

Uitspraak 201906190/6/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:872
Datum uitspraak	20 april 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Tegen dit besluit hebben verschillende appellanten beroep ingesteld. De beroepen tegen dit plan zijn overigens geregistreerd onder zaak nummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is echter administratief afgesplitst en heeft zaaknummer 201906190/6/R4 gekregen.

Volledige tekst

201906190/6/R4.

Datum uitspraak: 20 april 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

PROCES-VERBAAL van de mondelinge uitspraak van 20 april 2021 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op het beroep in het geding tussen:

[appellant], wonend te Heerewaarden,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Openbare zitting gehouden op 20 april 2021

Tegenwoordig:

Staatsraad mr. E.A. Minderhoud voorzitter

Staatsraad mr. E.J. Daalder rapporteur (rapp.)

Staatsraad mr. G.T.J.M. Jurgens lid

griffier: mr. M.L.M. van Loo

Verschenen:

[appellant] is niet verschenen.

Namens de raad van de gemeente Maasdriel zijn verschenen:

T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben verschillende appellanten beroep ingesteld. De beroepen tegen dit plan zijn overigens geregistreerd onder zaak nummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is echter administratief afgesplitst en heeft zaaknummer 201906190/6/R4 gekregen.

De Afdeling verklaart het beroep van [appellant] tegen het besluit van 26 juli 2019 ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De Afdeling overweegt daartoe het volgende.

[appellant] wenst primair dat aan de bedrijfswoning op het perceel [locatie] te Heerewaarden een woonbestemming wordt toegekend. Subsidiair wenst [appellant] dat de woning gebruikt mag worden voor de huisvesting van arbeidsmigranten.

Deze bedrijfswoning heeft nooit eerder een bestemming gehad, op grond waarvan een burgerwoning is toegestaan. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad in redelijkheid het in ruimtelijk opzicht onwenselijk kunnen vinden om hier een burgerwoning toe te staan, gelet op de ligging op een bedrijventerrein, waar bedrijven tot en met categorie 3.2 zijn toegestaan. Zoals de raad heeft toegelicht, zou het toekennen van een bestemming als burgerwoning kunnen betekenen dat de bedrijven hier worden belemmerd in hun bedrijfsvoering, wat de raad onwenselijk heeft mogen vinden. Bovendien hanteert de raad een restrictief beleid ten aanzien van het toestaan van burgerwoningen op bedrijventerreinen. De Afdeling ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de raad in dit geval niet aan dit beleid heeft mogen vasthouden. De verwijzing van [appellant] naar de omstandigheid dat aan de overzijde een burgerwoning is toegestaan, leidt niet tot een ander oordeel. Daar is namelijk sprake van een burgerwoning die al sinds 2006 als burgerwoning was bestemd. Bovendien is die burgerwoning, anders dan de bedrijfswoning van [appellant], niet op een bedrijventerrein gelegen. In deze opzichten verschilt de situatie ter plaatse van de burgerwoning met die van de bedrijfswoning van [appellant]. Van strijd met het gelijkheidsbeginsel is geen sprake. Het betoog slaagt niet.

De Afdeling stelt vast dat in het plan ter plaatse van de bedrijfswoning van [appellant] de huisvesting van arbeidsmigranten niet is toegestaan. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de raad hier het huisvesten van arbeidsmigranten had moeten toestaan. Hierbij neemt de Afdeling in ogenschouw dat de raad heeft gewezen op het Beleid huisvesting arbeidsmigranten 2019, waarin is vermeld dat het huisvesten van arbeidsmigranten in het buitengebied alleen wenselijk is indien dit direct verband houdt met lokale agrarische activiteiten. Omdat ter plaatse van de bedrijfswoning van appellant geen sprake is van lokale agrarische activiteiten, vindt de raad het toestaan van het huisvesten van arbeidsmigranten terecht niet in overeenstemming met het door hem gevoerde beleid. De Afdeling ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de raad in dit geval niet mocht vasthouden aan dit beleid. Over de verwijzing van [appellant] naar het voor-ontwerpplan, merkt de Afdeling op dat daaraan geen rechten kunnen worden ontleend. Overigens heeft de

raad toegelicht dat het voorontwerp in zoverre hier huisvesting van arbeidsmigranten was opgenomen op een vergissing beruste. Het betoog slaagt niet.

w.g. mr. E.A. Minderhoud w.g. mr. M.L.M. van Loo
voorzitter griffier

418.

Uitspraak 201906190/7/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:871
Datum uitspraak	20 april 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Tegen dit besluit hebben verschillende appellanten beroep ingesteld. De beroepen tegen dit plan zijn overigens geregistreerd onder zaak nummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is echter administratief afgesplitst en heeft zaaknummer 201906190/7/R4 gekregen.

Volledige tekst

201906190/7/R4.

Datum uitspraak: 20 april 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

PROCES-VERBAAL van de mondelinge uitspraak (artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen:

[appellant A] en [appellant B], beiden wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel (hierna gezamenlijk en in enkelvoud: [appellant]),

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Openbare zitting gehouden op 20 april 2021 om 12:45 uur.

Tegenwoordig:

Staatsraad mr. E.A. Minderhoud voorzitter en rapporteur

Staatsraad mr. G.T.J.M. Jurgens lid

Staatsraad mr. E.J. Daalder lid

griffier: mr. N.I. Breunese-van Goor

Verschenen:

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 april 2021, waar [appellant], vertegenwoordigd door [gemachtigde], bijgestaan door mr. S.W. Boot, advocaat te Rotterdam, en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, is verschenen.

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Tegen dit besluit hebben verschillende appellanten beroep ingesteld. De beroepen tegen dit plan zijn overigens geregistreerd onder zaak nummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is echter administratief afgesplitst en heeft zaaknummer 201906190/7/R4 gekregen.

Het beroep richt zich tegen dit besluit, voor zover daarbij aan het perceel [locatie] in Kerkdriel de bestemming "Agrarisch met waarden" is toegekend.

De Afdeling verklaart het beroep ongegrond.

De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Daartoe overweegt de Afdeling het volgende.

[appellant] is eigenaar van de woning en omliggende gronden aan de [locatie] in Kerkdriel.

In het bestemmingsplan is aan een deel van zijn perceel de bestemming "Wonen" toegekend. Dit betreft de gronden waarop woonbebouwing en een tennisbaan aanwezig zijn. Ook een deel van de oprijlaan en een deel van de grasvelden rondom de woning liggen binnen het bestemmingsvlak met de woonbestemming.

Aan de rest van het perceel van [appellant] is in het plan de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Daarbij gaat het hoofdzakelijk om grasvelden waarop bomen en een vijver aanwezig zijn.

Ook een deel van de oprijlaan ligt op gronden met die bestemming.

Verder is op gronden met die bestemming een zogenoemde 'Finse hut' aanwezig. Dat bouwwerk wordt gebruikt voor de duivenkwekerij op het aangrenzende perceel.

[appellant] vreest dat zijn tuin en het deel van de oprijlaan dat ligt op de gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden" niet als zodanig zijn bestemd. Het gaat om gebruik ten behoeve van de woonfunctie.

De raad heeft zich bij de vaststelling van het bestemmingsplan op het standpunt gesteld dat het bestaande gebruik op het perceel als zodanig moet worden bestemd. Volgens de raad maakt de bestemmingsregeling van de bestemming "Agrarisch met waarden" de voortzetting van het bestaande gebruik op het perceel mogelijk.

De raad stelt dat de oprijlaan op het perceel is toegestaan op grond van het bepaalde in artikel 4.1 van de planregels. De Afdeling volgt de raad hierin.

De grasvelden ten noordwesten van de woning worden door [appellant] aangeduid als zijn tuin. De raad stelt echter dat het niet gaat om een siertuin, maar dat het grasvelden betreft met daarop verspreide beplanting en een poel/vijver. Volgens de raad staat artikel 4.1 van de planregels niet in de weg aan die inrichting van de gronden.

Ook op dit punt volgt de Afdeling de raad in zijn standpunt.

Gelet op het voorgaande mist het betoog van [appellant] feitelijke grondslag.

mr. E.A. Minderhoud mr. N.I. Breunese-van Goor

voorzitter griffier

208.

Uitspraak 201906190/7/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:871
Datum uitspraak	20 april 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Tegen dit besluit hebben verschillende appellanten beroep ingesteld. De beroepen tegen dit plan zijn overigens geregistreerd onder zaak nummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is echter administratief afgesplitst en heeft zaaknummer 201906190/7/R4 gekregen.

Volledige tekst

201906190/7/R4.

Datum uitspraak: 20 april 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

PROCES-VERBAAL van de mondelinge uitspraak (artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen:

[appellant A] en [appellant B], beiden wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel (hierna gezamenlijk en in enkelvoud: [appellant]),

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Openbare zitting gehouden op 20 april 2021 om 12:45 uur.

Tegenwoordig:

Staatsraad mr. E.A. Minderhoud voorzitter en rapporteur

Staatsraad mr. G.T.J.M. Jurgens lid

Staatsraad mr. E.J. Daalder lid

griffier: mr. N.I. Breunese-van Goor

Verschenen:

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 april 2021, waar [appellant], vertegenwoordigd door [gemachtigde], bijgestaan door mr. S.W. Boot, advocaat te Rotterdam, en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, is verschenen.

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Tegen dit besluit hebben verschillende appellanten beroep ingesteld. De beroepen tegen dit plan zijn overigens geregistreerd onder zaak nummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is echter administratief afgesplitst en heeft zaaknummer 201906190/7/R4 gekregen.

Het beroep richt zich tegen dit besluit, voor zover daarbij aan het perceel [locatie] in Kerkdriel de bestemming "Agrarisch met waarden" is toegekend.

De Afdeling verklaart het beroep ongegrond.

De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Daartoe overweegt de Afdeling het volgende.

[appellant] is eigenaar van de woning en omliggende gronden aan de [locatie] in Kerkdriel.

In het bestemmingsplan is aan een deel van zijn perceel de bestemming "Wonen" toegekend. Dit betreft de gronden waarop woonbebouwing en een tennisbaan aanwezig zijn. Ook een deel van de oprijlaan en een deel van de grasvelden rondom de woning liggen binnen het bestemmingsvlak met de woonbestemming.

Aan de rest van het perceel van [appellant] is in het plan de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Daarbij gaat het hoofdzakelijk om grasvelden waarop bomen en een vijver aanwezig zijn.

Ook een deel van de oprijlaan ligt op gronden met die bestemming.

Verder is op gronden met die bestemming een zogenoemde 'Finse hut' aanwezig. Dat bouwwerk wordt gebruikt voor de duivenkwekerij op het aangrenzende perceel.

[appellant] vreest dat zijn tuin en het deel van de oprijlaan dat ligt op de gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden" niet als zodanig zijn bestemd. Het gaat om gebruik ten behoeve van de woonfunctie.

De raad heeft zich bij de vaststelling van het bestemmingsplan op het standpunt gesteld dat het bestaande gebruik op het perceel als zodanig moet worden bestemd. Volgens de raad maakt de bestemmingsregeling van de bestemming "Agrarisch met waarden" de voortzetting van het bestaande gebruik op het perceel mogelijk.

De raad stelt dat de oprijlaan op het perceel is toegestaan op grond van het bepaalde in artikel 4.1 van de planregels. De Afdeling volgt de raad hierin.

De grasvelden ten noordwesten van de woning worden door [appellant] aangeduid als zijn tuin. De raad stelt echter dat het niet gaat om een siertuin, maar dat het grasvelden betreft met daarop verspreide beplanting en een poel/vijver. Volgens de raad staat artikel 4.1 van de planregels niet in de weg aan die inrichting van de gronden.

Ook op dit punt volgt de Afdeling de raad in zijn standpunt.

Gelet op het voorgaande mist het betoog van [appellant] feitelijke grondslag.

mr. E.A. Minderhoud mr. N.I. Breunese-van Goor

voorzitter griffier

208.

Uitspraak 201906190/8/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1014
Datum uitspraak	12 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente. [appellant] kan zich niet verenigen met het plandeel met de bestemming "Recreatie" en "specifieke vorm van recreatie - verblijfsrecreatie 1", ter plaatse van Maasbandijk 1A te Kerkdriel, waar wordt voorzien in een camping met maximaal 175 zomerhuisjes. De raad heeft ter zitting toegelicht dat [appellant] een chalet op deze camping in gebruik heeft.

Volledige tekst

201906190/8/R4.

Datum uitspraak: 12 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Bij besluit van 8 oktober 2020 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2020, Resort aan de Maas" vastgesteld.

[appellant] heeft een zienswijze over dit besluit naar voren gebracht.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 april 2021, waar de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, is verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/8/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

[appellant] kan zich niet verenigen met het plandeel met de bestemming "Recreatie" en "specifieke vorm van recreatie - verblijfsrecreatie 1", ter plaatse van Maasbandijk 1A te Kerkdriel, waar wordt voorzien in een camping met maximaal 175 zomerhuisjes.

De raad heeft ter zitting toegelicht dat [appellant] een chalet op deze camping in gebruik heeft.

Toetsingskader

1.1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Het beroep tegen het besluit van 8 oktober 2020

Beroep van rechtswege

2. Artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) luidt: "het bezwaar of beroep heeft van rechtswege mede betrekking op een besluit tot intrekking, wijziging of vervanging van het bestreden besluit, tenzij partijen daarbij onvoldoende belang hebben."

De Afdeling merkt op dat het besluit van 8 oktober 2020 een besluit tot wijziging van het oorspronkelijk bestreden besluit is en ingevolge artikel 6:19, eerste lid, van de Awb onderdeel is van dit geding. Het beroep van [appellant] is van rechtswege mede gericht tegen dit besluit. Hetgeen [appellant] in zijn zienswijze en in zijn oorspronkelijke beroepschrift naar voren heeft gebracht, zal de Afdeling aanmerken als de gronden van zijn beroep van rechtswege.

Hierna zal de Afdeling eerst het beroep van rechtswege tegen het besluit van 8 oktober 2020 beoordelen (in de overwegingen 3 tot en met 8) en daarna het beroep tegen het oorspronkelijke besluit van 26 juni 2019 (in overweging 9).

Omvang van het geding

3. De Afdeling overweegt dat in deze procedure alleen het bestemmingsplan ter beoordeling voorligt. Stellingen van [appellant] die betrekking hebben op een in het verleden gedaan WOB-verzoek en op het verwijderen van postbussen, zien niet op het bestemmingsplan. Dit betekent dat deze stellingen buiten de omvang van het geding vallen en in deze uitspraak niet zullen worden besproken.

Verder heeft [appellant] aangevoerd dat werkzaamheden ter uitvoering van het plan ten onrechte zijn begonnen binnen de beroepstermijn. Dit gaat echter niet over het plan zelf, maar over de uitvoering daarvan. Uitvoeringsaspecten kunnen in deze procedure evenmin aan de orde komen. De Afdeling bespreekt ook deze beroepsgrond daarom niet inhoudelijk.

Belangenafweging

4. Volgens [appellant] heeft de raad door te voorzien in de zomerhuisjes onvoldoende rekening gehouden met zijn belangen bij behoud van de bestaande situatie, waarbij hij een chalet gebruikt.

4.1. De raad heeft toegelicht dat de camping, waar de zomerhuisjes zijn voorzien, een voorgeschiedenis kent van overlast, illegale permanente bewoning en criminaliteit. De raad heeft de recreatieve functie van de camping willen herstellen door het toestaan van het realiseren van 175 zomerhuisjes.

4.2. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad bij de afweging van belangen in redelijkheid, vanuit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening, ter versterking van de recreatieve functie van het gebied, een groter gewicht kunnen toekennen aan het algemeen belang dat is gediend met het toestaan van een recreatieve bestemming met de mogelijkheid van realisatie van 175 zomerhuisjes dan aan het individuele belang van [appellant] bij het behoud van de bestaande situatie. Hierbij merkt de Afdeling op dat de raad terecht heeft gesteld dat het plan er niet aan in de weg staat dat [appellant] ter plaatse een zomerhuisje in eigendom zou mogen of kunnen hebben. Voor voormeld oordeel acht de Afdeling ook van belang dat het betoog van [appellant] geen blijk geeft van ruimtelijke bezwaren tegen de realisatie van zomerhuisjes. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat de raad in redelijkheid hier in zomerhuisjes heeft kunnen voorzien. Voor zover [appellant] bezwaar mocht hebben tegen het opzeggen van de jaarplaatsen door de exploitant van de camping merkt de Afdeling op, zoals ook de raad heeft aangevoerd, dat dit op zichzelf los staat van de vaststelling van het bestemmingsplan, zodat dit niet aan de orde kan komen in deze procedure.

Dit betoog slaagt niet.

Watervergunning

5. [appellant] wijst erop dat voor het plaatsen van zomerhuisjes een watervergunning is vereist en volgens hem is de raad niet nagegaan of zodanige vergunning verkregen kan worden, zodat het plan mogelijk niet uitvoerbaar is.

5.1. Bij een beroep tegen een bestemmingsplan kan een betoog over de uitvoerbaarheid van dat plan alleen leiden tot vernietiging van het bestreden besluit als de raad in redelijkheid had

moeten inzien dat het plan zonder meer niet uitvoerbaar is.

5.2. De enkele omstandigheid dat mogelijk een watervergunning benodigd is, geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de raad het plan niet uitvoerbaar had moeten vinden. Ter zitting is overigens gebleken dat een watervergunning is verleend. Gelet op het voorgaande, heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in zoverre op voorhand niet aan de uitvoerbaarheid van het plan hoeft te worden getwijfeld.

Dit betoog slaagt niet.

Wet natuurbescherming - gebiedsbescherming - stikstofdepositie

6. [appellant] stelt dat ten onrechte geen berekening is gemaakt van de stikstofdepositie als gevolg van het bestreden plandeel voor omliggend Natura 2000-gebied. Hiermee is het plan volgens [appellant] op voorhand niet uitvoerbaar, wegens strijd met de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb).

6.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het relativiteitsvereiste van artikel 8:69a van de Awb in de weg staat aan vernietiging van het besluit op deze, door [appellant] aangevoerde grond.

6.2. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Kamerstukken II, 2009/10, 32 450, nr. 3, blz. 18-20) blijkt dat de wetgever met artikel 8:69a van de Awb de eis heeft willen stellen dat er een verband is tussen een beroepsgrond en het belang waarin de appellant door het bestreden besluit dreigt te worden geschaad. De bestuursrechter mag een besluit niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van degene die in (hoger) beroep komt.

De bepalingen in de Wnb over de beoordeling van plannen die gevolgen kunnen hebben voor een Natura 2000-gebied zijn daarin opgenomen ter bescherming van het behoud van de natuurwaarden in deze gebieden. Uit de uitspraak van de Afdeling van 13 juli 2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BR1412](#), volgt dat de individuele belangen van burgers bij het behoud van een goede kwaliteit van hun leefomgeving, waarvan een Natura 2000-gebied deel uitmaakt, zo verweven kunnen zijn met het algemene belang dat de Wnb bedoelt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Wnb kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen. De Afdeling merkt op dat de afstand van het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied (Rijntakken), gelegen aan de andere zijde van de rivier, tot de in geding zijnde gronden, waar het chalet staat dat [appellant] gebruikt, meer dan 2 kilometer bedraagt. Gelet op deze aanzienlijke afstand maakt dit Natura 2000-gebied geen deel uit van de leefomgeving van [appellant]. Daarom is de Afdeling van oordeel dat er geen verwevenheid bestaat tussen het individuele belang van [appellant] bij het behoud van een goede kwaliteit van zijn leefomgeving en het algemene belang dat de Wnb beoogt te beschermen. Dit betekent dat hij zich, gelet op artikel 8:69a van de Awb, niet op die norm kan beroepen. Omdat het relativiteitsvereiste in de weg staat aan een vernietiging van het bestreden besluit vanwege deze beroepsgrond, ziet de Afdeling af van een inhoudelijke bespreking daarvan.

Wet natuurbescherming - soortenbescherming

7. Voorts voert [appellant] aan dat de raad ten onrechte geen inventarisatie heeft gemaakt van de aanwezige flora en fauna, zodat zich in dit opzicht een uitvoerbaarheidsprobleem kan voordoen.

7.1. De vragen of voor de uitvoering van het bestemmingsplan een vrijstelling dan wel een ontheffing op grond van het soortenbeschermingsregime in de Wnb nodig is en zo ja, of deze

ontheffing kan worden verleend, komen in beginsel pas aan de orde in een procedure op grond van de Wnb. Dat doet er niet aan af dat de raad het plan niet heeft kunnen vaststellen indien en voor zover hij op voorhand in redelijkheid heeft moeten inzien dat het soortenbeschermingsregime in de Wnb aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. 7.2. In de plantoelichting staat beschreven dat een ontheffing in het kader van de Wnb is verleend. Het summiere betoog van [appellant] geeft geen aanleiding om aan te nemen dat er anderszins ontheffingen nodig waren. Gelet op het voorgaande, heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de Wnb op voorhand niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

Het betoog slaagt niet. De Afdeling ziet gelet hierop geen aanleiding in te gaan op het verweer van de raad dat het relativiteitsvereiste van artikel 8:69a van de Awb ook ten aanzien van dit betoog aan [appellant] tegengeworpen kan worden.

Conclusie

8. Gelet op het voorgaande is het beroep van [appellant] tegen het besluit van 8 oktober 2020 ongegrond.

Het beroep tegen het besluit van 26 juni 2019

9. Uit de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van 8 oktober 2020 volgt dat het oorspronkelijke bestemmingsplan wat betreft de door [appellant] bestreden plandelen geen betekenis meer heeft. Onder deze omstandigheden en nu ook overigens niet is gebleken van enig belang ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat [appellant] geen belang meer heeft bij een inhoudelijke bespreking van zijn beroep tegen het besluit van 26 juni 2019.

Het beroep van [appellant] tegen het besluit van 26 juni 2019 is daarom niet-ontvankelijk.

Proceskosten

10. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep van [appellant] tegen het besluit van de raad van de gemeente Maasdriel van 26 juni 2019, waarbij het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" is vastgesteld, niet-ontvankelijk;

II. verklaart het beroep van [appellant] tegen het besluit van 8 oktober 2020 van de raad van de gemeente Maasdriel, waarbij de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2020, Resort aan de Maas" heeft vastgesteld, ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens, en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 12 mei 2021

418.

Uitspraak 201906190/9/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1017
Datum uitspraak	12 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente. VDDH Vastgoed is eigenaar van het perceel Maasbandijk 1e in Kerkdriel, kadastraal bekend gemeente Maasdriel, sectie S, nummers 553 en 555. Op deze gronden wordt een watersportcentrum met jachthaven en bijbehorende voorzieningen geëxploiteerd. Op het perceel is ook een bedrijfswoning aanwezig. [appellante sub 2] is eigenaar van het perceel [locatie] in Kerkdriel, kadastraal bekend gemeente Maasdriel, sectie S, nummers [...]. Op deze gronden is een horecagebouw aanwezig, met café, feestzaal, cafetaria en een bedrijfswoning. Daarnaast staat er op het perceel een aantal chalets en zijn er verder standplaatsen voor tenten, caravans of campers.

Volledige tekst

201906190/9/R4.

Datum uitspraak: 12 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. VDDH Vastgoed B.V., gevestigd te Willemstad, gemeente Moerdijk,

2. [appellante sub 2], gevestigd te 's-Hertogenbosch,

appellanten,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben VDDH Vastgoed B.V. (hierna: VDDH Vastgoed) en [appellante sub 2] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Bij besluit van 8 oktober 2020 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2020, Resort aan de Maas" vastgesteld.

VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] hebben een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 april 2021, waar de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, is verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. De beroepen van VDDH Vastgoed en

[appellante sub 2] zijn na de zitting afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/9/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

VDDH Vastgoed is eigenaar van het perceel Maasbandijk 1e in Kerkdriel, kadastraal bekend gemeente Maasdriel, sectie S, nummers 553 en 555. Op deze gronden wordt een watersportcentrum met jachthaven en bijbehorende voorzieningen geëxploiteerd. Op het perceel is ook een bedrijfswoning aanwezig.

[appellante sub 2] is eigenaar van het perceel [locatie] in Kerkdriel, kadastraal bekend gemeente Maasdriel, sectie S, nummers [...]. Op deze gronden is een horecagebouw aanwezig, met café, feestzaal, cafetaria en een bedrijfswoning. Daarnaast staat er op het perceel een aantal chalets en zijn er verder standplaatsen voor tenten, caravans of campers.

De gronden van VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] maakten voorheen deel uit van een recreatieterrein met haven en bijbehorende voorzieningen, de zogenoemde camping Maaszicht.

VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] hebben beroep ingesteld tegen het besluit van 26 juni 2019, omdat volgens hen het bestaande gebruik op hun gronden ten onrechte niet als

zodanig is bestemd.

Het bij besluit van 8 oktober 2020 vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2020, Resort aan de Maas" heeft betrekking op het gehele (voormalige) terrein van camping Maaszicht. De percelen van VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] maken deel uit van het plangebied van het besluit van 8 oktober 2020.

2. Het besluit van 8 oktober 2020 vervangt het besluit van 26 juni 2019 voor zover het de gronden van VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] betreft.

3. VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] hebben bij brief van 1 april 2021 te kennen gegeven dat zij alleen nog de beroepsgrond handhaven dat ten onrechte niet is vastgelegd dat de wateren ten noorden van hun gronden gebruikt mogen worden als (permanente) ligplaats voor de ter plaatse aanwezige woonboten.

4. De wateren ten noorden van de gronden van appellanten zijn in het besluit van 26 juni 2019 bestemd voor "Water", met de aanduidingen "waterstaat -rivierbed", "waterstaat - stroomvoerend deel rivierbed", "vrijwaringszone - dijk 2" en "overige zone - Gelders natuurnetwerk".

5. In artikel 17, lid 17.1, van de planregels staat dat de voor "Water" aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a. watergangen, waterpartijen, natuurvriendelijke oevers, taluds, onderhoudspaden en kaden;

[...];

j. woonboten, uitsluitend ter plaatse van de aanduiding "ligplaats", met dien verstande dat het aantal woonboten niet meer mag bedragen dan 1 per aanduidingsvlak;

[...].

6. Het besluit van 26 juni 2019 laat niet toe dat de wateren ten noorden van de gronden van appellanten worden gebruikt als ligplaats voor woonboten, aangezien ter plaatse niet is voorzien in de aanduiding "ligplaats".

7. Artikel 6:19, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) luidt: "het bezwaar of beroep heeft van rechtswege mede betrekking op een besluit tot intrekking, wijziging of vervanging van het bestreden besluit, tenzij partijen daarbij onvoldoende belang hebben."

8. De wateren ten noorden van de percelen van appellanten maken geen deel uit van het plangebied van het besluit van 8 oktober 2020. Gelet op artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, zijn de beroepen van VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] daarom niet van rechtswege mede gericht tegen het besluit van 8 oktober 2020.

Het beroep tegen het besluit van 26 juni 2019

9. VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] betogen dat in het plan ten onrechte niet is voorzien in een planregel die het gebruik van de wateren ten noorden van hun gronden als ligplaats voor woonboten toelaat. Het is appellanten dus te doen om het als zodanig bestemmen van de feitelijk bestaande situatie waarin sprake is van een langdurig gebruik van de oever als (permanente) ligplaats voor negen woonboten. Drie woonboten liggen volgens VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] ter plaatse reeds 25 jaar. De overige zes woonboten zijn aangemeerd in of omstreeks 2006. Aan de woonboten zijn in oktober 2013 huisnummers toegekend. Op 3 maart 2016 is namens het college van burgemeester en wethouders aan

VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] medegedeeld dat de woonboten als zodanig zouden worden bestemd. Dit is evenwel niet gebeurd. Volgens VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] is het bestemmingsplan daarom in zoverre vastgesteld in strijd met de gedane toezegging.

9.1. De raad heeft onweersproken gesteld dat het gebruik van de wateren ten noorden van de gronden van appellanten als (permanente) ligplaats voor de ter plaatse aanwezige woonboten vanaf het moment van aanvang in strijd was met de onderscheidenlijke elkaar opvolgende planologische regimes. Voor het innemen van een (permanente) ligplaats zijn geen (omgevings)vergunningen verleend, op grond waarvan het gebruik als rechtmatig kan worden aangemerkt. De enkele omstandigheid dat de woonboten inmiddels een geruime tijd ter plaatse aanwezig zijn, geeft volgens de raad, gelet op de waterstaatkundige belangen, geen aanleiding de ligplaatsen als zodanig te bestemmen. De wateren ter plaatse van de woonboten zijn mede aangewezen voor de bescherming en het behoud van het waterbergend en het stroomvoerend vermogen van het rivierbed en de bescherming, het onderhoud en de instandhouding van de primaire waterkering. Ook maken de wateren deel uit van het Gelders natuurnetwerk.

De raad heeft er ook op gewezen dat de woonboten in kwestie losgemaakt kunnen worden en dat dus geen sprake is van constructies die duurzaam zijn verbonden met de bodem en/of de oever. Over de woonboten die feitelijk - in strijd met het bestemmingsplan van 26 juni 2019 - worden bewoond door (de bestuurders/eigenaren) van [appellante sub 2], heeft de raad gesteld dat in het bij besluit van 8 oktober 2020 vastgestelde bestemmingsplan "Resort aan de Maas" voorzien is in een bedrijfswoning op de gronden van

[appellante sub 2], zodat geen zwaarwegende redenen bestaan om permanente bewoning van de aan haar toebehorende woonboten toe te staan.

9.2. Over het beroep van appellanten op het gewekte vertrouwen heeft de raad toegelicht dat in het verleden gesproken is over de woonboten, onder meer over de aansluiting van de woonboten op het riool. Daarbij is geen toezegging gedaan dat voorzien zou worden in ligplaatsen voor een of meer woonboten. VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] hebben niet nader geconcretiseerd wie de toezegging heeft gedaan en wat de aard en strekking daarvan is geweest. De enkele stelling dat er toezeggingen zijn gedaan, zonder dit inzichtelijk te maken door (bijvoorbeeld) het overleggen van schriftelijke stukken, is naar het oordeel van de Afdeling niet voldoende om aan te nemen dat namens de raad het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat voorzien zou worden in een passende bestemming voor een of meer woonboten.

9.3. De Afdeling is gelet op de door de raad gegeven toelichting van oordeel dat de raad in redelijkheid de waterstaatkundige belangen zwaarder heeft kunnen laten wegen dan het belang van VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] bij een planregeling die voorziet in (permanente) ligplaatsen voor de aanwezige woonboten ten noorden van hun gronden.

Het betoog slaagt niet.

Conclusie

10. Gelet op het voorgaande zijn de beroepen van VDDH Vastgoed en [appellante sub 2] ongegrond.

Proceskosten

11. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. D. Milosavljević, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 12 mei 2021

739.

Uitspraak 201906190/10/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1013
Datum uitspraak	12 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. [appellant] woont op het adres [locatie]. Hij heeft gesteld al vanaf omstreeks 1998 daar te wonen. Daar bevindt zich een voormalige boerderij. [appellant] woont in het voorste deel van de boerderij. In die voormalige boerderij wonen in het achterste deel zijn zus en zwager, te weten op het adres [locatie]a. Op het adres [locatie]b is een uitvaartcentrum aanwezig, dat wordt geëxploiteerd door de [zwager] van [appellant]. Het plan voorziet voor de gronden van [appellant] in de bestemming "Maatschappelijk". Op grond van de planregels is hier een bedrijfswoning en geen burgerwoning toegestaan. [appellant] gebruikt de bebouwing echter wel als burgerwoning en hij wenst dat het plan dit toestaat.

Volledige tekst

201906190/10/R4.

Datum uitspraak: 12 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], wonend te Hedel, gemeente Maasdriel,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellant] heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2021, waar [appellant] en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, zijn verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/10/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

[appellant] woont op het adres [locatie]. Hij heeft gesteld al vanaf omstreeks 1998 daar te wonen. Daar bevindt zich een voormalige boerderij. [appellant] woont in het voorste deel van de boerderij. In die voormalige boerderij wonen in het achterste deel zijn zus en zwager, te weten op het adres [locatie]a. Op het adres [locatie]b is een uitvaartcentrum aanwezig, dat wordt geëxploiteerd door de [zwager] van [appellant].

2. Het plan voorziet voor de gronden van [appellant] in de bestemming "Maatschappelijk". Op grond van de planregels is hier een bedrijfswoning en geen burgerwoning toegestaan. [appellant] gebruikt de bebouwing echter wel als burgerwoning en hij wenst dat het plan dit toestaat.

Toetsingskader

3. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

De beroepsgronden

Bouwvergunning

4. [appellant] kan zich niet verenigen met de planregeling voor de gronden aan de [locatie], omdat daarin geen burgerwoning is toegestaan. Volgens [appellant] heeft de raad ten onrechte zijn rechten op basis van een bouwvergunning (die het college van burgemeester

en wethouders van de gemeente Maasdriel bij besluit van 16 oktober 2009 heeft verleend) niet gerespecteerd. Met die bouwvergunning is, volgens [appellant], het gebruik als burgerwoning vergund. Volgens [appellant] mocht hij erop vertrouwen dat een burgerwoning zou worden toegestaan.

4.1. De Afdeling stelt vast dat het college van de gemeente Maasdriel bij besluit van 16 oktober 2009 een bouwvergunning heeft verleend voor het gedeeltelijk veranderen van een woonhuis, op het perceel L1207, plaatselijk bekend als [locatie] te Hedel. Vast staat dat in de bouwvergunning zelf niet expliciet wordt vermeld dat een vergunning wordt verleend voor het gebruik van het gebouw als burgerwoning. [appellant] is echter van mening dat wel (impliciet) uit de verlening van de bouwvergunning volgt dat het gebruik als burgerwoning is vergund.

4.2. De raad stelt zich op het standpunt dat de voormalige boerderij in gebruik was als bedrijfswoning bij het achtergelegen uitvaartcentrum. Omdat het wonen in een bedrijfswoning ook een vorm van "wonen" is, bestrijdt de raad niet dat het gebruik van het bouwwerk na uitvoering van de vergunde werkzaamheden, "wonen" betreft. De raad merkt hierbij op dat uit de vergunningaanvraag niet was af te leiden dat de aanvrager de bedoeling had tot afsplitsing van een burgerwoning te komen. De raad bestrijdt daarom dat impliciet een vergunning zou zijn verleend voor het splitsen van de woning (tot enerzijds een bedrijfswoning en anderzijds een burgerwoning).

4.3. De Afdeling stelt vast dat de bouwvergunning is verleend, overeenkomstig de bij dat besluit behorende bescheiden, waaronder het aanvraagformulier. De Afdeling stelt vast dat vraag 12a op het aanvraagformulier (12a Vraagt u een bouwvergunning aan voor woningen of wooneenheden?) niet is ingevuld. Uit vraag 6 blijkt dat de werkzaamheden van het (vergunde) bouwplan hoofdzakelijk bestaan uit het aanbrengen van een nieuw buitenspouwblad (metselwerk) met spouwisolatieplaten. Bij vraag 7 (Gebruik van het bouwwerk) is aangegeven dat "wonen" het huidige gebruik van het bouwwerk is en ook het gebruik zal zijn na uitvoering van de werkzaamheden.

De Afdeling ziet onvoldoende aanknopingspunten voor de lezing van [appellant] dat met de bouwvergunning tevens het gebruik als burgerwoning is vergund. Hierbij is van belang dat geen vergunning is gevraagd voor woningen of wooneenheden. De vergunde werkzaamheden geven op zichzelf onvoldoende aanleiding voor het oordeel dat met het vergunnen van die werkzaamheden het gebruik als burgerwoning is vergund. Met de raad is de Afdeling van oordeel dat uit de aanvraag niet viel af te leiden dat het oogmerk bestond om tot afsplitsing van een burgerwoning te komen. Hieruit volgt dat met de aan [appellant] verleende bouwvergunning niet is toegestaan dat [appellant] het pand als burgerwoning mocht bewonen. Dit betekent dat zich niet de situatie voordoet dat de raad met de gekozen planregeling bestaande rechten van [appellant] niet heeft gerespecteerd. Ook is niet gebleken dat [appellant] aan de vergunningverlening de gerechtvaardigde verwachting kon ontlelen dat in het bestemmingsplan een bestemming als burgerwoning zou worden toegekend.

Het betoog slaagt niet.

Goede ruimtelijke ordening

5. [appellant] voert aan dat de feitelijke situatie al jarenlang zo is dat het voorste deel van de voormalige boerderij als burgerwoning wordt gebruikt. Daarbij wijst [appellant] erop dat aan het voorste deel van de voormalige boerderij een apart huisnummer is toegekend en hij ook apart gemeentelijke WOZ-belasting betaalt. [appellant] is van mening dat de raad bij de

afweging van belangen in het plan de bestaande feitelijke situatie uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening had moeten toestaan.

5.1. De raad heeft toegelicht dat hij als uitgangspunt hanteert dat geen burgerwoningen aan het buitengebied mogen worden toegevoegd. Een uitzondering daarop vormt het zogenoemde beleid voor vrijkomende agrarische bebouwing. Dat beleid biedt, kort gezegd, mogelijkheden om, in ruil voor sloop van voormalige agrarische bebouwing, bij wijze van compensatie, een of meer burgerwoningen te realiseren. De raad heeft erop gewezen dat [appellant] geen aanspraken aan dit beleid kan ontlenen, aangezien thans geen sloop aan de orde is. De raad heeft ter zitting overigens toegelicht dat dit beleid mogelijk wel een oplossing kan bieden voor [appellant], maar dat het aan hem is om op dat beleid een beroep te doen, waarbij hij aantoont dat hij aan de daarin opgenomen (sloop) verplichtingen voldoet.

5.2. De Afdeling stelt vast dat de raad als uitgangspunt hanteert dat geen burgerwoningen aan het buitengebied mogen worden toegevoegd.

De Afdeling ziet in hetgeen [appellant] naar voren heeft gebracht geen aanleiding voor het oordeel dat de raad in dit geval niet aan dit uitgangspunt mocht vasthouden. De enkele verwijzing van [appellant] naar de bestaande feitelijke situatie brengt niet met zich dat de raad een burgerwoning had moeten toestaan. Daarbij is van belang dat (ook gezien wat hiervoor onder 4.3 over de bouwvergunning is overwogen) geen sprake is van bestaande rechten op een burgerwoning. Hierbij tekent de Afdeling aan dat een besluit tot toekenning van een huisnummer niet gelijk te stellen is aan een verlening van een ruimtelijke toestemming voor het gebruik van een pand voor wonen. Hierbij wijst de Afdeling erop dat huisnummers niet uitsluitend aan woningen worden toegekend. Verder komt aan de omstandigheid dat [appellant] WOZ-belasting betaalt niet de betekenis toe die hij daaraan toegekend wenst te zien. De Afdeling wijst hierbij op de uitspraak van 24 februari 2010, [ECLI:NL:RVS:2010:BL5321](#), waaruit volgt dat bij een WOZ-aanslag niet wordt gekeken naar de planologisch-juridische situatie. Tenslotte merkt de Afdeling op dat, zoals de raad heeft toegelicht, de toepassing van het beleid voor vrijkomende agrarische bebouwing in dit geval niet aan de orde is, reeds omdat geen sprake is van sloop van voormalige agrarische bebouwing.

Het betoog slaagt niet.

Conclusie

6. Het beroep van [appellant] is ongegrond.

7. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 12 mei 2021

418.

Uitspraak 201906190/11/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1057
Datum uitspraak	19 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het beroep van de Maatschap richt zich tegen de planregeling voor het perceel [locatie] in Hurwenen. De Maatschap heeft hier een veehouderij met vleeskalveren en melkvee. Zij stelt dat het bestemmingsplan ten onrechte niet de mogelijkheid biedt voor een tweede bedrijfswoning op het perceel. De Maatschap kan zich op dit punt niet met het bestemmingsplan verenigen. Zij stelt dat op haar perceel twee bedrijfswoningen aanwezig zijn. In de eerste plaats is dat de bestaande bedrijfswoning, die in 1952 is gebouwd en die nog steeds als bedrijfswoning in gebruik is.

Volledige tekst

201906190/11/R4.

Datum uitspraak: 19 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[Maatschap], gevestigd te Hurwenen, gemeente Maasdriel (hierna: de Maatschap), waarvan de maten zijn [maat A] en [maat B], beiden wonend in Hurwenen, gemeente Maasdriel,

appellante,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft de Maatschap beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Maatschap heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 april 2021, waar de Maatschap, vertegenwoordigd door [maat A], bijgestaan door ing. G.J. Nap, rechtsbijstandverlener, en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, zijn verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van de Maatschap is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/11/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het hele buitengebied van de gemeente Maasdriel.

Het beroep van de Maatschap richt zich tegen de planregeling voor het perceel [locatie] in Hurwenen (hierna: het perceel).

De Maatschap heeft hier een veehouderij met vleeskalveren en melkvee. Zij stelt dat het bestemmingsplan ten onrechte niet de mogelijkheid biedt voor een tweede bedrijfswoning op het perceel.

Toetsingskader

2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Beoordeling

3. In het bestemmingsplan is aan het perceel de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend, met de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet-grondgebonden veehouderij".

Voor het perceel is ook een bouwvlak op de verbeelding opgenomen.

Op de gronden in kwestie is een bestaand niet-grondgebonden agrarisch bedrijf met één bedrijfswoning toegestaan. Dit volgt uit artikel 4.1 van de planregels, gezien in samenhang met de verbeelding. Op de verbeelding is voor het perceel namelijk geen aanduiding opgenomen voor meer dan één bedrijfswoning.

4. De Maatschap kan zich op dit punt niet met het bestemmingsplan verenigen. Zij stelt dat op haar perceel twee bedrijfswoningen aanwezig zijn. In de eerste plaats is dat de bestaande bedrijfswoning, die in 1952 is gebouwd en die nog steeds als bedrijfswoning in gebruik is.

Daarnaast is op het perceel een object aanwezig dat in 1931 is gebouwd en dat tot ongeveer 1980 in gebruik is geweest als woning. Volgens de Maatschap heeft dat gebruik altijd legaal plaatsgevonden. Weliswaar is het nu een vervallen object dat leeg staat, maar de Maatschap wil dit object herstellen en opnieuw als woning in gebruik nemen. Omdat het object in het verleden legaal is gebouwd en omdat de aanwezigheid daarvan uit diverse documenten blijkt, had de raad het gebruik als tweede bedrijfswoning moeten toestaan, zo stelt de Maatschap.

5. De Afdeling stelt vast dat in het vorige bestemmingsplan - dat was het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" dat de raad op 22 februari 2006 heeft vastgesteld - slechts één bedrijfswoning op het perceel was toegestaan. Op de kaart bij dat bestemmingsplan was geen aanduiding voor een tweede bedrijfswoning opgenomen.

De raad heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat het gebruik van een tweede bedrijfswoning op het perceel ook niet was toegestaan op grond van het overgangsrecht van het vorige bestemmingsplan. Op het moment van inwerkingtreding van dat plan was immers nog slechts één bedrijfswoning op het perceel in gebruik. Dat was de woning die in 1952 is gebouwd en die ook nu nog als bedrijfswoning wordt gebruikt.

Het in 1931 gebouwde object was op dat moment al lang niet meer in gebruik als bedrijfswoning. De Maatschap heeft dit ter zitting bevestigd. Daarbij heeft zij verklaard dat het object ook na 1980 voor bewoning is gebruikt, maar dat dit gebruik in elk geval vanaf 1992 is beëindigd.

Gelet op het voorgaande is de raad er terecht vanuit gegaan dat het herstellen en het opnieuw in gebruik nemen van het object uit 1931 moet worden aangemerkt als het toevoegen van een extra (bedrijfs)woning op het perceel. De vraag of het gebruik van het object in het verleden (en uiterlijk tot 1992) legaal is geweest, mede in relatie tot de door partijen genoemde Wederopbouwwet, is daarom niet meer relevant.

6. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan heeft de raad geen aanleiding gezien om een extra woning op het perceel mogelijk te maken. De raad heeft toegelicht dat hij als uitgangspunt hanteert dat in het buitengebied geen toevoeging van burgerwoningen wordt toegestaan, anders dan via het zogenoemde beleid voor vrijkomende agrarische bebouwing. Het oprichten van een tweede bedrijfswoning is niet geheel uitgesloten, maar volgens de raad gelden daarvoor strenge voorwaarden, waarbij de noodzaak voor een tweede bedrijfswoning moet worden aangetoond.

Wat de Maatschap heeft aangevoerd, geeft geen reden om te oordelen dat de raad in dit geval niet aan deze door hem gehanteerde uitgangspunten heeft mogen vasthouden. Daarbij is van belang dat de Maatschap bij de totstandkoming van het bestemmingsplan slechts de wens heeft geuit om een tweede woning op het perceel te realiseren, maar dat zij daarbij niet heeft gesteld dat het gaat om een tweede bedrijfswoning die noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering op het perceel. Verder is hierbij van belang dat (zoals hiervoor is overwogen onder 5) geen sprake is van bestaande (planologische) rechten op een tweede woning op het perceel.

Het betoog slaagt daarom niet.

Conclusie

7. Het beroep van de Maatschap is ongegrond.

8. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens, en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. N.I. Breunese-van Goor, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 19 mei 2021

208.

Uitspraak 201906190/12/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1056
Datum uitspraak	19 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. [appellant] woont op het adres [locatie A] te Kerkdriel. [appellant] is eigenaar van het aangrenzende perceel met het kadastrale nummer [...], ter plaatse van [locatie B] te Kerkdriel. Op dat perceel bevindt zich een gebouw (een voormalige champignonschuur). Aan het perceel en aan deze schuur zijn volgens [appellant] ten onrechte de bestemming "Agrarisch" zonder bouwvlak toegekend. [appellant] vindt dat de raad hier de bestemming "Wonen" met een bouwvlak had moeten toekennen. [appellant] wil de oude, vervallen champignonschuur slopen en een woonhuis in boerderijstijl realiseren. [appellant] betoogt dat de raad hier ten onrechte niet een burgerwoning heeft toegestaan.

Volledige tekst

201906190/12/R4.

Datum uitspraak: 19 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellanten] (hierna tezamen en in enkelvoud: [appellant]), wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel,

appellanten,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellant] heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2021, waar [appellant], bijgestaan door mr. A. Posset, advocaat te Den Bosch, en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, zijn verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/12/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

[appellant] woont op het adres [locatie A] te Kerkdriel. [appellant] is eigenaar van het aangrenzende perceel met het kadastrale nummer [...], ter plaatse van [locatie B] te Kerkdriel. Op dat perceel bevindt zich een gebouw (een voormalige champignonschuur). Aan het perceel en aan deze schuur zijn volgens [appellant] ten onrechte de bestemming "Agrarisch" zonder bouwvlak toegekend. [appellant] vindt dat de raad hier de bestemming "Wonen" met een bouwvlak had moeten toekennen. [appellant] wil de oude, vervallen champignonschuur slopen en een woonhuis in boerderijstijl realiseren. [appellant] betoogt dat de raad hier ten onrechte niet een burgerwoning heeft toegestaan.

Toetsingskader

2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Beantwoording zienswijze

3. [appellant] voert aan dat de raad onvoldoende is ingegaan op zijn zienswijze, waarin hij heeft toegelicht dat en waarom een burgerwoning dient te worden toegestaan ter plaatse van de schuur.

3.1. De Afdeling ziet in dit betoog geen aanleiding voor vernietiging van het besluit. Voor een

voldoende motivering is het niet nodig dat op elk argument afzonderlijk wordt ingegaan. Niet is gebleken dat bepaalde bezwaren of argumenten niet in de overwegingen zijn betrokken. Het betoog slaagt niet.

Bestaande planologische rechten

4. [appellant] voert aan dat de raad ten onrechte geen woonbestemming en een burgerwoning heeft toegestaan op het perceel. Hij wijst erop dat in het bestemmingsplan "Buitengebied" uit 1993 hier nog wel een burgerwoning was toegestaan. Ook het bouwvlak is ten onrechte verdwenen, zodat zelfs de schuur is wegbestemd, aldus [appellant].

4.1. De Afdeling stelt vast dat in het thans voorliggende plan ter plaatse de bestemming "Agrarisch" zonder bouwvlak is toegekend. Het plan staat hier geen burgerwoning toe. De Afdeling stelt verder vast dat ook in het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" ter plaatse van de schuur geen woning was toegestaan. De Afdeling merkt op dat tussen partijen discussie bestaat over de vraag of in het bestemmingsplan door de raad vastgesteld op 12 februari 1993 (dat betreft het bestemmingsplan dat gold voorafgaand aan het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel") hier wel of niet een woning was toegestaan. De Afdeling is van oordeel dat deze vraag hier niet relevant is, omdat in de planologische situatie voorafgaand aan het thans voorliggende plan geen burgerwoning was toegestaan. Aangezien niet is gesteld dat feitelijk sprake is geweest van gebruik van de schuur als burgerwoning, kunnen aan het (gebruiks)overgangsrecht in dit geval geen aanspraken worden ontleend. Een situatie waarbij sprake is van bestaande (planologische) rechten op een burgerwoning doet zich derhalve niet voor.

Wat betreft de schuur heeft de raad toegelicht dat de omstandigheid dat geen bouwvlak is toegekend niet betekent dat de schuur niet is toegestaan. Daarbij heeft de raad gewezen op de algemene bouwregels in artikel 38 van de planregels en, meer specifiek, de zogenoemde bestaande maten-regeling van artikel 38.5 van de planregels. Daaruit volgt dat het bestaande gebouw is toegestaan. Gelet op deze toelichting van de raad mist het betoog dat de schuur is wegbestemd naar het oordeel van de Afdeling feitelijke grondslag.

De betogen slagen niet.

Goede ruimtelijke ordening

5. Verder voert [appellant] aan dat sprake is van een ruimtelijke kwaliteitsverbetering wanneer de vervallen schuur wordt vervangen door een nieuwe woning, zodat vanuit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening een woonbestemming met burgerwoning in de rede lag.

5.1. De raad heeft toegelicht dat hij als uitgangspunt hanteert dat in het buitengebied geen burgerwoningen mogen worden toegevoegd. Een uitzondering daarop vormt het zogenoemde beleid voor vrijkomende agrarische bebouwing. Dat beleid biedt, kort gezegd, mogelijkheden om, in ruil voor sloop van voormalige agrarische bebouwing, bij wijze van compensatie, een of meer burgerwoningen te realiseren. De raad heeft erop gewezen dat op grond van dit beleid in geval van de sloop van bebouwing die voor champignonteelt in gebruik is geweest een minimale sloop van 400 m² nodig is, voor de compensatie met een burgerwoning, terwijl de voormalige champignonschuur die [appellant] wenst te slopen ongeveer 300 m² bedraagt. In ruil voor de sloop van alleen de schuur kan, volgens de raad, dus geen burgerwoning worden toegestaan. De raad heeft erop gewezen dat, aangezien thans niet voldoende omvangrijke sloop aan de orde is, [appellant] geen aanspraken aan dit beleid kan ontleen. De raad heeft ter zitting overigens toegelicht dat dit beleid mogelijk een

toekomstige oplossing kan bieden voor [appellant], maar dat het aan hem is om aan de daarin opgenomen (sloop) verplichting te voldoen.

5.2. De Afdeling stelt vast dat de raad als uitgangspunt hanteert dat geen burgerwoningen aan het buitengebied mogen worden toegevoegd. Verder merkt de Afdeling op dat, zoals de raad heeft toegelicht, de toepassing van het beleid voor vrijkomende agrarische bebouwing in dit geval erop afstuit dat te weinig m² aan voormalige agrarische bebouwing wordt gesloopt om voor een zelfstandige burgerwoning in aanmerking te komen. Er dient minimaal 400 m² gesloopt te worden in geval van de bebouwing, die hier aan de orde is, terwijl de oppervlakte van de schuur slechts 300 m² bedraagt, zoals de raad (onweersproken) heeft gesteld. De Afdeling ziet in hetgeen [appellant] naar voren heeft gebracht geen aanleiding voor het oordeel dat de raad in dit geval niet aan de door hem gehanteerde uitgangspunten, waaronder de sloopverplichting van een zekere omvang, mocht vasthouden. Hierbij is van belang dat het om een niet gering tekort aan te slopen m² voormalige agrarische bebouwing gaat, namelijk ongeveer 100 m². Indien [appellant] in aanmerking wil komen voor een burgerwoning zal hij ook een oppervlak aan elders aanwezige voormalige agrarische bedrijfsbebouwing moeten slopen. Verder is hierbij van belang dat (zoals hiervoor is overwogen onder 4.1) geen sprake is van bestaande (planologische) rechten op een burgerwoning.

Het betoog slaagt niet.

Conclusie

6. Het beroep van [appellant] is ongegrond.

7. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 19 mei 2021

418.

Uitspraak 201906190/14/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1055
Datum uitspraak	19 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. [appellant] kan zich niet verenigen met het plan, voor zover het betreft het plandeel "Agrarisch met waarden" en de functieaanduiding "glastuinbouw" ter plaatse van het perceel [locatie] te Rossum. Hij wenst hier een loonbedrijf als hoofdactiviteit te ontplooien, wat in het plan niet wordt toegestaan. [appellant] vindt dat de raad ten onrechte niets met zijn concrete initiatief voor een loonbedrijf (als hoofdactiviteit) heeft gedaan. Het was aan de raad om, zo nodig, een nader onderzoek te doen naar de mogelijkheden van een loonbedrijf, aldus [appellant].

Volledige tekst

201906190/14/R4.

Datum uitspraak: 19 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], gevestigd te Rossum Gld,

appellant,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2021, waar [appellant], vertegenwoordigd door [gemachtigde], bijgestaan door [gemachtigde], en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, zijn verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/14/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. [appellant] kan zich niet verenigen met het plan, voor zover het betreft het plandeel "Agrarisch met waarden" en de functieaanduiding "glastuinbouw" ter plaatse van het perceel [locatie] te Rossum. Hij wenst hier een loonbedrijf als hoofdactiviteit te ontplooien, wat in het plan niet wordt toegestaan.

2. Op de verbeelding is aan het perceel [locatie] te Rossum de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend en de functieaanduiding "glastuinbouw". Hier is een loonwerkbedrijf alleen als nevenactiviteit toegestaan. Daarvoor gelden beperkingen. In artikel 4.4.1 van de planregels is namelijk het volgende bepaald:

"a. Voor nevenactiviteiten in de vorm van aan het buitengebied gerelateerde bedrijven als bedoeld in artikel 1, lid 1.3, geldt dat maximaal 25% van de totale vloeroppervlakte van de bedrijfsgebouwen tot een maximum van 350 m² mag worden gebruikt ten behoeve van deze nevenactiviteiten.

Gelet op de planregels is op de gronden van [appellant] niet een loonbedrijf als hoofdactiviteit toegestaan.

Toetsingskader

3. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Concreet initiatief?

4. [appellant] vindt dat de raad ten onrechte niets met zijn concrete initiatief voor een loonbedrijf (als hoofdactiviteit) heeft gedaan. Het was aan de raad om, zo nodig, een nader onderzoek te doen naar de mogelijkheden van een loonbedrijf, aldus [appellant].

4.1. In het stelsel van de Wet ruimtelijke ordening is een bestemmingsplan het ruimtelijke instrument waarin de wenselijke toekomstige ontwikkeling van een gebied wordt neergelegd. De raad dient bij de vaststelling van een bestemmingsplan rekening te houden met een particulier initiatief betreffende ruimtelijke ontwikkelingen, voor zover dat initiatief voldoende concreet is, tijdig kenbaar is gemaakt en ten tijde van de vaststelling van het plan op basis van de op dat moment bekende gegevens de ruimtelijke aanvaardbaarheid daarvan kan worden beoordeeld. Als bepaalde onderzoeken of andere stukken ontbreken én de bewijslast daarbij rust op de initiatiefnemer, dan moet de gemeenteraad de initiatiefnemer daarop attenderen en meedelen wanneer de ontbrekende stukken aangeleverd moeten worden (zie uitspraak van 14 augustus 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:2772](#)).

4.2. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat geen sprake is van een concreet initiatief, zodat hij in deze procedure geen medewerking daaraan kan verlenen. Bovendien heeft [appellant] niet de benodigde ruimtelijke onderzoeken verricht of laten verrichten, zodat de ruimtelijke aanvaardbaarheid niet valt te beoordelen, aldus de raad.

4.3. De Afdeling is van oordeel dat de raad terecht heeft gesteld dat bij de vaststelling van het bestemmingsplan het initiatief van [appellant] onvoldoende concreet was. Niet duidelijk is hoe [appellant] het loonwerkbedrijf wenst uit te oefenen. Zo is bijvoorbeeld niet duidelijk of en, zo ja, waar nieuwe bebouwing voor de opslag van materialen wordt gewenst en ook is niet duidelijk of [appellant] bestaande kassen op het perceel wenst te slopen.

Aangezien geen sprake is van een concreet initiatief op basis waarvan de raad de ruimtelijke aanvaardbaarheid kon beoordelen, heeft de raad alleen al daarom dit initiatief terecht niet bij de vaststelling van het plan betrokken. Dit betekent dat niet wordt toegekommen aan de vraag of de raad aan [appellant] had moeten meedelen of er nog bepaalde stukken ontbraken. De Afdeling hecht er in dit verband nog wel aan om op te merken dat het [appellant] vrij staat om een aanvraag in te dienen voor een bestemmingsplanwijziging, die bijvoorbeeld kan plaatsvinden in het kader van een zogenoemd postzegelplan.

Het betoog slaagt niet.

Conclusie

5. Het beroep van [appellant] is ongegrond.

6. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 19 mei 2021

418.

Uitspraak 201906190/13/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1090
Datum uitspraak	26 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente. [appellant] woont aan de [locatie] en heeft daar een agrarisch bedrijf. Buiten het bouwvlak is al jarenlang een kuilvoerplaat aanwezig. [appellant] kan zich niet met het bestemmingsplan verenigen, voor zover de kuilvoerplaat daarin niet positief is bestemd. Dit had volgens [appellant] bijvoorbeeld gekund door het bouwvlak zodanig te verruimen dat de kuilvoerplaat erin valt. Aan de gronden, waar de kuilvoerplaat aanwezig is, is de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Op grond van artikel 4.2.3 van de planregels zijn binnen deze bestemming kuilvoerplaten alleen toegestaan binnen een bouwvlak. Ter plaatse van de thans aanwezige kuilvoerplaat is geen bouwvlak toegekend. Dit betekent dat de kuilvoerplaat niet is toegestaan.

Volledige tekst

201906190/13/R4.

Datum uitspraak: 26 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant A] en [appellant B] (hierna tezamen en in enkelvoud: [appellant]), wonend te Velddriel, gemeente Maasdriel,

appellanten,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 april 2021, waar de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, is verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/13/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

[appellant] woont aan de [locatie] en heeft daar een agrarisch bedrijf. Buiten het bouwvlak is al jarenlang een kuilvoerplaat aanwezig. [appellant] kan zich niet met het bestemmingsplan verenigen, voor zover de kuilvoerplaat daarin niet positief is bestemd. Dit had volgens [appellant] bijvoorbeeld gekund door het bouwvlak zodanig te verruimen dat de kuilvoerplaat erin valt.

2. Aan de gronden, waar de kuilvoerplaat aanwezig is, is de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Op grond van artikel 4.2.3 van de planregels zijn binnen deze bestemming kuilvoerplaten alleen toegestaan binnen een bouwvlak. Ter plaatse van de thans aanwezige kuilvoerplaat is geen bouwvlak toegekend. Dit betekent dat de kuilvoerplaat niet (bij recht) is toegestaan.

Toetsingskader

3. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Beroep op overgangsrecht

4. [appellant] beroept zich erop dat het gebruik van de kuilvoerplaat in het verleden onder het overgangsrecht is komen te vallen, en dat dit wederom in het voorliggende plan het geval is. [appellant] wijst hierbij op de rechtspraak van de Afdeling dat het in beginsel niet is toegestaan om voor de tweede maal gebruik onder het overgangsrecht te brengen. Volgens [appellant] is de planregeling ter plaatse van de kuilvoerplaat in strijd met de rechtszekerheid.

4.1. De Afdeling merkt op dat [appellant] heeft gesteld en onderbouwd dat sinds ongeveer 1981 ter plaatse een kuilvoerplaat aanwezig is. De raad heeft dit niet betwist. Ter zitting heeft de Afdeling aan de raad voorgehouden dat [appellant] ook gemotiveerd heeft gesteld dat het gebruik van de kuilvoerplaat sinds het bestemmingsplan "Buitengebied" uit 1993 onder het gebruiksovergangsrecht valt. De raad heeft, ook bij die gelegenheid, niet kunnen aantonen waarom [appellant] niet in die stelling kan worden gevolgd. Het besluit is in dit opzicht niet toereikend gemotiveerd en ook niet voldoende zorgvuldig tot stand gekomen.

Het betoog slaagt.

Conclusie

5. Gelet op wat hiervoor is overwogen, ziet de Afdeling in wat [appellant] heeft aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit, voor zover dat ziet op het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden" zonder bouwvlak, ter plaatse van de [locatie] te Velddriel, waar een kuilvoerplaat aanwezig is, is genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb).

Het beroep van [appellant] is gegrond, zodat het bestreden besluit, voor zover het dit plandeel betreft dient te worden vernietigd. Wat [appellant] voor het overige heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking meer. De Afdeling ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb de raad op te dragen om voor dit vernietigde planonderdeel, met inachtneming van deze uitspraak, een nieuw plan vast te stellen en zal daartoe een termijn stellen. Het door de raad te nemen nieuwe besluit behoeft niet overeenkomstig afdeling 3.4 van de Awb te worden voorbereid. De Afdeling geeft de raad in overweging om bij het nieuw te nemen besluit te bezien of een specifieke aanduiding op grond waarvan een kuilvoerplaat ter plaatse is toegestaan kan worden toegekend.

6. De raad moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep van [appellant A] en [appellant B] gegrond;

II. vernietigt het besluit van 26 juni 2019, waarbij de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" heeft vastgesteld, voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden" zonder bouwvlak, ter plaatse van de [locatie] te Velddriel, waar een kuilvoerplaat aanwezig is;

III. draagt de raad van de gemeente Maasdriel op om ten aanzien van onderdeel II. met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, binnen dertig weken na de verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen en dit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken;

IV. veroordeelt de raad van de gemeente Maasdriel in verband met de behandeling van het

beroep tot vergoeding van de bij [appellant A] en [appellant B] opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 534,00 (zegge: vijfhonderdvierendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

V. gelast dat de raad van de gemeente Maasdriel aan [appellant A] en [appellant B] het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 174,00 (zegge: honderdvierenzeventig euro) vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 26 mei 2021

418.

Uitspraak 201906190/15/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1088
Datum uitspraak	26 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente. [appellant] kan zich niet verenigen met het bestemmingsplan, voor zover het betreft de gronden ter plaatse van de Drielse Veldweg, waaraan de bestemming "Verkeer" is toegekend. Verder vindt [appellant] dat het groen onvoldoende is beschermd. [appellant] kan zich niet ermee verenigen dat de raad de algemene bestemming "Verkeer" heeft toegekend aan de Drielse Veldweg. [appellant] wijst erop dat in het verleden, bij de beoordeling van een eerder bestemmingsplan uit 2006, door het college van gedeputeerde staten is toegezegd dat de aanduiding "erftoegangsweg" zou worden opgenomen. Verder vreest [appellant] een toename van zwaar (vracht)verkeer op de Drielse Veldweg.

Volledige tekst

201906190/15/R4.

Datum uitspraak: 26 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant A] en [appellant B] (hierna tezamen en in enkelvoud: [appellant]), wonende te Velddriel onderscheidenlijk Amsterdam

appellanten,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellant] heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 april 2021, waar [appellant B] en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, zijn verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellant] is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/15/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

[appellant] kan zich niet verenigen met het bestemmingsplan, voor zover het betreft de gronden ter plaatse van de Drielse Veldweg, waaraan de bestemming "Verkeer" is toegekend. Verder vindt [appellant] dat het groen onvoldoende is beschermd.

Toetsingskader

2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Intrekking beroepsgrond

3. De Afdeling merkt op dat [appellant] in een nader stuk de beroepsgrond heeft ingetrokken dat haar belangen zijn geschaad doordat bepaalde activiteiten op nabijgelegen gronden positief zijn bestemd.

Bestemming "Verkeer"

4. [appellant] kan zich niet ermee verenigen dat de raad de algemene bestemming "Verkeer"

heeft toegekend aan de Drielse Veldweg. [appellant] wijst erop dat in het verleden, bij de beoordeling van een eerder bestemmingsplan uit 2006, door het college van gedeputeerde staten is toegezegd dat de aanduiding "erftoegangsweg" zou worden opgenomen. Verder vreest [appellant] een toename van zwaar (vracht)verkeer op de Drielse Veldweg. Voorts doet het onverkort vasthouden aan een strook van 10 m met de algemene bestemming "Verkeer" geen recht aan de bestaande situatie, aldus [appellant]. Volgens [appellant] dient de bestaande feitelijke situatie gedetailleerd te worden vastgelegd in het bestemmingsplan.

4.1. Voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel is vereist dat de betrokkene aannemelijk maakt dat van de zijde van de overheid toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit de betrokkene in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs kon en mocht afleiden of en zo ja, hoe het bestuursorgaan in een concreet geval een bevoegdheid zou uitoefenen.

4.2. De Afdeling stelt vast dat [appellant] heeft gewezen op een reactie van het college van gedeputeerde staten van de provincie op bedenkingen van [appellant] bij een eerder bestemmingsplan. Uit die reactie blijkt echter niet dat van de zijde van dat college is gesteld dat een aanduiding "erftoegangsweg" in een toekomstig bestemmingsplan zou moeten worden opgenomen. Bovendien valt deze reactie van het college van gedeputeerde staten niet op één lijn te stellen met een standpuntbepaling door de gemeenteraad hoe hij zijn bevoegdheid tot vaststelling van het bestemmingsplan voor de hier aan de orde zijnde gronden uitoefent. De Afdeling is dan ook van oordeel dat [appellant] niet aannemelijk heeft gemaakt dat van de zijde van de raad toezeggingen of andere uitlatingen zijn gedaan of gedragingen zijn verricht waaruit zij in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs mocht afleiden dat in het voorliggende bestemmingsplan een specifieke functieaanduiding "erftoegangsweg" zou worden opgenomen, zodat het beroep op het vertrouwensbeginsel alleen al daarom faalt.

4.3. De Afdeling stelt vast dat in het plan aan de Drielse Veldweg de bestemming "Verkeer" is toegekend. In artikel 15.1, van de planregels is bepaald dat deze gronden zijn bestemd voor onder meer wegen, fiets- en wandelpaden en de daarbij behorende groenvoorzieningen. In artikel 15.1 van de planregels is ook bepaald dat het aantal rijstroken ten hoogste het bestaande aantal mag bedragen. Voor zover [appellant] een uitbreiding vreest van het bestaande aantal rijstroken, merkt de Afdeling op dat het plan daarvoor, gezien dit artikel 15.1 van de planregels, geen grondslag biedt. Wat betreft de stelling van [appellant] dat de bestaande situatie op de weg gedetailleerder, bijvoorbeeld via het opnemen van een dwarsprofiel, had moeten worden vastgelegd, heeft de raad toegelicht dat dit niet gebruikelijk is en dat in dit geval geen bijzondere situatie aan de orde is waarin het nodig was om een meer gedetailleerde planregeling op te nemen.

De Afdeling merkt op dat de raad binnen de grenzen van wet- en regelgeving waaronder de Wet geluidhinder, beleidsruimte toekomt bij de mate van gedetailleerdheid van een planregeling. De Afdeling ziet in wat [appellant] heeft aangevoerd geen concrete feiten of omstandigheden die met zich brengen dat de raad had moeten kiezen voor het gedetailleerder vastleggen van de bestaande situatie, zoals door [appellant] wordt gewenst. Hierbij merkt de Afdeling op dat een toename van zwaar verkeer, waar [appellant] voor vreest, ook bij een gedetailleerder planologisch vastleggen van de weg of het toekennen van een aanduiding "erftoegangsweg" niet is uitgesloten. Een toename van verkeer kan bijvoorbeeld verband houden met nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen in de nabijheid van deze weg. [appellant] heeft niet aannemelijk gemaakt dat van dergelijke ontwikkelingen sprake is ten aanzien van de Drielse Veldweg, een landweg in het buitengebied. [appellant] heeft mede daardoor evenmin aannemelijk gemaakt dat de Wet geluidhinder vereist dat de functie van de

Drielse Veldweg, alsmede het dwarsprofiel of het aantal rijstroken daarvan dan wel de as van de weg waarmee gerekend is, bedoeld in artikel 74 van de wet geluidhinder, in het bestemmingsplan wordt vastgelegd. Het aangevoerde geeft, gelet op het vorenstaande, geen aanleiding voor vernietiging van de door de raad gekozen planregeling voor de Drielse Veldweg.

De betogen slagen niet.

Bescherming van het groen

5. [appellant] voert aan dat in het plan, ter plaatse van de [locatie], de landschappelijke waarden niet voldoende worden beschermd. De in het plan opgenomen aanduiding "overige zone - waardevolle laanbeplanting" beschermt weliswaar de aanwezige grote populieren, maar er zijn eerder houtopstanden verwijderd, aldus [appellant].

5.1. De Afdeling stelt vast dat langs de Drielse Veldweg laanbeplanting aanwezig is, bestaande uit populieren. De Afdeling merkt op dat het plan, gezien de aanduiding "overige zone - waardevolle laanbeplanting" en de daarbij behorende planregels (artikel 40.7.1 en 40.7.2), voorziet in het behoud van deze waardevolle laanbeplanting. [appellant] heeft ter zitting bevestigd dat hiermee de waardevolle laanbeplanting voldoende is beschermd. Ter zitting is gebleken dat er in het verleden ook houtopstanden aanwezig waren bij de Drielse Veldweg, maar dat die inmiddels zijn verdwenen. De Afdeling stelt vast dat [appellant] niet heeft geconcretiseerd welk waardevol groen thans nog beschermd zou moeten worden naast de genoemde populieren. De Afdeling ziet daarom geen aanleiding voor het oordeel dat de raad, behalve de bescherming van de waardevolle laanbeplanting, ook anderszins een regeling ter bescherming van groen had moeten opnemen in het plan.

Het betoog slaagt niet.

Conclusie

6. Het beroep is ongegrond.

7. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 26 mei 2021

418.

Uitspraak 201906190/16/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1104
Datum uitspraak	26 mei 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. [appellante] is een metaalverwerkingsbedrijf dat aanwezig is in dit buitengebied. Het bedrijf is gevestigd en feitelijk gesitueerd op het perceel [locatie 1] te Ammerzoden. [appellant A] woont in de bedrijfswoning op het perceel [locatie 1]. [appellante B] is onder meer eigenaar van het perceel [locatie 2]. [appellante] en anderen kunnen zich niet met het bestemmingsplan verenigen, met name omdat er onvoldoende ruimte wordt geboden voor de gewenste uitbreiding van het metaalwerkingsbedrijf aan de [locatie 1] te Ammerzoden.

Volledige tekst

201906190/16/R4.

Datum uitspraak: 26 mei 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellante], gevestigd te Ammerzoden, gemeente Maasdriel,

en anderen,

appellanten,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben [appellante] en anderen beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellante] en anderen hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2021, waar [appellante] en anderen, vertegenwoordigd door [gemachtigden], bijgestaan door mr. J.J. van Nuland, en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, zijn verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van [appellante] en anderen is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/16/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

De appellanten [appellante] en anderen bestaan uit: [appellante], [appellant A] en [appellante B].

[appellante] is een metaalverwerkingsbedrijf dat aanwezig is in dit buitengebied. Het bedrijf is gevestigd en feitelijk gesitueerd op het perceel [locatie 1] te Ammerzoden. [appellant A] woont in de bedrijfswoning op het perceel [locatie 1]. [appellante B] is onder meer eigenaar van het perceel [locatie 2].

[appellante] en anderen kunnen zich niet met het bestemmingsplan verenigen, met name omdat er onvoldoende ruimte wordt geboden voor de gewenste uitbreiding van het metaalwerkingsbedrijf aan de [locatie 1] te Ammerzoden.

Goede procesorde

2. De raad heeft ter zitting gesteld dat de nadere stukken die [appellante] en anderen op 8 april 2021 hebben ingediend wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing moeten blijven.

2.1. Behalve in geschillen waarin de wet het niet toestaat, kunnen ook na afloop van de beroepstermijn en, als die termijn is gegeven, na de termijn als bedoeld in artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), nieuwe gronden worden ingediend. Deze mogelijkheid wordt begrensd door de goede procesorde. De goede procesorde laat het indienen van een nieuwe beroepsgrond niet toe als andere partijen onvoldoende op die beroepsgrond kunnen reageren of de goede voortgang van de procedure daardoor op andere wijze wordt belemmerd.

Ook na afloop van de beroepstermijn en, als die termijn is gegeven, na afloop van de termijn als bedoeld in artikel 6:6 van de Awb, kunnen, gelet op artikel 8:58 van de Awb, nieuwe argumenten worden aangevoerd en stukken, ter motivering van een eerdere beroepsgrond,

worden ingediend, tenzij dat in strijd is met een goede procesorde. Dat is het geval als die argumenten, gegevens of stukken verwijtbaar zo laat worden ingediend dat de andere partijen worden belemmerd om daarop voldoende te reageren of de goede voortgang van de procedure daardoor op andere wijze wordt belemmerd.

2.2. De Afdeling stelt vast dat [appellante] en anderen op 8 april 2021 zeer omvangrijke nadere informatie hebben ingediend, met daarin verschillende nieuwe beroepsgronden alsmede nieuwe stukken ter onderbouwing van eerder aangevoerde beroepsgronden. De Afdeling ziet, zoals zij ter zitting al aankondigde, aanleiding het aldus aangevoerde bij de beoordeling van het bestreden besluit buiten beschouwing te laten. Hierbij is van belang dat niet is gebleken dat deze beroepsgronden en stukken niet eerder naar voren gebracht hadden kunnen worden, zodat sprake is van verwijtbaar laat ingediende stukken. Voorts is hierbij van belang dat de raad, zoals hij ter zitting aangaf, is belemmerd om hierop adequaat te reageren.

Toetsingskader

3. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Bestaande bebouwing

4. [appellante] en anderen voeren aan dat ten onrechte niet alle bestaande bebouwing positief is bestemd op het perceel [locatie 1], aangezien een loods van 151 m² niet is meegerekend bij de maximaal toegestane bebouwing. Voorts wijzen zij erop dat de beschikbare bebouwing op het perceel wordt ingeperkt doordat de bedrijfswoning wordt meegeteld bij de maximaal toegestane bedrijfsbebouwing.

4.1. Op de verbeelding is aan het perceel [locatie 1] de bestemming "Bedrijf" toegekend. Volgens de tabel bij artikel 5.1 van planregels bij de bestemming "Bedrijf" is voor het perceel in totaal 575 m² aan bedrijfsbebouwing toegestaan. De Afdeling stelt vast dat (met een sterretje) onder deze tabel is vermeld dat deze oppervlakte inclusief de bebouwde oppervlakte van de bedrijfswoning en bijbehorende bouwwerken bij de bedrijfswoning is. Dit betekent dat ook de bedrijfswoning binnen de maximale toegestane 575 m² aan bedrijfsbebouwing valt.

4.2. De raad heeft toegelicht dat onder het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 2006" hier maximaal 400 m² aan bebouwbare oppervlakte was toegestaan. Omdat sindsdien in 2012 een omgevingsvergunning voor vervanging van de bedrijfshal is gekregen, is die meegenomen in het voorliggende plan, aldus de raad. Daarom bedraagt de maximaal toegestane bebouwingsoppervlakte nu 575 m². Ter zitting heeft de raad toegelicht dat de verlening van een omgevingsvergunning voor de vervanging van de bedrijfshal ook de verplichting van sloop van de door [appellante] en anderen bedoelde loods van 151 m² bevatte, zoals blijkend uit een bij de vergunning behorende slooptekening.

4.3. De Afdeling stelt vast dat in het besluit tot verlening van de omgevingsvergunning voor de bouw van de bedrijfshal aan [appellante] van 13 november 2012 is bepaald dat de

slooptekening daar mede deel van uitmaakt. De Afdeling verstaat deze vergunning aldus dat die tevens de sloop van de bestaande loods omvat, zoals de raad ter zitting heeft gesteld. Hieruit volgt dat de raad in het voorliggende bestemmingsplan niet behoefde te voorzien in het positief bestemmen van de te slopen loods van 151 m². Verder ziet de Afdeling in het aangevoerde geen aanknopingspunten dat met de toegestane 575 m² aan bedrijfsbebouwing onvoldoende rekening is gehouden met de bestaande bebouwing, ook al is dit maximum mede van toepassing op de bedrijfswoning. Met de vergunde loods van 400 m², de bedrijfswoning van ongeveer 149 m² en een tuinberging van circa 25 m² wordt het toegestane aantal van 575 m² aan bedrijfsbebouwing immers niet overschreden. Deze bebouwing is dus wat betreft het totale aantal m² op grond van het plan toegestaan. De Afdeling merkt overigens op dat [appellante] ook uitbreiding van de bestaande bouw mogelijkheden wenst. Daarop zal de Afdeling hierna ingaan onder het kopje "Niet toegestane uitbreiding".

Het betoog slaagt niet.

Verlaging bouwhoogte ten opzichte van het ontwerpplan

5. [appellante] en anderen voeren aan dat de maximum toegestane bouwhoogte ten onrechte is verlaagd van 12 m naar 10 m in het vastgestelde plan ten opzichte van het ontwerpplan. De huidige bebouwing heeft een maximale hoogte van 12 m, aldus [appellante] en anderen. Dit betekent dat die bebouwing ten onrechte (deels) onder de werking van het overgangsrecht is gebracht, aldus [appellante] en anderen.

5.1. De raad heeft toegelicht dat in het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 2006" eveneens een maximale bouwhoogte van 10 m was opgenomen voor bedrijfsgebouwen. De raad heeft verder toegelicht dat in het ontwerpplan (ten behoeve van het thans voorliggende bestemmingsplan) weliswaar een maximum bouwhoogte van 12 m was opgenomen, maar dat, mede gelet op het planschade-risico, de raad ervoor heeft gekozen de maximum bouwhoogte terug te brengen naar 10 m.

5.2. De Afdeling ziet in wat [appellante] en anderen hebben aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de raad niet in redelijkheid in een maximum bouwhoogte van 10 m heeft kunnen voorzien. De Afdeling ziet geen aanknopingspunten dat deze planregeling voor [appellante] en anderen ernstige nadelige gevolgen heeft. Hierbij betreft de Afdeling dat, voor zover bestaande vergunde bebouwing hoger is dan de maximum bouwhoogte, deze is toegestaan op grond van de zogenoemde bestaande maten-regeling van artikel 38.5 van de planregels en dus niet onder het overgangsrecht is komen te vallen.

Het betoog slaagt niet.

Niet toegestane uitbreiding

6. [appellante] en anderen voeren aan dat het verzoek om uitbreiding van de bedrijfsbebouwing ten onrechte niet is gehonoreerd bij de vaststelling van het plan. [appellante] en anderen hebben erop gewezen dat de raad ter plaatse van de Drielseweg 46a te Hedel wel een aanzienlijke uitbreiding van een niet-agrarisch bedrijf heeft toegestaan. [appellante] en anderen menen dat de uitbreidingswens van [appellante] ten onrechte niet op dezelfde wijze is behandeld, zodat het gelijkheidsbeginsel geschonden is.

6.1. De Afdeling stelt vast dat [appellante] op dit moment bebouwing heeft van in totaal ongeveer 575 m². [appellante] wenst hogere bebouwing en ook uitbreiding van de bebouwing tot ongeveer 2.470 m².

6.2. De raad heeft toegelicht dat er ruimtelijke bezwaren bestaan tegen het toestaan van een omvangrijke uitbreiding, zoals door [appellante] wordt gewenst. Hierbij heeft de raad erop gewezen dat [appellante] een niet-agrarisch bedrijf is. De raad hanteert als uitgangspunt dat in het buitengebied niet meer dan beperkte uitbreidingsmogelijkheden worden geboden aan niet-agrarische bedrijven. [appellante] wil echter een zeer omvangrijke uitbreiding, waaraan de raad, gezien dit uitgangspunt, niet wenst mee te werken.

De Afdeling ziet in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat de raad in dit geval niet aan dit uitgangspunt mocht vasthouden. Hierbij neemt de Afdeling in ogenschouw dat de raad erop heeft gewezen dat het perceel Drielseweg 46a ligt in de directe nabijheid van de op- en afrit van en naar de rijksweg A2. Verder heeft de raad erop gewezen dat het perceel Drielseweg 46a in de gemeentelijke Structuurvisie is aangeduid als "afweegbaar gebied voor bedrijvigheid". Vast staat dat bij het perceel [locatie 1] die aanduiding niet aan de orde is. In wat [appellante] en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling daarom geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de door [appellante] en anderen genoemde situatie niet overeenkomt met de thans aan de orde zijnde situatie.

Gelet op het vorenstaande heeft de raad zich op het standpunt mogen stellen dat de door [appellante] gewenste uitbreiding ruimtelijk niet aanvaardbaar is. Wel bestaat bij de raad bereidheid eventueel medewerking te verlenen aan minder omvangrijke uitbreiding van de oppervlakte aan gebouwen en daarvoor is in de planregels een afwijkingsbevoegdheid opgenomen (zie artikel 5.3.1 van de planregels). De Afdeling is van oordeel dat de raad hiermee voldoende rekening heeft gehouden met de belangen van [appellante] en anderen.

Het betoog slaagt niet.

Onjuiste bestemming op verbeelding [locatie 2]

7. [appellante] en anderen stellen dat de verbeelding op de landelijke voorziening, ruimtelijkeplannen.nl, een onjuistheid bevat ter plaatse van het perceel [locatie 2] te Ammerzoden. Daar is namelijk vermeld dat een agrarische bestemming geldt, terwijl dit een bedrijfsbestemming is, aldus [appellante] en anderen. Ter zitting is gebleken dat deze stelling naar voren is gebracht met het oog op de belangen van [appellante B], de eigenaar van het perceel [locatie 2].

7.1. De raad heeft toegelicht dat op de landelijke voorziening (www.ruimtelijkeplannen.nl) een voorontwerp voor het bestemmingplan is te zien, waarop de bestemming "Agrarisch met waarden" is vermeld bij dit perceel. De raad wijst echter erop dat dit voorontwerp geen juridisch bindende status heeft. In het vastgestelde, voorliggende bestemmingsplan is dit perceel niet meer opgenomen, aldus de raad.

De Afdeling volgt de raad in zijn standpunt dat aan het voorontwerp, waarin het perceel [locatie 2] te Ammerzoden is opgenomen, geen betekenis toekomt. Van een agrarische bestemming voor dit perceel is dus geen sprake.

Het betoog slaagt niet.

Natura 2000 - stikstofdepositie

8. [appellante] en anderen voeren aan dat de raad ten onrechte geen onderzoek heeft gedaan naar stikstofdepositie als gevolg van de nieuwe ontwikkelingen die in het bestemmingsplan worden toegestaan.

8.1. De raad voert aan dat het relativiteitsvereiste van artikel 8:69a van de Awb zich verzet tegen de vernietiging van het bestemmingsplan op grond van dit betoog over stikstofdepositie.

8.2. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Kamerstukken II, 2009/10, 32 450, nr. 3, blz. 18-20) blijkt dat de wetgever met artikel 8:69a van de Awb de eis heeft willen stellen dat er een verband is tussen een beroepsgrond en het belang waarin de appellant door het bestreden besluit dreigt te worden geschaad. De bestuursrechter mag een besluit niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van degene die in (hoger) beroep komt.

8.3. De bepalingen in de Wnb over de beoordeling van plannen die gevolgen kunnen hebben voor een Natura 2000-gebied zijn daarin opgenomen ter bescherming van het behoud van de natuurwaarden in deze gebieden. Uit de uitspraak van de Afdeling van 13 juli 2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BR1412](#), volgt dat de individuele belangen van burgers bij het behoud van een goede kwaliteit van hun leefomgeving, waarvan een Natura 2000-gebied deel uitmaakt, zo verweven kunnen zijn met het algemene belang dat de Wnb bedoelt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Wnb kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen. Ook de bedrijfseconomische belangen van degene die eigenaar of gebruiker is van gronden in de nabijheid van een Natura 2000-gebied kunnen onder omstandigheden zo verweven zijn met het algemene belang dat de Wnb beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Wnb kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen. Vergelijk daarvoor de uitspraak van 13 november 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:3839](#) (Paviljoen De Walvis/Segesta).

8.4. De Afdeling stelt vast dat de afstand van het dichtstbijzijnde Natura 2000 gebied tot de bedrijfswoning van [appellant A] ten minste vier kilometer bedraagt. Gelet op deze aanzienlijke afstand maakt Natura 2000-gebied geen deel uit van de leefomgeving van [appellant A] (één van de appellanten). Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat er geen verwevenheid bestaat tussen het individuele belang van [appellant A] bij het behoud van een goede kwaliteit van zijn leefomgeving en het algemene belang dat de Wnb beoogt te beschermen. De Afdeling ziet verder in het summiere betoog van [appellante] en anderen op dit punt geen aanknopingspunten voor het oordeel dat er hier bedrijfseconomische belangen verweven zijn met het algemene belang van de natuurbescherming zoals hiervoor bedoeld. De ingeroepen normen van de Wnb strekken daarom kennelijk niet tot bescherming van het belang van [appellante] en anderen. Dit betekent dat zij zich, gelet op artikel 8:69a van de Awb, niet op die normen kunnen beroepen. Omdat het relativiteitsvereiste in de weg staat aan een vernietiging van het bestreden besluit vanwege deze beroepsgrond, ziet de Afdeling af van een inhoudelijke bespreking daarvan.

Conclusie

9. Het beroep is ongegrond.

10. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 26 mei 2021

418.

Uitspraak 201906190/17/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:1370
Datum uitspraak	30 juni 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente. De scheepswerf ligt aan de Steeg te Heerewaarden. De scheepswerf is in het plan met een bedrijfsbestemming opgenomen. De scheepswerf is, kort gezegd, van mening dat er in het plan onvoldoende aan- en afmeermogelijkheden zijn geboden voor schepen (in afwachting van reparatie in de scheepswerf) en voor hulpvaartuigen (zoals hulpvaartuig "De Weser"). Doordat het plan onvoldoende afmeermogelijkheden biedt, wordt haar bedrijfsvoering ernstig belemmerd, aldus de scheepswerf. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

Volledige tekst

201906190/17/R4.

Datum uitspraak: 30 juni 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

Holding Scheepswerf Heerewaarden B.V. en Scheepswerf Heerewaarden B.V. (hierna tezamen en in enkelvoud: de scheepswerf), gevestigd te Boxtel onderscheidenlijk Heerewaarden,

appellanten,

en

de raad van de gemeente Maasdriel,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft de scheepswerf beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De scheepswerf heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2021, waar de scheepswerf, vertegenwoordigd door [gemachtigde], bijgestaan door mr. C.G.J.M. Termaat, advocaat te Den Bosch, en de raad, vertegenwoordigd door T.W. Tuenter, A.G. van Liempt, J.A.G. van Kempen en H.J. Veldhuis, zijn verschenen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. Het beroep van de scheepswerf is na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/17/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente.

De scheepswerf ligt aan de Steeg te Heerewaarden. De scheepswerf is in het plan met een bedrijfsbestemming opgenomen.

De scheepswerf is, kort gezegd, van mening dat er in het plan onvoldoende aan- en afmeermogelijkheden zijn geboden voor schepen (in afwachting van reparatie in de scheepswerf) en voor hulpvaartuigen (zoals hulpvaartuig "De Weser"). Doordat het plan onvoldoende afmeermogelijkheden biedt, wordt haar bedrijfsvoering ernstig belemmerd, aldus de scheepswerf.

Toetsingskader

2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Het droogdok

3. De scheepswerf voert aan dat het ter plaatse aanwezige droogdok moet worden toegestaan in het plan.

3.1. Aan het droogdok is in het plan de bestemming "Water" toegekend". Ingevolge artikel 17.1 van de planregels zijn de voor "Water" aangewezen gronden bestemd voor onder meer watergangen en vaarwater ten behoeve van de scheep- en recreatievaart. Ingevolge artikel 17.2.1 mag ter plaatse van de in deze bestemming bedoelde gronden uitsluitend gebouwd worden ten behoeve van de bestemming. Ingevolge artikel 17.2.4 mag de bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, niet meer bedragen dan 4 m.

3.2. De Afdeling merkt op dat ter zitting is gebleken dat zowel de raad als de scheepswerf zich op het standpunt stellen dat het droogdok is toegestaan. De scheepswerf vindt dat het droogdok een plaatsgebonden karakter heeft. Daarbij wijst de scheepswerf erop dat het droogdok minder dan 4 m hoog is en als bouwwerk, geen gebouw zijnde, op grond van artikel 17.2.4, gelezen in combinatie met artikel 17.2.1, van de planregels is toegestaan. De raad vindt daarentegen dat het droogdok geen bouwwerk is, maar een drijvend vaartuig. Volgens de raad zijn evenwel ook drijvende vaartuigen op grond van artikel 17.1 van de planregels ter plaatse toegestaan. De Afdeling stelt vast dat partijen het erover eens zijn dat het droogdok positief is bestemd. Het verschil van mening tussen deze partijen ziet dus slechts op de vraag of het droogdok een bouwwerk is en als zodanig is toegestaan dan wel als drijvend vaartuig is toegestaan. De Afdeling ziet geen aanleiding deze vraag te beantwoorden, aangezien, ongeacht het antwoord daarop, de conclusie luidt dat het droogdok op grond van het plan is toegestaan.

Dit betoog slaagt niet.

De aanlegsteiger ter hoogte van het droogdok

4. De scheepswerf kan zich niet ermee verenigen dat in het plan de aanlegsteiger ter hoogte van het droogdok niet positief is bestemd. Volgens de scheepswerf is deze steiger afgebeeld op een tekening bij een tijdelijke bouwvergunning voor een romneyloods van 18 maart 1992, wat betekent dat deze steiger al vóór 1 januari 1999 aanwezig was. De scheepswerf wijst erop dat het college van burgemeester en wethouders van Maasdriel heeft gesteld dat planologische medewerking wordt verleend aan al hetgeen vóór 1 januari 1999 vergund of historisch aanwezig was. Het is onzorgvuldig dat de raad hiermee bij de besluitvorming geen rekening heeft gehouden, aldus de scheepswerf.

4.1. Aan gronden ter hoogte van het droogdok, ter plaatse van de daar feitelijk aanwezige aanlegsteiger, is de bestemming "Water" toegekend". Ingevolge artikel 17.1, onder i, van de planregels zijn steigers uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding "aanlegsteiger". De Afdeling stelt vast dat die aanduiding niet aan deze locatie is toegekend, zodat de aanwezige aanlegsteiger niet op grond van het plan is toegestaan.

4.2. Op de zitting heeft de raad te kennen gegeven dat er geen bezwaren bestaan om de steiger toe te staan. De Afdeling stelt vast dat de raad zich hiermee op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan. Nu niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid.

Het betoog slaagt alleen al hierom. Wat de scheepswerf heeft aangevoerd over stellingen in het verleden van het college van burgemeester en wethouders, behoeft daarom geen inhoudelijke bespreking meer.

Het aan- en afmeren langsij het droogdok en nabij de locatie "De Bol"

5. De scheepswerf kan zich er niet mee verenigen dat het aan- en afmeren van schepen en hulpvaartuigen langsij het droogdok niet in het plan is opgenomen. Verder kan de scheepswerf zich er niet mee verenigen dat nabij de locatie "De Bol" (ter plaatse van de aanwezige meerpalen) het aan- en afmeren van schepen en hulpvaartuigen niet is toegestaan. De scheepswerf wijst erop dat het college van burgemeester en wethouders van Maasdriel heeft gesteld dat planologische medewerking wordt verleend aan al hetgeen vóór 1 januari 1999 vergund of historisch aanwezig was. Het is onzorgvuldig dat de raad hiermee bij de besluitvorming geen rekening heeft gehouden, aldus de scheepswerf. Wat betreft de gronden nabij locatie "De Bol" voert de scheepswerf ook aan dat de raad de vereiste belangenafweging niet deugdelijk heeft verricht en ook het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden, aangezien zij (gelet op beperkingen die vanuit het Rijk gelden voor het dichterbij de scheepswerf gelegen water) voor het aan- en afmeren van diepe vaartuigen (zoals hulpvaartuig "De Weser") is aangewezen op het water bij de locatie "De Bol". De scheepswerf beroept zich voorts op het overgangsrecht, aangezien deze locatie al sinds lange tijd in gebruik is voor het aan- en afmeren.

5.1. Aan het water langsij het droogdok is de bestemming "Water" toegekend". Aan de gronden vóór de locatie "De Bol" ter hoogte van de daar aanwezige vier meerpalen is ook de bestemming "Water" toegekend. Ingevolge artikel 17.1 van de planregels zijn de voor "Water" aangewezen gronden bestemd voor onder meer watergangen en vaarwater ten behoeve van de scheep- en recreatievaart.

De raad heeft op de zitting toegelicht dat er uit ruimtelijk oogpunt geen bezwaren bestaan om het aan- en afmeren van schepen en hulpvaartuigen langsij het droogdok toe te staan. Wel ziet de raad bezwaren tegen het bestaande gebruik van de gronden vóór de locatie "De Bol" als aan- en afmeerplaats voor schepen en hulpvaartuigen. Volgens de raad wordt daartegen handhavend opgetreden. De raad heeft op de zitting te kennen gegeven dat zij de uitkomst van een handhavingsprocedure over de gronden nabij locatie "De Bol" wenst af te wachten, waarin een beroep op overgangsrecht is gedaan door de scheepswerf. De raad is mogelijk bereid om in de toekomst ter hoogte van "De Bol" een aan- en afmeermogelijkheid ten behoeve van de scheepswerf te bestemmen, maar daarbij dient ook de aanwezigheid van een veerpont voor het overzetten van recreanten betrokken te worden. Aangezien de visie voor dit gebied nog niet is uitgewerkt, en de betrokken partijen onderling niet tot overeenstemming zijn gekomen, heeft de raad het in strijd met een goede ruimtelijke ordening gevonden om op deze gronden een bestemming uitsluitend ten behoeve van de scheepswerf op te nemen.

5.2. De Afdeling merkt op dat de raad op de zitting heeft gesteld dat er planologisch geen bezwaren bestaan tegen het aan- en afmeren van schepen en hulpvaartuigen langsij het droogdok, terwijl de raad wel bezwaren heeft tegen het aan- en afmeren van schepen en hulpvaartuigen ter plaatse van het water nabij de locatie "De Bol". De Afdeling stelt evenwel vast dat voor zowel de gronden langsij het droogdok als de gronden ter hoogte van "De Bol" dezelfde bestemming ("Water") geldt, terwijl de raad zich juist op het standpunt stelt dat de aan- en afmeermogelijkheden hier zouden moeten verschillen. De Afdeling concludeert dat de raad geen eenduidige uitleg geeft van de planregeling behorend bij de bestemming "Water" en met die planregeling ook niet heeft bereikt wat hij heeft beoogd te bereiken. Het bestreden besluit is in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid.

Verder merkt de Afdeling over de gronden nabij locatie "De Bol" op dat, gelet op hiervoor onder 5.1 weergegeven toelichting van de raad, de raad een ruimtelijke afweging voor de toegestane functies op de in geding zijnde gronden heeft verschoven naar een toekomstig moment. De Afdeling overweegt hierover (met verwijzing naar haar uitspraak van 8 mei 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1496](#)) dat in het stelsel van de Wet ruimtelijke ordening een bestemmingsplan bij uitstek het ruimtelijk instrument is waarin de wenselijke toekomstige ontwikkeling van een gebied wordt neergelegd.

Het had daarom op de weg van de raad gelegen om voor de in geding zijnde locatie reeds bij de vaststelling van het bestemmingsplan een ruimtelijke afweging te maken over de toelaatbaarheid van het aan- en afmeren van schepen en hulpvaartuigen, te meer gezien de stelling van de scheepswerf dat zij voor haar bedrijfsvoering en meer in het bijzonder voor diepliggende vaartuigen is aangewezen op het aan- en afmeren in het water bij "De Bol". Nu de raad dit heeft nagelaten, is het besluit ook in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid.

De betogen slagen alleen al hierom. Wat de scheepswerf voor het overige naar voren heeft gebracht, over stellingen in het verleden van het college van burgemeester en wethouders, en ook haar beroep op het overgangsrecht, behoeft daarom geen inhoudelijke bespreking meer.

Conclusie

6. De Afdeling ziet in wat de scheepswerf heeft aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit, voor zover het betreft de plandelen ter plaatse van het water langs zij het droogdok (ter hoogte van de bedrijfslocatie van de scheepswerf aan de Steeg te Heerewaarden), ter plaatse van de aanlegsteiger ter hoogte van dit droogdok en ter plaatse van het water nabij de locatie "De Bol" (het water ter hoogte van de aanwezige meerpalen), is genomen in strijd met de artikelen 3:2 van de Awb.

Het beroep van de scheepswerf is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre dient te worden vernietigd. De Afdeling ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb de raad op te dragen om voor de vernietigde planonderdelen, met inachtneming van deze uitspraak, een nieuw plan vast te stellen en zal daartoe een termijn stellen. Het door de raad te nemen nieuwe besluit behoeft niet overeenkomstig afdeling 3.4 van de Awb te worden voorbereid. De Afdeling geeft de raad in overweging om het aan- en afmeren langs zij het droogdok alsmede de aanlegsteiger ter hoogte van het droogdok toe te staan in het nieuw te nemen besluit. De Afdeling geeft de raad ook in overweging om bij het nieuw te nemen besluit de vernietigde planonderdelen in onderlinge samenhang te bezien en daarbij oog te hebben voor de vrees van de scheepswerf dat zij onvoldoende aan- en afmeermogelijkheden overhoudt voor een reële bedrijfsvoering.

7. De raad moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep van Holding Scheepswerf Heerewaarden B.V. en Scheepswerf Heerewaarden B.V. gegrond;

II. vernietigt het besluit van 26 juni 2019, waarbij de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" heeft vastgesteld, voor zover het betreft de plandelen ter plaatse van het water langs zij het droogdok (ter hoogte van de bedrijfslocatie

van de scheepswerf aan de Steeg te Heerewaarden), ter plaatse van de aanlegsteiger ter hoogte van dit droogdok en ter plaatse van het water nabij de locatie "De Bol" (het water ter hoogte van de aanwezige meerpalen);

III. draagt de raad van de gemeente Maasdriel op om ten aanzien van onderdeel II. met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, binnen zesentwintig weken na de verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen en dit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken;

IV. veroordeelt de raad van de gemeente Maasdriel in verband met de behandeling van het beroep tot vergoeding van de bij Holding Scheepswerf Heerewaarden B.V. en Scheepswerf Heerewaarden B.V. opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.113,07 (zegge: elfhonderddertien euro en zeven cent), waarvan € 1.068,- is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

V. gelast dat de raad van de gemeente Maasdriel aan Holding Scheepswerf Heerewaarden B.V. en Scheepswerf Heerewaarden B.V. het door hen voor het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 345,00 (zegge: driehonderdvijfenveertig euro) vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen het bestuursorgaan aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 30 juni 2021

418.

Uitspraak 201906190/18/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:2062
Datum uitspraak	15 september 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het hele buitengebied van de gemeente Maasdriel. De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. De beroepen van de op het voorblad vermelde appellanten zijn na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/18/R4. Het bestemmingsplan is hoofdzakelijk conserverend van aard. Bij de vaststelling van het plan heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat voor het realiseren van nieuwe ontwikkelingen in beginsel gebruik moet worden gemaakt van de flexibiliteitsbepalingen in het plan (de afwijkings- en wijzigingsregels) of dat daarvoor een zelfstandige planologische procedure moet worden gevolgd.

Volledige tekst

201906190/18/R4.

Datum uitspraak: 15 september 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellante sub 1A] en [appellante sub 1B], beide gevestigd te Velddriel, gemeente Maasdriel (hierna gezamenlijk en in enkelvoud: [appellante sub 1]),

2. [appellant sub 2], wonend te Kerkdriel, gemeente Maasdriel,
 3. [appellante sub 3], gevestigd te Velddriel, gemeente Maasdriel,
 4. [appellante sub 4], gevestigd te Hoenzadriel, gemeente Maasdriel,
 5. [appellant sub 5], wonend te Velddriel, gemeente Maasdriel,
 6. [appellant sub 6], wonend te Alem, gemeente Maasdriel,
 7. [appellant sub 7], wonend te Rossum, gemeente Maasdriel,
 8. [appellante sub 8A] en [appellante sub 8B], beide gevestigd te Kerkdriel, gemeente Maasdriel (hierna gezamenlijk en in enkelvoud: [appellante sub 8]),
 9. [appellante sub 9], gevestigd te Heerewaarden, gemeente Maasdriel,
 10. Vereniging Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (hierna: ZLTO), gevestigd te 's-Hertogenbosch, en anderen,
 11. De Champignonspecialist B.V., gevestigd te Ammerzoden, gemeente Maasdriel, en anderen,
- appellanten,
- en
- de raad van de gemeente Maasdriel,
- verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben de op het voorblad vermelde appellanten beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Een aantal partijen heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 en 20 april 2021, waar verschillende partijen zijn verschenen en/of zich hebben laten vertegenwoordigen. Ook de raad heeft zich laten vertegenwoordigen.

De beroepen tegen het besluit van 26 juni 2019 zijn geregistreerd onder zaaknummer 201906190/1/R4. De beroepen van de op het voorblad vermelde appellanten zijn na de zitting administratief afgesplitst en geregistreerd onder zaaknummer 201906190/18/R4.

Overwegingen

Inleiding

1. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het hele buitengebied van de gemeente Maasdriel.

Toetsingskader

2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en

regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Het beroep van de Champignonspecialist

3. Op de zitting is het beroep, voor zover dat mede is ingesteld door [appellante sub 8A] en [appellant sub 8B], ingetrokken. Daarom wordt hieronder alleen het beroep beoordeeld, voor zover dat is ingesteld door de Champignonspecialist.

3.1. De Champignonspecialist heeft een bedrijf waar champignons worden verwerkt op het perceel [locatie 1] in Ammerzoden.

Dat perceel ligt buiten het plangebied van het bestemmingsplan. Behalve het bedrijf van de Champignonspecialist is op dat perceel ook een ponyfokkerij van een derde aanwezig.

De Champignonspecialist wil haar bedrijf verplaatsen naar een onbebouwde locatie ten noorden van het perceel [locatie 2] in Ammerzoden. De beoogde nieuwe locatie ligt in het plangebied van het bestemmingsplan. De Champignonspecialist wil op die locatie een toekomstbestendig bedrijf oprichten. De verplaatsing van het bedrijf heeft volgens haar als voordeel dat er (zorg)woningen kunnen worden gebouwd op de huidige bedrijfslocatie.

3.2. Aan de beoogde nieuwe locatie is in het bestemmingsplan de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Voor die gronden is geen bouwvlak op de verbeelding opgenomen. Het plan staat dus aan de verplaatsing in de weg.

3.3. De Champignonspecialist komt hiertegen op. Zij voert aan dat ze haar verzoek om verplaatsing naar de beoogde nieuwe locatie tijdig kenbaar heeft gemaakt, namelijk op het moment dat de planvoorbereiding is gestart. In het verleden is al een voorontwerp van een bestemmingsplan ter inzage gelegd, waarmee de verplaatsing van haar bedrijf naar die locatie mogelijk zou worden. Daarom had de raad het verzoek om verplaatsing naar die locatie niet als een nieuw initiatief mogen aanmerken en had de raad hiervoor geen (aanvullende) ruimtelijke onderbouwing mogen verlangen.

De Champignonspecialist stelt dat de raad verschillende andere nieuwe initiatieven wél in het bestemmingsplan heeft meegenomen. Daarbij gaat het ook om initiatieven voor niet-agrarische bedrijven. Hiermee heeft de raad volgens de Champignonspecialist willekeurig en in strijd met het gelijkheidsbeginsel gehandeld.

3.3.1. In het stelsel van de Wet ruimtelijke ordening is een bestemmingsplan het ruimtelijke instrument waarin de wenselijke toekomstige ontwikkeling van een gebied wordt neergelegd. De raad moet bij de vaststelling van een bestemmingsplan rekening houden met een particulier initiatief voor een ruimtelijke ontwikkeling, als dat initiatief voldoende concreet is, tijdig aan hem kenbaar is gemaakt en hij op het moment van de vaststelling van het plan op basis van de op dat moment bekende gegevens de ruimtelijke aanvaardbaarheid daarvan kan beoordelen. Als bepaalde onderzoeken of andere stukken ontbreken én de bewijslast daarbij rust op de initiatiefnemer, dan moet de gemeenteraad de initiatiefnemer daarop attenderen en meedelen wanneer de ontbrekende stukken aangeleverd moeten worden (vergelijk de uitspraak van 14 augustus 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:2772](#)).

3.3.2. Het bestemmingsplan is hoofdzakelijk conserverend van aard.

Bij de vaststelling van het plan heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat voor het realiseren van nieuwe ontwikkelingen in beginsel gebruik moet worden gemaakt van de flexibiliteitsbepalingen in het plan (de afwijkings- en wijzigingsregels) of dat daarvoor een zelfstandige planologische procedure moet worden gevolgd.

Dit neemt niet weg dat in het bestemmingsplan verschillende nieuwe ontwikkelingen zijn opgenomen. Bij de voorbereiding van het plan zijn belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om nieuwe ontwikkelingen aan te melden. Daarbij is het uitgangspunt gehanteerd dat alleen ontwikkelingen waarbij sprake is van een al doorlopen procedure of concrete initiatieven, die zijn voorzien van alle benodigde onderzoeken en die positief zijn beoordeeld door het gemeentebestuur, in het plan kunnen worden meegenomen. Dit uitgangspunt is onder meer vermeld in paragraaf 3.1 van het Verslag vooroverleg en inspraak van 4 juli 2017.

De raad heeft de criteria voor het meenemen van concrete initiatieven bij de planvoorbereiding niet nader ingevuld. Het aangevoerde geeft geen grond voor het oordeel dat de raad daarmee willekeurig heeft gehandeld. Welke onderzoeken in een concrete situatie nodig zijn (in de vorm van een ruimtelijke onderbouwing), is immers afhankelijk van de omstandigheden van het specifieke geval. Verder betekent een tijdig aan de raad kenbaar gemaakt concreet initiatief (ook al is dat voorzien van de daarvoor benodigde onderzoeken) niet dat de raad het initiatief ook zonder meer in het plan moet opnemen. De raad zal immers moeten beoordelen of het initiatief uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening mogelijk kan worden gemaakt. Het enkele feit dat de raad sommige ontwikkelingen wél mogelijk heeft gemaakt bij de planvaststelling, maar aan andere initiatieven geen medewerking heeft verleend, maakt dan ook niet dat de raad willekeurig of in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld.

3.3.3. De raad stelt dat de door de Champignonspecialist beoogde bedrijfsverplaatsing niet in het bestemmingsplan kon worden meegenomen, omdat de Champignonspecialist de daarvoor benodigde onderzoeken ten tijde van de planvaststelling niet had overgelegd. De raad heeft onderkend dat op 20 maart 2013 een voorontwerp-bestemmingsplan voor de beoogde nieuwe locatie is gepubliceerd, waarin een bouwvlak voor het bedrijf is opgenomen. Ten behoeve van dit voorontwerp zijn verschillende onderzoeken uitgevoerd. Volgens de raad was dit echter niet voldoende om het initiatief bij de vaststelling van het bestemmingsplan te kunnen meenemen. Het voorontwerp is destijds niet verder in procedure gebracht, vanwege bezwaren van de provincie (die het voorontwerp strijdig achtte met de Ruimtelijke Verordening Gelderland) en het waterschap (dat een aantal problemen signaleerde op het punt van de waterberging). Volgens de raad waren die bezwaren ten tijde van de planvaststelling nog niet weggenomen.

Daarnaast wil de raad de verplaatsing van de champignonkwekerij pas mogelijk maken als aannemelijk is dat alle bedrijfsactiviteiten (dus ook de ponyfokkerij) op de huidige locatie worden beëindigd. Op het moment dat het bestemmingsplan werd vastgesteld, was dit niet aannemelijk, omdat er toen nog geen concrete plannen waren om de ponyfokkerij te verplaatsen.

3.3.4. Het aangevoerde geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de benadering van de raad onredelijk is. De Afdeling volgt de raad in zijn standpunt dat het - gezien de gang van zaken rondom het voorontwerp van 20 maart 2013 - voor de Champignonspecialist duidelijk had moeten zijn dat de verplaatsing van het bedrijf naar de beoogde nieuwe locatie pas mogelijk is na het wegnemen van de bezwaren van de provincie en het waterschap.

Daarbij heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het - voor zover het al mogelijk is om de bezwaren van de provincie en het waterschap volledig weg te nemen - op de weg van de Champignonspecialist ligt om hiervoor nadere informatie of onderzoeken aan te leveren (in elk geval op het punt van de waterberging).

Niet in geschil is dat de Champignonspecialist zulke nadere informatie of onderzoeken niet heeft overgelegd bij de totstandkoming van het bestemmingsplan. Gelet hierop kon de raad de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het initiatief niet beoordelen. Daarom heeft de raad het initiatief terecht niet bij de vaststelling van het plan betrokken.

Gelet hierop kan in het midden blijven of de raad zijn medewerking in dit geval ook afhankelijk heeft kunnen stellen van de verplaatsing van de ponyfokkerij.

3.3.5. Ter onderbouwing van haar betoog dat de raad heeft gehandeld in strijd met het gelijkheidsbeginsel, heeft de Champignonspecialist concreet gewezen op het perceel [locatie 3] in Hedel (waar een uitbreiding van een niet-agrarisch bedrijf is toegestaan) en op camping Maaszicht (waar de bouw van 175 zomerhuisjes op het kampeerterrein is toegestaan).

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich terecht op het standpunt gesteld dat de genoemde situaties niet overeenkomen met de situatie van de Champignonspecialist. In de beide genoemde situaties was immers geen sprake van bezwaren van de provincie en het waterschap die nog niet zijn opgelost.

Bij de [locatie 3] gaat het bovendien niet om een verplaatsing van een bedrijf naar een nieuwe locatie (die nog volledig onbebouwd is), maar om een uitbreiding van een bestaand bedrijf op het eigen perceel. Verder heeft de raad erop gewezen dat het perceel [locatie 3] in de gemeentelijke Structuurvisie is aangeduid als "afweegbaar gebied voor bedrijvigheid", wat niet het geval is bij de door de Champignonspecialist beoogde nieuwe locatie.

Bij camping Maaszicht gaat het om gronden waaraan voorheen al een recreatieve bestemming was toegekend. De raad heeft toegelicht dat de camping, waar de zomerhuisjes zijn voorzien, een voorgeschiedenis kent van overlast, illegale permanente bewoning en criminaliteit. Door het toestaan van het realiseren van 175 zomerhuisjes heeft de raad de recreatieve functie van de camping willen herstellen. Dit is een andere situatie dan de verplaatsing van een bedrijf naar een nieuwe locatie, zoals de Champignonspecialist wil.

Gelet hierop heeft de raad in zoverre niet gehandeld in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Het betoog slaagt niet.

3.4. De Champignonspecialist betoogt verder dat de raad geen zorgvuldig onderzoek heeft gedaan naar de stikstofdepositie van nieuwe ontwikkelingen die in het bestemmingsplan zijn toegestaan. Zij betwijfelt daarom of de stikstofuitstoot van het bestemmingsplan, inclusief de daarin opgenomen ontwikkelingen, voldoet aan de daarvoor geldende normen.

3.4.1. De raad stelt dat het relativiteitsvereiste van artikel 8:69a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) in de weg staat aan vernietiging van het besluit op grond van dit betoog over stikstofdepositie.

3.4.2. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Kamerstukken II, 2009/10, 32 450, nr. 3, blz. 18-20) blijkt dat de wetgever met artikel 8:69a van de Awb de eis heeft willen stellen dat er een verband is tussen een beroepsgrond en het belang waarin de appellant door het bestreden besluit dreigt te worden geschaad.

De bestuursrechter mag een besluit niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van degene die in (hoger) beroep komt.

3.4.3. De bepalingen in de Wet natuurbescherming (hierna: de Wnb) over de beoordeling van plannen die gevolgen kunnen hebben voor een Natura 2000-gebied zijn daarin opgenomen ter bescherming van het behoud van de natuurwaarden in zo'n gebied. De bedrijfseconomische belangen van degene die eigenaar of gebruiker is van gronden in de nabijheid van een Natura 2000-gebied kunnen onder omstandigheden echter zo verweven zijn met het algemene belang dat de Wnb beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Wnb kennelijk niet strekken tot bescherming van de belangen van deze appellant. Vergelijk daarvoor de uitspraak van 13 november 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:3839](#) (Paviljoen De Walvis/Segesta).

3.4.4. De Champignonspecialist heeft niet vermeld voor welk(e) Natura 2000-gebied(en) zij haar betoog over de stikstofuitstoot van het bestemmingsplan aanvoert. Ook tijdens de zitting heeft zij hierover geen informatie gegeven.

In het summiere betoog van de Champignonspecialist ziet de Afdeling dan ook geen aanknopingspunten voor het oordeel dat haar bedrijfseconomische belangen verweven zijn met het algemene belang van de natuurbescherming zoals hiervoor bedoeld. De ingeroepen normen van de Wnb strekken daarom kennelijk niet tot bescherming van het belang van de Champignonspecialist. Dit betekent dat zij zich, gelet op artikel 8:69a van de Awb, niet op die normen kan beroepen.

Omdat het relativiteitsvereiste in de weg staat aan een vernietiging van het bestreden besluit vanwege deze beroepsgrond, behoeft deze geen inhoudelijke bespreking.

3.5. Het beroep is ongegrond. De raad hoeft geen proceskosten aan de Champignonspecialist te vergoeden.

Het beroep van [appellant sub 2]

4. [appellant sub 2] is eigenaar van het perceel [locatie 4] in Kerkdriel (voorheen genummerd [locatie 5]), waar zij ook woont. In het bestemmingsplan is aan haar perceel de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Op gronden met deze bestemming mag een grondgebonden agrarisch bedrijf worden uitgeoefend.

Voor de op het perceel aanwezige woning is op de verbeelding een bouwvlak opgenomen. Aan dit bouwvlak is de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch - wonen" toegekend. Dit betekent dat de woning als bedrijfswoning mag worden gebruikt, maar dat de woning ook door een derde mag worden bewoond, zonder dat er sprake is van agrarische bedrijfsactiviteiten. Dit volgt uit artikel 4.1, onder g en h, van de planregels.

4.1. [appellant sub 2] kan zich niet met dit plandeel verenigen. Zij betoogt dat de raad ten onrechte geen woonbestemming (met een bouwvlak voor de bestaande woning) aan haar perceel heeft toegekend. Zij voert aan dat ter plaatse geen agrarisch bedrijf meer wordt uitgeoefend. Het uitoefenen van een agrarisch bedrijf is ook niet meer mogelijk omdat het perceel daarvoor te klein is en omdat het perceel inmiddels wordt ingesloten door woonbebouwing. De voorheen geldende milieuvergunning is (op haar eigen verzoek) ingetrokken. Vanwege deze omstandigheden en gelet op de overeenkomst die zij op 5 oktober 2012 met de gemeente heeft gesloten (in het kader van de verkoop van een groot deel van haar voormalige agrarische bedrijfsperceel aan de gemeente, ten behoeve van

woningbouw) had de raad een woonbestemming aan het perceel moeten toekennen, zo stelt [appellant sub 2].

4.2. In overweging 3.3.1 is ingegaan op de algemene uitgangspunten over het meenemen van concrete initiatieven.

4.3. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan heeft de raad geen medewerking verleend aan het verzoek om een woonbestemming aan het perceel toe te kennen. Volgens de raad heeft [appellant sub 2] nagelaten om de daarvoor benodigde ruimtelijke onderbouwing aan te leveren. In aansluiting op de tussen partijen gesloten overeenkomst van 5 oktober 2012, stelt de raad dat een ruimtelijke onderbouwing niet alleen nodig is voor het kunnen toestaan van een tweede woning op het perceel (waarover afspraken zijn gemaakt in de overeenkomst), maar dat zo'n onderbouwing ook nodig is om alleen een woonbestemming voor de bestaande bedrijfswoning in het bestemmingsplan te kunnen opnemen.

4.4. De Afdeling acht deze benadering van de raad niet onredelijk. De raad heeft op de zitting overtuigend toegelicht dat een ruimtelijke onderbouwing onder meer nodig is om inzicht te krijgen in de manier waarop [appellant sub 2] het perceel wil (blijven) gebruiken. De raad heeft daarbij van belang kunnen achten dat op het perceel nog bedrijfsbebouwing aanwezig is en dat niet duidelijk is of [appellant sub 2] die bebouwing wil slopen of op een andere manier wil gebruiken.

Niet in geschil is dat [appellant sub 2] geen ruimtelijke onderbouwing heeft overgelegd bij de totstandkoming van het bestemmingsplan. Gelet hierop kon de raad de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het initiatief niet beoordelen. Daarom heeft de raad het initiatief terecht niet bij de vaststelling van het plan betrokken.

De Afdeling overweegt verder dat de bestemmingsregeling voor het perceel, waarbij de woning (ook door een derde) mag worden bewoond zonder dat sprake is van agrarische activiteiten, de mogelijkheid geeft om het bestaande woongebruik op het perceel voort te zetten. Het beroep van [appellant sub 2] geeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat deze bestemmingsregeling onevenredige gevolgen voor haar heeft.

De Afdeling ziet daarom geen reden voor een vernietiging van dit plandeel. Het betoog slaagt niet.

4.5. Het beroep is ongegrond. De raad hoeft geen proceskosten aan [appellant sub 2] te vergoeden.

Het beroep van [appellant sub 6]

5. [appellant sub 6] is eigenaar van het perceel [locatie 6] in Alem. Hij woont op dit perceel en heeft hier een veehouderij.

In het bestemmingsplan is aan zijn perceel de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Die bestemming is ook toegekend aan het aangrenzende perceel [locatie 7].

Op de verbeelding is voor de percelen [locatie 6] en [locatie 7] één gezamenlijk bouwvlak opgenomen, met de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij". Ook is de nadere aanduiding "maximum aantal wooneenheden: 2" toegekend.

Uit artikel 4.1 van de planregels volgt dat de percelen zijn bestemd voor een grondgebonden agrarisch bedrijf, maar dat ter plaatse ook een bestaand niet-grondgebonden agrarisch bedrijf mag worden uitgeoefend.

Ook zijn twee bedrijfswoningen toegestaan.

5.1. [appellant sub 6] kan zich niet met dit plandeel verenigen.

Hij betoogt dat de raad het bouwvlak had moeten splitsen in twee afzonderlijke bouwvlakken en dat de raad de functieaanduiding "niet grondgebonden veehouderij" voor het perceel [locatie 6] achterwege had moeten laten. [appellant sub 6] voert aan dat de situatie op de beide percelen van elkaar moet worden onderscheiden, zowel privaatrechtelijk als functioneel. Een splitsing van het bouwvlak doet volgens hem recht aan de gescheiden bedrijfsvoering die al jarenlang met medeweten van de gemeente plaatsvindt en waarvoor ook de benodigde milieutoestemmingen zijn verleend.

5.2. Op de percelen [locatie 7] en [locatie 6] werd oorspronkelijk één agrarisch bedrijf uitgeoefend door een maatschap tussen [appellant sub 6], zijn broer en zijn vader. In 1998 is die maatschap ontbonden en is het bedrijf gesplitst in twee verschillende onderdelen. [appellant sub 6] heeft sindsdien een grondgebonden veehouderij(tak) op het perceel [locatie 6] en hij bewoont de bedrijfswoning op dat perceel. Voor de grondgebonden veehouderij(tak) is op 23 december 2005 een milieuvergunning verleend.

De broer van [appellant sub 6] woont in de bedrijfswoning op het perceel [locatie 7] en heeft daar een niet-grondgebonden veehouderij.

5.3. In het vorige bestemmingsplan - dat was het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" dat de raad op 22 februari 2006 heeft vastgesteld - was aan de beide percelen één gezamenlijk bouwvlak toegekend, met de aanduiding "intensieve veehouderij". Ook was op de plankaart een aanduiding voor twee bedrijfswoningen opgenomen.

Zoals de raad op de zitting heeft bevestigd, was het bestaande gebruik op de beide percelen daarmee toegestaan.

In het bestemmingsplan dat nu aan de orde is, heeft de raad een vergelijkbare planregeling voor de percelen vastgesteld.

5.4. In overweging 3.3.1 is ingegaan op de algemene uitgangspunten over het meenemen van concrete initiatieven.

5.5. De raad heeft geen medewerking verleend aan het verzoek van [appellant sub 6] om voor de percelen een afzonderlijk bouwvlak op te nemen. Volgens de raad heeft [appellant sub 6] nagelaten om de daarvoor benodigde ruimtelijke onderbouwing aan te leveren en heeft hij bovendien niet aangetoond dat hij een volwaardig agrarisch bedrijf op zijn perceel uitoefent. Daarnaast stelt de raad dat het splitsen van het bouwvlak (dat er toe zou leiden dat er twee verschillende bedrijven ontstaan) in strijd is met het uitgangspunt om geen nieuwvestiging van agrarische bedrijven toe te staan.

5.6. In het aangevoerde ziet de Afdeling geen reden om te oordelen dat de benadering van de raad onredelijk is. De raad heeft een ruimtelijke onderbouwing onder meer nodig kunnen achten voor de beoordeling van de volwaardigheid van het agrarische bedrijf van [appellant sub 6] (die niet alleen activiteiten verricht op het perceel, maar ook elders in loondienst is).

Niet in geschil is dat [appellant sub 6] geen ruimtelijke onderbouwing heeft overgelegd bij de totstandkoming van het bestemmingsplan. Gelet hierop kon de raad de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het initiatief niet beoordelen. Daarom heeft de raad het initiatief terecht niet bij de vaststelling van het plan betrokken.

Verder acht de Afdeling het niet onredelijk dat de raad heeft vastgehouden aan het algemene uitgangspunt dat nieuwvestiging van agrarische bedrijven (in de vorm van het toekennen van een nieuw bouwvlak) niet wordt toegestaan, maar dat voor nieuwe bedrijven in beginsel gebruik moet worden gemaakt van vrijkomende agrarische gebouwen (een zogenoemde VAB-locatie). De raad heeft daarbij overtuigend toegelicht dat hij - ook omdat de volwaardigheid van het bedrijf van [appellant sub 6] niet is aangetoond - wil voorkomen dat het bouwvlak in kwestie eerst wordt gesplitst en dat vervolgens voor het afgesplitste deel gebruik wordt gemaakt van de VAB-regeling (waarbij bijvoorbeeld woningbouw mogelijk is bij het beëindigen van het agrarische bedrijf en de sloop van bebouwing).

Ten slotte ziet de Afdeling geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de vastgestelde bestemmingsregeling onevenredige gevolgen heeft voor [appellant sub 6]. De raad heeft er immers op gewezen dat het bestaande gebruik op de beide percelen kan worden voortgezet op basis van de vastgestelde planregeling. [appellant sub 6] heeft dit niet bestreden.

De Afdeling ziet daarom geen reden voor een vernietiging van dit plandeel. Het betoog slaagt niet.

5.7. Het beroep is ongegrond. De raad hoeft geen proceskosten aan [appellant sub 6] te vergoeden.

Wijzigingsbevoegdheid voor paddenstoelenteeltbedrijven

6. [appellant sub 7], [appellante sub 4], [appellant sub 5] en [appellante sub 3] hebben allen een champignonkwekerij in het plangebied. [appellante sub 1] heeft verschillende champignonkwekerijen.

Deze appellanten komen op tegen het bestemmingsplan, voor zover daarin geen wijzigingsbevoegdheid is opgenomen voor een vormverandering en/of een vergroting van hun bouwvlak.

De champignonkwekerijen van appellanten zijn aan te merken als paddenstoelenteeltbedrijven als bedoeld in artikel 1.70 van de planregels.

Alle bedrijven liggen op gronden met de bestemming "Agrarisch" of met de bestemming "Agrarisch met waarden". Voor de champignonkwekerijen is een bouwvlak op de verbeelding opgenomen. Aan de gronden binnen het bouwvlak is ook de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch - paddenstoelenteelt" toegekend.

6.1. In hoofdstuk 3 van de planregels zijn voorschriften opgenomen voor gronden met de bestemming "Agrarisch". Artikel 3.7.1 bevat een wijzigingsbevoegdheid waarmee het college van burgemeester en wethouders een vormverandering van een bouwvlak mogelijk kan maken, waarbij de oppervlakte na wijziging niet toeneemt. Artikel 3.7.3 bevat een wijzigingsbevoegdheid voor een vergroting van een bouwvlak tot maximaal 1,5 ha. In de beide artikelen is een uitzondering gemaakt voor (onder meer) paddenstoelenteeltbedrijven.

In hoofdstuk 4 van de planregels zijn voorschriften opgenomen voor gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden". Ook dit hoofdstuk bevat wijzigingsbevoegdheden voor een vormverandering en een vergroting van een bouwvlak (in de artikelen 4.7.1 en 4.7.3). Ook hier is een uitzondering gemaakt voor (onder meer) paddenstoelenteeltbedrijven.

In artikel 1.70 van de planregels is bepaald dat onder paddenstoelenteelt moet worden verstaan: paddenstoelenteelt zonder mestfermentatie.

6.2. Appellanten betogen dat de wijzigingsbevoegdheden voor een vormverandering en/of een vergroting van het bouwvlak ten onrechte niet gelden voor paddenstoelenteeltbedrijven. Zij stellen dat zij hierdoor worden beperkt in hun ontwikkelingsmogelijkheden. Op dit punt vinden zij het vaststellingsbesluit niet deugdelijk gemotiveerd.

De uitzondering voor (onder meer) paddenstoelenteeltbedrijven zou volgens de raad zijn opgenomen om grondgebonden agrarische bedrijven de ruimte te geven. Appellanten stellen echter dat die bedrijven niet worden gehinderd door een vormverandering of een vergroting van het bouwvlak van paddenstoelenteeltbedrijven. Daarbij stellen zij dat in de omgeving van hun eigen champignonkwekerijen geen grondgebonden agrarische bedrijven zijn gevestigd en dat de vestiging van zulke bedrijven in de toekomst ook niet valt te verwachten.

6.3. De Afdeling stelt vast dat op dit punt sprake is van een beperking ten opzichte van het vorige plan (het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" dat op 22 februari 2006 is vastgesteld). Daarin waren wel wijzigingsbevoegdheden opgenomen voor een vormverandering of een vergroting van het bouwvlak van paddenstoelenteeltbedrijven.

Bij de vaststelling van het bestemmingsplan heeft de raad deze beperking bewust aangebracht. De raad heeft ontwikkelingsruimte willen bieden aan grondgebonden agrarische bedrijven, maar wil terughoudend omgaan met het bieden van (grote) nieuwe uitbreidingsruimte aan niet-grondgebonden bedrijven, waaronder paddenstoelenteeltbedrijven. Hieraan ligt de wens van de raad ten grondslag om de rust en openheid van het agrarische buitengebied te behouden en te beschermen.

Volgens de raad hebben paddenstoelenteeltbedrijven een nadelige invloed op de rust en de openheid in het buitengebied. Daarbij wijst de raad op aspecten als de verschijningsvorm in relatie tot verstening (het gaat meestal om grote gebouwen) en op het hoge aantal verkeersbewegingen.

Verder heeft de raad van belang geacht dat voor paddenstoelenteeltbedrijven concentratiegebieden zijn aangewezen (op basis van regionale afspraken met onder meer de provincie Gelderland). Een aantal van die gebieden ligt in de gemeente Maasdriel. Daarbuiten wil de raad in beginsel geen (grote) uitbreiding van paddenstoelenteeltbedrijven meer toestaan.

Dat in incidentele gevallen toch nog medewerking wordt verleend aan zo'n uitbreiding, is volgens de raad niet uitgesloten. De bevoegdheid tot het nemen van zo'n besluit wil de raad echter aan zich houden, ook om niet de indruk te wekken dat de raad daar positief tegenover staat.

6.4. Wat appellanten hebben aangevoerd, geeft geen aanleiding voor het oordeel dat het standpunt van de raad onredelijk is. Daarbij is van belang dat in het algemeen geen blijvende rechten kunnen worden ontleend aan een geldend bestemmingsplan. De raad kan (ook bij een bestemmingsplan dat hoofdzakelijk conserverend van aard is) op grond van gewijzigde planologische inzichten en na afweging van alle betrokken belangen andere bestemmingen en regels voor gronden vaststellen. De raad heeft er in dit geval voor kunnen kiezen om in het bestemmingsplan geen wijzigingsbevoegdheid meer op te nemen voor een vormverandering of vergroting van het bouwvlak van paddenstoelenteeltbedrijven.

Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat hun bedrijven hierdoor onevenredig in de bedrijfsvoering worden beperkt. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat het (ongewijzigd vastgestelde) bouwvlak voor veel van de bedrijven in kwestie nog ruimte biedt voor een (soms grote) uitbreiding van de bebouwing. Deze bestaande mogelijkheden zijn niet

beperkt bij de planvaststelling. Ook geldt dat de paddenstoelenteeltbedrijven gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om buiten het bouwvlak te bouwen tot maximaal 10% van het bouwvlak. In de planregels is hiervoor een afwijkingsbevoegdheid voor het college opgenomen (in de artikelen 3.3.8 en 4.3.8). Voor een grotere uitbreiding is ook een herziening van het bestemmingsplan mogelijk. Hiervoor geldt de procedure van afdeling 3.4 van de Awb en is een afweging van de raad nodig. Gelet op het streven om een concentratie van paddenstoelenteeltbedrijven te bewerkstelligen, met het oog op de rust en openheid van het agrarische buitengebied, heeft de raad dit naar het oordeel van de Afdeling echter niet onnodig bezwarend hoeven achten. Dit betoog van appellanten slaagt daarom niet.

6.5. [appellant sub 5], [appellante sub 3] en [appellante sub 1] hebben nog andere beroepsgronden tegen het vaststellingsbesluit aangevoerd. Die gronden worden verderop in deze uitspraak beoordeeld.

6.6. [appellant sub 7] en [appellante sub 4] hebben geen andere beroepsgronden tegen het vaststellingsbesluit aangevoerd.

Uit het voorgaande volgt dat hun beroepen ongegrond zijn.

6.7. De raad hoeft geen proceskosten aan [appellant sub 7] en [appellante sub 4] te vergoeden.

Overige beroepsgronden [appellante sub 3]

7. De champignonkwekerij van [appellante sub 3] ligt aan de Veilingweg 23A in Velddriel. In het bestemmingsplan is aan dit perceel de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend, met de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch - paddenstoelenteelt". Voor het perceel is een bouwvlak op de verbeelding opgenomen.

[appellante sub 3] betoogt dat de raad het bouwvlak ten onrechte niet naar achteren heeft verschoven ten opzichte van de Veilingweg. Aan de voorzijde, dus aan de kant van de Veilingweg, biedt het bouwvlak weliswaar ruimte om de bebouwing uit te breiden, maar volgens [appellante sub 3] zal dit ten koste gaan van erfbeplanting waarin bijzondere vogels en vleermuizen voorkomen. Daarom had de raad een uitbreiding van de bebouwing aan de achterzijde mogelijk moeten maken. Het bouwvlak is ooit groter geweest, maar is in het verleden verkleind. Het resterende deel ligt nu op een wat ongelukkige plek. Een verplaatsing van het bouwvlak naar achteren (met een gelijkblijvend oppervlak) is daarom niet bezwaarlijk. Bovendien heeft het college bij brief van 7 september 2016 verklaard dat in principe kan worden meegewerkt aan een verzoek om het bouwvlak te verschuiven. Het vastgestelde plan, waarin het bestaande bouwvlak ongewijzigd is overgenomen, is daarmee in strijd, zo stelt [appellante sub 3].

7.1. In overweging 3.3.1 is ingegaan op de algemene uitgangspunten over het meenemen van concrete initiatieven.

7.2. De raad heeft geen medewerking verleend aan het verzoek van [appellante sub 3] om het bouwvlak te verschuiven.

De raad stelt dat [appellante sub 3] de daarvoor benodigde informatie niet heeft aangeleverd. De raad heeft overwogen dat in het vorige plan (het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" dat op 22 februari 2006 is vastgesteld) een wijzigingsbevoegdheid voor het college was opgenomen voor een verschuiving van het bouwvlak. Dit betrof artikel 4.5.2 van de planvoorschriften. Om die wijzigingsbevoegdheid te kunnen toepassen, was een door de initiatiefnemer aan te leveren ruimtelijke onderbouwing vereist, waarin de noodzaak van de

verschuiving moest worden aangetoond. Ook moest daarin bijvoorbeeld worden ingegaan op de aanwezigheid van waardevolle landschapselementen, natuurwaarden, de bodemkwaliteit en de waterhuishoudkundige situatie. Hoewel dit is meegedeeld in de door [appellante sub 3] genoemde brief van 7 september 2016, heeft zij zo'n ruimtelijke onderbouwing destijds niet aangeleverd. Ook bij de totstandkoming van het bestemmingsplan dat nu aan de orde is, heeft zij dit niet gedaan. Daarom kon niet worden meegewerkt aan haar verzoek, zo stelt de raad.

7.3. Het aangevoerde geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de benadering van de raad onredelijk is. De Afdeling volgt de raad in zijn standpunt dat het - mede gezien de brief van 7 september 2016 - voor [appellante sub 3] duidelijk had moeten zijn dat een verschuiving van het bouwvlak alleen mogelijk is op basis van een door haar aan te leveren ruimtelijke onderbouwing (met daarin onder meer gegevens over de noodzaak voor de verschuiving en de ruimtelijke gevolgen daarvan), zodat op basis daarvan een planologische afweging kan worden gemaakt. Dat het bouwvlak in het verleden misschien groter is geweest, zoals [appellante sub 3] stelt, is daarbij niet relevant. Het vorige plan was immers onherroepelijk. In dat plan was een bouwvlak voor het perceel opgenomen dat overeenkomt met het nu vastgestelde bouwvlak.

De bebouwing op het perceel ligt binnen dat bouwvlak. Eventuele eerdere planregelingen voor het perceel zijn daarom niet meer van belang.

Niet in geschil is dat [appellante sub 3] geen ruimtelijke onderbouwing voor een verschuiving van het bouwvlak heeft overgelegd bij de totstandkoming van het bestemmingsplan. Gelet hierop kon de raad de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het initiatief niet beoordelen. Daarom heeft de raad het initiatief terecht niet bij de vaststelling van het plan betrokken.

De Afdeling overweegt verder dat de bestaande bedrijfsgebouwen een oppervlakte hebben van minder dan de helft van het bouwvlak. Aan de achterzijde van de gebouwen (gezien vanaf de Veilingweg) is nog ruimte aanwezig voor een uitbreiding. Verder heeft [appellante sub 3] weliswaar gesteld dat aan de voorzijde van het perceel waardevolle erfbeplanting aanwezig is (ter plaatse van de tuin en langs de oprit), maar zij heeft dit niet onderbouwd. Daarom staat niet vast dat daar geen enkele uitbreiding van de bedrijfsgebouwen zal kunnen plaatsvinden.

Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling geen reden voor een vernietiging van dit plandeel. Het betoog slaagt niet.

7.4. Het beroep is ongegrond. De raad hoeft geen proceskosten aan [appellante sub 3] te vergoeden.

Overige beroepsgronden [appellant sub 5]

8. [appellant sub 5] heeft een champignonkwekerij aan de [locatie 8] in Velddriel. In het bestemmingsplan is aan dit perceel de bestemming "Agrarisch" toegekend, met de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch - paddenstoelenteelt". Voor het perceel is een bouwvlak op de verbeelding opgenomen.

[appellant sub 5] stelt dat aan de achterzijde van zijn perceel, buiten het bouwvlak, een schuilgelegenheid ligt. Hiervoor is volgens hem ten onrechte geen specifieke aanduiding in het plan opgenomen.

8.1. In het vorige bestemmingsplan (dat was het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijks deel" dat de raad op 22 februari 2006 heeft vastgesteld) was voor de schuilgelegenheid een

specifieke aanduiding op de plankaart opgenomen. Deze bebouwing was daarmee als zodanig bestemd. Tussen partijen is dit ook niet in geschil.

Bij de vaststelling van het nu voorliggende bestemmingsplan heeft de raad ervoor gekozen om bestaande bebouwing buiten het bouwvlak op een andere manier te bestemmen. Hiervoor is een zogenoemde 'verbale regeling' in het plan opgenomen. Die regeling is, voor zover het gaat om gronden waaraan de bestemming "Agrarisch" is toegekend, opgenomen in artikel 3.2.2 van de planregels.

8.2. Artikel 3.2.2, aanhef en onder a, onderdeel 1, luidt:

"Voor het bouwen van gebouwen gelden de volgende regels:

a. gebouwen mogen uitsluitend binnen het bouwvlak worden gebouwd, met dien verstande dat:

1. bestaande gebouwen buiten het bouwvlak zijn eveneens toegestaan; [...]."

8.3. De raad stelt dat de bestaande schuilgelegenheid op het perceel van [appellant sub 5] op grond van deze regeling is toegestaan. Hiermee is volgens de raad sprake van een passende bestemming.

De Afdeling volgt de raad hierin. Het ontbreken van een specifieke aanduiding voor de schuilgelegenheid heeft dan ook geen nadelige gevolgen voor [appellant sub 5].

8.4. Het beroep is ongegrond. De raad hoeft geen proceskosten aan [appellant sub 5] te vergoeden.

Overige beroepsgronden van [appellante sub 1] - het beroep van [appellante sub 8]

Inleiding

9. [appellante sub 1] heeft een bedrijf waar substraat voor de champignonenteelt wordt geproduceerd aan de [locatie 9] in Velddriel. Ook heeft zij daar een champignonkwekerij. Elders in het plangebied heeft [appellante sub 1] nog andere champignonkwekerijen.

[appellante sub 8] heeft een bedrijf waar substraat voor de champignonenteelt wordt geproduceerd aan de [locatie 10] in Velddriel.

[appellante sub 1] en [appellante sub 8] kunnen zich niet verenigen met de bestemmingsregeling voor hun percelen aan de Oostenbroekweg. Daarover hebben zij verschillende beroepsgronden ingediend.

De bestemmingsregeling

9.1. In het bestemmingsplan is zowel aan het perceel van [appellante sub 1] als aan het perceel van [appellante sub 8] de bestemming "Bedrijf" toegekend, met de functieaanduiding "specifieke vorm van bedrijf - champignonkwekerij".

Voor de beide percelen is gedeeltelijk ook de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - onbebouwd" opgenomen.

Aan smalle stroken grond (aan de randen van de bedrijfsterreinen), is in beide gevallen de bestemming "Agrarisch" toegekend. Bij het perceel van [appellante sub 1] is die bestemming ook toegekend aan een groter stuk grond aan de oostzijde van het bedrijfsterrein.

9.2. In artikel 5.1, aanhef en onder b, van de planregels is bepaald dat de gronden met de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - champignonkwekerij" aan de [locatie 9] en de

[locatie 10] te Velddriel zijn bestemd voor:
een champignonkwekerij/substraatbedrijf, met dien verstande dat:

- het bereiden van verse compost (tunnelgrondstof) door het vermengen van losse grondstoffen en/of afvalstoffen niet is toegestaan;
- substraatbereiding uitsluitend is toegestaan in de vorm van het verwerken van aangeleverde verse compost (tunnelgrondstof) tot een doorgroeide compost.

Voor het bedrijf aan de [locatie 9] te Velddriel is een bebouwde oppervlakte toegestaan van:

- bestaande tunnelgebouwen;
- ontvangsthallen en overige bedrijfsgebouwen, niet zijnde tunnelgebouwen.

Voor de overige bedrijfsgebouwen geldt tevens dat, indien ter plaatse substraatbereiding plaatsvindt, minimaal 50% van de oppervlakte van de gronden die zijn gelegen binnen het bebouwingsoppervlak beschikbaar is voor de bouw van ontvangsthallen.

Voor het bedrijf aan de [locatie 10] te Velddriel is een bebouwde oppervlakte toegestaan van:

- 14.820 m² aan tunnelgebouwen;
- ontvangsthallen en overige bedrijfsgebouwen, niet zijnde tunnelgebouwen.

Voor de overige bedrijfsgebouwen geldt tevens dat, indien ter plaatse substraatbereiding plaatsvindt, minimaal 50% van de oppervlakte van de gronden die zijn gelegen binnen het bebouwingsoppervlak beschikbaar is voor de bouw van ontvangsthallen.

Uit artikel 5.2.2, aanhef en onder a, van de planregels volgt dat een eenmalige uitbreiding met maximaal 10% ten opzichte van de in artikel 5.1, aanhef en onder b, genoemde maat niet is toegestaan op de percelen [locatie 9] en de [locatie 10].

De beroepsgronden

9.3. [appellante sub 1] en [appellante sub 8] komen in de eerste plaats op tegen artikel 5.1, aanhef en onder b, van de planregels, voor zover daarin een regeling is opgenomen voor hun percelen. Zij betogen dat deze bepaling ten onrechte niet de mogelijkheid biedt om verse compost op hun percelen te bereiden. Verse compost bestaat uit een gehomogeniseerd mengsel van stro, paardenmest, kippenmest, gips en water. Dit mengsel wordt ook wel aangeduid als tunnelgrondstof of als 'fase I-compost'.

Het bereiden van verse compost vormt volgens appellanten een onmisbaar onderdeel van het normale bedrijfsproces. De daarmee verband houdende activiteiten zijn volgens hen toegestaan op grond van het vorige bestemmingsplan en op grond van de milieuvergunningen die zijn verleend. Uit ruimtelijk en milieuhygiënisch oogpunt is er volgens [appellante sub 1] en [appellante sub 8] geen reden om deze activiteiten niet toe te staan. Als verse compost op de percelen mag worden bereid - uit losse grondstoffen of uit een (droge) mix van grondstoffen - dan zijn er minder verkeersbewegingen nodig dan wanneer de verse compost als mengsel moet worden aangevoerd. Bovendien leidt het ter plaatse bereiden van verse compost niet tot extra geurhinder in de omgeving, zo stellen zij.

Volgens appellanten komt de planregeling op dit punt niet overeen met de werkelijke bedoeling van de raad. Daarbij wijzen zij op de motie die de raad in de vergadering van 26 juni 2019 heeft aangenomen. Volgens appellanten maakt de motie duidelijk dat voor hun percelen niet de juiste bestemmingsregeling in het plan is opgenomen.

Verder voeren [appellante sub 1] en [appellante sub 8] aan dat in de artikelen 5.1 en 5.2.2 van de planregels ten onrechte beperkingen zijn gesteld aan de mogelijkheid om hun bedrijfsbebouwing (tunnelgebouwen en andere bedrijfsbebouwing) uit te breiden.

Daarnaast stellen zij dat op gronden met de bouwaanduiding "onbebouwd" legale bedrijfsbebouwing aanwezig is.

Ook voeren zij aan dat het bestemmingsplan ten onrechte niet de mogelijkheid biedt om materialen buiten op te slaan. Daarbij gaat het om materialen die nodig zijn voor de normale bedrijfsvoering, zoals bijvoorbeeld stro en verpakte paardenmest. De opslag daarvan is volgens appellanten toegestaan op grond van de verleende milieuvergunningen.

Verder komen zij op tegen artikel 39.3 van de planregels. Zij vrezen dat zij op grond van deze bepaling een te hoog aantal parkeerplaatsen op hun bedrijfsterreinen moeten realiseren, bij een uitbreiding van de bebouwing.

[appellante sub 1] betoogt ten slotte dat ten onrechte een agrarische bestemming is toegekend aan het noordoostelijke deel van haar terrein. Op die plaats zijn voorzieningen aanwezig (zoals een afvalwaterinstallatie, een brandstofopslagtank en een verharding) die zij al jarenlang legaal gebruikt voor haar bedrijfsactiviteiten. Deze voorzieningen maakten in het verleden deel uit van de toenmalige inrichting, die bestond uit de champignonkwekerij van [appellante sub 1] aan de [locatie 9] en de champignonkwekerij aan de [locatie 11]. Na de sloop van de bebouwing op het laatstgenoemde perceel is het gebruik van de voorzieningen voortgezet door de champignonkwekerij aan de [locatie 9]. Het gaat dan ook niet om een nieuwe ontwikkeling, aldus [appellante sub 1].

Het standpunt van de raad

9.4. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan heeft de raad de nota van zienswijzen (versie van 14 mei 2019) als zijn eigen standpunt overgenomen. Daarin staat dat de bestemmingsregeling voor de percelen van appellanten (waarbij het niet is toegestaan om verse compost op de percelen te bereiden) inhoudelijk gelijk is aan het vorige bestemmingsplan, maar dat de regeling alleen is verduidelijkt.

Het gegeven dat milieuvergunningen zijn verleend voor het bereiden van verse compost is onvoldoende om dit ook in het bestemmingsplan toe te staan. Hiervoor is een planologische afweging nodig. Dit is niet hetzelfde als de milieu-afweging, zo is vermeld in de nota van zienswijzen.

Verder is vermeld dat er in planologisch opzicht geen aanleiding bestaat om het bereiden van verse compost ter plaatse toe te staan. Het gaat om een niet-agrarische bedrijvigheid. De vestiging en uitbreiding van niet-agrarische bedrijven is niet wenselijk in het buitengebied. Dit geldt te meer voor bedrijven die verse compost bereiden, omdat dit evident meer vrachtwagenbewegingen meebrengt, in een verkeerssituatie die al overbelast is, en waarbij het daartoe benodigde aanpassen van het weggennet alleen al praktisch gezien onmogelijk is. Deze algemene (planologische) belangen wegen zwaarder dan het belang van de betrokken bedrijven om uit een milieutoestemming te mogen afleiden dat de activiteiten ook planologisch kunnen worden toegestaan, aldus de nota van zienswijzen.

Verder is overwogen dat het onderscheid tussen de verschillende soorten gebouwen (en het daarbij toegestane bebouwingsoppervlak) gerechtvaardigd is vanwege de ruimtelijke invloed op de omgeving.

Volgens de nota van zienswijzen is ook niet gebleken dat er vergunde bouwwerken aanwezig

zijn op gronden waar de aanduiding "onbebouwd" van toepassing is.
Buitenopslag is volgens de nota van zienswijzen toegestaan voor zover dat nodig is voor de uitvoering van toegelaten activiteiten.

Over de voorzieningen op het noordoostelijke deel van het terrein van [appellante sub 1] is ten slotte overwogen dat het hier gaat om nieuwe ontwikkelingen, die niet in dit plan kunnen worden meegenomen.

9.5. Hoewel de raad de nota van zienswijzen bij de planvaststelling als zijn eigen standpunt heeft overgenomen, heeft de raad op 26 juni 2019 ook een motie aangenomen over de bedrijven van appellanten.

In die motie wordt het college opgeroepen om:

- met [appellante sub 1] en [appellante sub 8] in overleg te gaan voor de ontwikkeling van een postzegelplan waarin de vergunde activiteiten juridisch-planologisch worden vastgelegd;
- ernaar te streven het postzegelplan voor het einde van het jaar ter vaststelling aan de raad aan te bieden; en
- er voor te zorgen dat tot die tijd de huidige bedrijfsvoering kan worden gecontinueerd.

Beoordeling

9.6. De raad heeft twee verschillende standpunten ingenomen over de bestemmingsregeling voor de percelen van appellanten.

Eenzijds heeft de raad het bereiden van verse compost op die percelen niet willen toestaan. Dat voor de daarmee verband houdende activiteiten milieuvergunningen zijn verleend, heeft de raad niet doorslaggevend geacht.

Anderzijds wil de raad dat een nieuw bestemmingsplan voor de percelen wordt voorbereid en ter vaststelling aan hem wordt aangeboden. De activiteiten die zijn toegestaan in de verleende milieuvergunningen moeten daarbij planologisch worden ingepast (en mogen worden voortgezet).

Deze beide standpunten komen inhoudelijk niet met elkaar overeen.

Alleen hierom al is het bestemmingsplan in dit opzicht niet toereikend gemotiveerd en ook niet voldoende zorgvuldig tot stand gekomen.

9.7. De Afdeling overweegt verder dat in de nota van zienswijzen (in het kader van de planologische afweging) is gesteld dat het bereiden van verse compost op de percelen van appellanten er toe zal leiden dat een groter aantal vrachtwagenbewegingen plaatsvindt dan in de situatie dat verse compost als mengsel wordt aangevoerd. Mede daarom is het bereiden van verse compost planologisch niet inpasbaar geacht.

De stelling dat het aantal vrachtwagenbewegingen zal toenemen bij het ter plaatse bereiden van verse compost (waarbij losse grondstoffen en/of een (droge) mix van grondstoffen worden aangevoerd) is echter niet onderbouwd. Dit is extra bezwaarlijk omdat appellanten gemotiveerd hebben betoogd dat de aanvoer van verse compost juist zal leiden tot meer verkeersbewegingen, vanwege het hoge gehalte aan water (gewicht) in dat mengsel. Ook in het milieuspoor is aangenomen dat het bereiden van verse compost op de percelen geen verkeersaantrekkende werking heeft (vergelijk de verklaring als bedoeld in artikel 8.19 van de Wet milieubeheer die het college van gedeputeerde staten van Gelderland op 19 augustus

2009 heeft gegeven over een door [appellante sub 8] gedane melding). Gelet hierop is het bestemmingsplan ook op dit punt niet toereikend gemotiveerd en ook niet voldoende zorgvuldig tot stand gekomen.

9.8. Verder is op de zitting gebleken dat er enige onzekerheid bestaat over de vraag of er legale bedrijfsbebouwing aanwezig is op gronden met de bouwaanduiding "onbebouwd". Volgens appellanten is op de website www.ruimtelijkeplannen.nl te zien dat smalle stroken van de bestaande bedrijfsgebouwen op gronden liggen waar bebouwing niet is toegestaan.

Dit is te zien als de verbeelding wordt geprojecteerd op een luchtfoto.

De Afdeling overweegt hierover dat bij het beoordelen van de ligging van bebouwing geen doorslaggevende betekenis toekomt aan een luchtfoto die als achtergrond wordt gekozen op www.ruimtelijkeplannen.nl. Een luchtfoto - die vanuit een satelliet wordt gemaakt onder een bepaalde hoek - geeft immers altijd een enigszins vertekend beeld van de werkelijke situatie. Daarbij kan ook sprake zijn van schaduwwerking.

De bebouwing die op gronden lijkt te liggen waar bebouwing niet is toegestaan, bevindt zich in dit geval echter aan verschillende kanten van de bedrijfsgebouwen. Zoals de raad tijdens de zitting heeft erkend, kan daarom worden betwijfeld of hier sprake is van een vertekend beeld of schaduwwerking op de luchtfoto. In zoverre is het bestemmingsplan daarom niet toereikend gemotiveerd en ook niet voldoende zorgvuldig tot stand gekomen.

9.9. Op de zitting is verder aannemelijk geworden dat [appellante sub 1] de voorzieningen op het noordoostelijke deel van haar terrein al jarenlang legaal gebruikt voor haar champignonkwekerij. Bij de planvaststelling - waarbij een agrarische bestemming aan de desbetreffende gronden is toegekend - heeft de raad dit niet onderkend. Ook in dit opzicht is het bestemmingsplan niet toereikend gemotiveerd en ook niet voldoende zorgvuldig tot stand gekomen.

Conclusie

9.10. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit, voor zover dat betrekking heeft op:

- de plandelen met de bestemming "Bedrijf" ter plaatse van de percelen van [appellante sub 1] en [appellante sub 8], en

- het plandeel met de bestemming "Agrarisch" ter plaatse van de voorzieningen op het noordoostelijke deel van het perceel van [appellante sub 1],

is genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb.

De beroepen van [appellante sub 1] en [appellante sub 8] zijn gegrond, zodat het bestreden besluit, voor zover het gaat om de hiervoor aangeduide plandelen, moet worden vernietigd. Wat [appellante sub 1] en [appellante sub 8] voor het overige hebben aangevoerd, hoeft daarom geen bespreking meer.

De Afdeling ziet aanleiding om de raad met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb op te dragen om voor deze vernietigde planonderdelen, met inachtneming van deze uitspraak, een nieuw plan vast te stellen. Daartoe zal de Afdeling een termijn stellen.

9.11. De raad moet de proceskosten van [appellante sub 1] en [appellante sub 8] vergoeden.

Het beroep van ZLTO en anderen

Teeltondersteunende voorzieningen

10. ZLTO en anderen kunnen zich niet verenigen met de regeling voor teeltondersteunende voorzieningen bij de bestemmingen "Agrarisch" en "Agrarisch met waarden". ZLTO en anderen vinden dat onvoldoende is gemotiveerd waarom er geen mogelijkheden worden geboden om buiten het bouwvlak hogere tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen te realiseren dan 1,5 meter. Zij wijzen er verder op dat er in de praktijk behoefte is aan hogere teeltondersteunende voorzieningen. Zij menen dat de maximaal toegestane hoogte van 1,5 meter te laag is. Dit zou minimaal 2,5 meter moeten zijn. Op de zitting hebben ZLTO en anderen toegelicht dat zij met hun beroep willen verhinderen dat de mogelijkheden in het plan worden beperkt.

10.1. Op grond van artikel 4.2.3 van de planregels, gelezen in samenhang met de begripsbepaling van teeltondersteunende voorzieningen in artikel 1.84 van de planregels, zijn in beginsel buiten het bouwvlak tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen toegestaan tot een hoogte van 1,5 meter.

10.2. De raad heeft gekozen voor een maximum hoogte van 1,5 meter in aansluiting op de regeling in andere gemeenten, waaronder Zaltbommel. De raad heeft gesteld dat een verruiming van de bouwmogelijkheden voor glastuinbouwbedrijven, die, zoals hier aan de orde, buiten de zogenoemde intensiveringsgebieden liggen (de zogenaamde solitaire bedrijven) een negatieve invloed zal hebben op de al in gang gezette herstructurering van (glas)tuinbouw in de Bommelerwaard. In het kader van die herstructurering is in het Provinciaal Inpassingsplan tuinbouw Bommelerwaard bepaald dat tuinders in het desbetreffende gebied de ruimte hebben om uit te breiden in de intensiveringsgebieden. Daarnaast heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat een verhoging van de toegestane bouwmogelijkheden de kwaliteit van het buitengebied sterk zal aantasten. Hierbij heeft de raad gewezen op het open karakter van het buitengebied, dat hij zo veel als mogelijk wenst te behouden, en de aanwezigheid van weidse doorzichten. Een vergroting van de bouwmogelijkheden doet volgens de raad afbreuk aan de openheid, terwijl bij een hoogte van teeltondersteunende voorzieningen tot 1,5 m de mogelijkheid behouden blijft om over de teeltondersteunende voorzieningen heen nog de weidsheid en openheid van het landschap te ervaren en het via doorzichten mogelijk blijft verder weg gelegen delen van het buitengebied te zien. Bij een grotere hoogte bevinden de teeltondersteunende voorzieningen zich ook op ooghoogte, waarmee de teeltondersteunende voorzieningen het zicht op de openheid en doorzichten ontnemen, aldus de raad.

10.3. De Afdeling is van oordeel dat de raad in redelijkheid de hoogte van teeltondersteunende voorzieningen heeft kunnen beperken tot 1,5 m, gelet ook op het beleid om tuinbouw elders (intensiveringsgebieden) te concentreren. Hierbij heeft de raad, vanuit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening, ook in aanmerking kunnen nemen dat het belang van behoud van de openheid en behoud van weidse doorzichten niet wordt gediend bij een verruiming van de bouwmogelijkheden. De Afdeling ziet verder in wat ZLTO en anderen naar voren hebben gebracht geen concrete aanknopingspunten om aan te nemen dat de planregeling, zoals de raad heeft vastgesteld, tot onevenredige gevolgen leidt voor bedrijven in het plangebied.

Het betoog slaagt niet.

Spuitzone

10.4. ZLTO en anderen kunnen zich niet verenigen met artikel 3.4.3, onder c, van de

planregels, behorend bij de bestemming "Agrarisch", en artikel 4.4.3, onder c, van de planregels, behorend bij de bestemming "Agrarisch met waarden", waarin het verbod is neergelegd dat gronden worden gebruikt voor fruitteelt en boomgaarden binnen een afstand van 50 m van bepaalde gevoelige bestemmingen. Er is weliswaar een uitzondering gemaakt (onder c, sub 2, van genoemde planregels), maar ZLTO acht die niet duidelijk.

10.5. In artikel 3.4.3 en artikel 4.4.3 van de planregels is het volgende bepaald:

"Onder gebruik in strijd met deze bestemming wordt in ieder geval verstaan:

[...]

c. het gebruik van gronden voor fruitteelt en boomgaarden binnen een afstand van 50 m tot (bedrijfs)woningen inclusief tuinen en ervan, sport- en recreatievoorzieningen en maatschappelijke voorzieningen, uitgezonderd voor zover:

[...]

2. Aangetoond is dat geen gebruik wordt gemaakt van gewasbestrijdingsmiddelen dan wel indien gewasbestrijdingsmiddelen worden toegepast wordt voorzien in een windcirkel en gebruik wordt gemaakt van driftarme spuitdoppen;"

10.6. Op de zitting heeft de raad toegelicht dat in beginsel het gebruik voor gronden voor fruitteelt en boomgaarden binnen een afstand van 50 m van (bedrijfs)woningen onder strijdig gebruik valt, indien gebruik wordt gemaakt van gewasbestrijdingsmiddelen. Dit is, zo heeft de raad op de zitting toegelicht, anders indien er gebruik wordt gemaakt bij de fruitteelt of boomgaarden van een windcirkel en gebruik wordt gemaakt van driftarme spuitdoppen. De raad heeft toegelicht dat niet ervoor is gekozen om in die situatie een nadere afweging te later plaatsvinden (wat bijvoorbeeld had gekund met het opnemen van een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid waarbij door het bevoegd gezag een nadere afweging kan worden gemaakt) maar dat er automatisch gevolgen zijn voor de aan te houden afstand, in de situatie dat wordt voorzien in een windcirkel en gebruik wordt gemaakt van driftarme spuitdoppen. In die situatie is er op grond van de planregels geen afstand tussen fruitteelt of boomgaarden en (bedrijfs)woningen voorgeschreven, zo heeft de raad op de zitting toegelicht. De Afdeling stelt vast dat de tekst van bovengenoemde planregels ruimte bieden voor deze, door de raad gegeven uitleg. Die uitleg betekent dat bij een fruitteeler die voorziet in een windcirkel en gebruik maakt van driftarme spuitdoppen geen sprake is van strijdig gebruik. Op de zitting is gebleken dat ZLTO en anderen geen bezwaren hebben tegen de door de raad gegeven, op zichzelf duidelijke uitleg. Gelet hierop bestaat voor vernietiging van de genoemde planregels geen aanleiding.

De betogen slagen niet.

Conclusie

10.7. Het beroep is ongegrond. De raad hoeft geen proceskosten aan ZLTO en anderen te vergoeden.

Het beroep van [appellante sub 9]

11. Op de gronden achter [locatie 12] te Heerewaarden waarvan [appellante sub 9] eigenaar is, wordt al meer dan 60 jaar fruit geteeld. Er staan pruimenbomen. [appellante sub 9] kan zich niet verenigen met de planregeling voor zijn gronden. [appellante sub 9] is van mening dat er onvoldoende teeltondersteunende voorzieningen zijn toegestaan en vreest voor het voortbestaan van het fruitbedrijf.

11.1. [appellante sub 9] betoogt dat het bestemmingsplan, voor zover dat op zijn gronden betrekking heeft, onzorgvuldig tot stand is gekomen. Volgens [appellante sub 9] heeft de raad ten onrechte geen bouwvlak opgenomen. Op de zitting heeft [appellante sub 9] in dit verband toegelicht dat een gebouw nodig is, opdat daarbinnen de pruimen kunnen worden gekoeld. Om bederf te voorkomen, is het nodig dat pruimen zo snel mogelijk na het plukken gekoeld worden. Ter illustratie van de onzorgvuldige gang van zaken heeft [appellante sub 9] erop gewezen dat de raad lang over de besluitvorming heeft gedaan en de belangen van het bedrijf desondanks niet goed heeft geïnventariseerd en gewogen.

11.2. In het plan is aan de gronden van het fruitbedrijf de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend. Ingevolge artikel 4.1, onder a, van de planregels zijn de voor "Agrarisch met waarden" aangewezen gronden bestemd voor de uitoefening van een grondgebonden agrarisch bedrijf. De Afdeling stelt vast dat fruitteelt hier is toegestaan. De Afdeling stelt verder vast dat [appellante sub 9] een gebouw wenst te realiseren dat dient ter ondersteuning van de teelt van de pruimen. In het plan is er geen bouwvlak opgenomen, ter plaatse waar de fruitteelt plaatsvindt. Gezien artikel 4, onder h, van de planregels zijn, door het ontbreken van een bouwvlak, permanente teeltondersteunende voorzieningen niet toegestaan (wel zijn overigens bepaalde tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen toegestaan). De bebouwing, zoals door [appellante sub 9] wordt gewenst, is dus niet in het plan toegestaan.

11.3. De raad heeft toegelicht dat hij geen aanleiding heeft gezien de bouw- en gebruiksmogelijkheden voor [appellante sub 9] te verruimen. De raad heeft hierbij erop gewezen dat het bedrijfsbelang is meegewogen, nu de teelt van fruit is toegestaan op gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden". De raad heeft echter permanente bebouwing hier niet toegestaan. Daarbij heeft de raad het uitgangspunt gehanteerd dat, vanuit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening, in beginsel geen nieuwe permanente bouw mogelijkheden in het buitengebied worden gegeven, omdat dit het open karakter van het buitengebied zou aantasten.

11.4. De Afdeling ziet in wat [appellante sub 9] naar voren heeft gebracht, geen aanleiding voor het oordeel dat de raad in dit geval niet aan dit uitgangspunt mocht vasthouden. Hierbij neemt de Afdeling in ogenschouw dat [appellante sub 9] niet heeft gesteld, en overigens ook niet is gebleken, dat er bestaande (bouw)rechten aan de orde zijn. Verder volgt de Afdeling het standpunt van de raad dat [appellante sub 9] niet aannemelijk heeft gemaakt dat het voor de bedrijfsvoering noodzakelijk is dat er permanente bebouwing wordt toegestaan (ter ondersteuning van de pruimenteelt). Voor zover het beroep van [appellante sub 9] is gericht tegen de beperkte mogelijkheden voor het realiseren van teeltondersteunende voorzieningen, verwijst de Afdeling naar hetgeen daarover in 10.3 is overwogen. Gelet hierop is van onevenredige nadelige gevolgen voor [appellante sub 9] naar het oordeel van de Afdeling geen sprake en verder ziet de Afdeling ook geen aanknopingspunten voor de conclusie dat het besluit onzorgvuldig tot stand zou zijn gekomen.

De betogen slagen niet.

11.5. Het beroep is ongegrond. De raad hoeft geen proceskosten aan [appellante sub 9] te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart de beroepen van:

a. [appellante sub 1A] en [appellante sub 1B] en

b. [appellante sub 8A] en [appellante sub 8B] gegrond;

II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Maasdriel van 26 juni 2019 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016", voor zover het betreft:

a1. het plandeel met de bestemming "Bedrijf" ter plaatse van het perceel [locatie 9] te Velddriel;

a2. het plandeel met de bestemming "Agrarisch" ter plaatse van de voorzieningen op het noordoostelijke deel van het perceel [locatie 9] te Velddriel;

b. het plandeel met de bestemming "Bedrijf" ter plaatse van het perceel [locatie 10] te Velddriel;

III. draagt de raad van de gemeente Maasdriel op om binnen dertig weken na de verzending van deze uitspraak, met inachtneming van wat daarin is overwogen, een nieuw besluit te nemen over de hiervoor onder II.a1, II.a2 en II.b vermelde plandelen en het nieuwe besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mee te delen;

IV. verklaart de overige beroepen ongegrond;

V. veroordeelt de raad van de gemeente Maasdriel tot vergoeding van bij:

a. [appellante sub 1A] en [appellante sub 1B] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.496,00 (zegge: veertienhonderdzesennegentig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, waarbij geldt dat het bestuursorgaan bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

b. [appellante sub 8A] en [appellante sub 8B] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.496,00 (zegge: veertienhonderdzesennegentig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, waarbij geldt dat het bestuursorgaan bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

VI. gelast dat de raad van de gemeente Maasdriel aan:

a. [appellante sub 1A] en [appellante sub 1B] het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 345,00 (zegge: driehonderdvijfenveertig euro) vergoedt, waarbij geldt dat het bestuursorgaan bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

b. [appellante sub 8A] en [appellante sub 8B] het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 345,00 (zegge: driehonderdvijfenveertig euro) vergoedt, waarbij geldt dat het bestuursorgaan bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 15 september 2021

418-208-739.

Uitspraak 201906190/1/R4

ECLI	ECLI:NL:RVS:2021:2849
Datum uitspraak	15 december 2021
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad van de gemeente Maasdriel het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016" vastgesteld. Het bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente Maasdriel. Casarca is eigenaar van het perceel Lange Weisteeg 3 in Ammerzoden. Zij heeft dit perceel op 18 september 2019 aangekocht. Dat was na de vaststelling van het bestemmingsplan op 26 juni 2019. De leveringsakte werd op 25 september 2019 gepasseerd. Op het perceel werd voorheen een champignonkwekerij geëxploiteerd. De daarvoor benodigde bebouwing is nog op het perceel aanwezig. Ook is op het perceel een tunnelgebouw aanwezig voor het maken van substraat voor de champignonteelt. Casarca wil de voorheen bestaande bedrijfsvoering weer opstarten. Zij kan zich niet verenigen met de bestemmingsregeling voor het perceel en heeft hierover verschillende beroepsgronden ingediend.

Volledige tekst

201906190/1/R4.

Datum uitspraak: 15 december 2021

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. Casarca B.V., gevestigd te Ammerzoden, gemeente Maasdriel,
2. [appellante sub 2], gevestigd te Hoenzadriel, gemeente Maasdriel, en [appellant sub 2],

wonende te Hoenzadriel (hierna tezamen in enkelvoud: [appellante sub 2]),
3. [appellante sub 3], gevestigd te Hurwenen, gemeente Maasdiel,
4. Stichting Dorp en Landschap Bommelerwaard, gevestigd te Maasdiel,
5. [appellant sub 5], wonend te Rossum, gemeente Maasdiel,
6. Stichting Fijn Wonen Schoofbandweg, gevestigd te Rossum,
7. [appellante sub 7], wonend te Hedel, gemeente Maasdiel,
8. [appellant sub 8] en anderen, allen wonend te Hoenzadriel,
appellanten,
en
de raad van de gemeente Maasdiel,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2019 heeft de raad het bestemmingsplan
"Buitengebied herziening 2016" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben appellanten beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Een aantal partijen heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19, 20 en 21 april 2021, waar verschillende partijen zijn verschenen en/of zich hebben laten vertegenwoordigen. Ook de raad heeft zich laten vertegenwoordigen.

Na de zitting zijn een aantal beroepen tegen het plan afgesplitst en voortgezet onder andere zaaknummers. In die beroepen is eerder uitspraak gedaan. De beroepen van de op het voorblad vermelde appellanten hebben het oorspronkelijke zaaknummer (201906190/1/R4) behouden.

Overwegingen

Bijlage

1. Bij deze uitspraak is een bijlage gevoegd. Deze bijlage maakt deel uit van de uitspraak.

Het plan

2. Het bij besluit van 26 juni 2019 vastgestelde bestemmingsplan heeft betrekking op nagenoeg het gehele buitengebied van de gemeente Maasdiel.

Toetsingskader

3. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het

plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Opbouw uitspraak

4. De verdere opbouw van de uitspraak is als volgt, met tussen haakjes de nummers van de overwegingen.

- Het beroep van Casarca (5 t/m 5.12);
- Het beroep van [appellante sub 2] (6 t/m 8);
- Het beroep van [appellante sub 3] (9 t/m 13);
- Het beroep van Stichting Dorp en Landschap (14 t/m 20);
- De beroepen van [appellant sub 5] en Stichting Fijn Wonen (21 t/m 22);
- Het beroep van [appellante sub 7] (23 t/m 26);
- Het beroep van [appellant sub 8] (27 t/m 34).

Het beroep van Casarca

Inleiding

5. Casarca is eigenaar van het perceel Lange Weisteeg 3 in Ammerzoden. Zij heeft dit perceel op 18 september 2019 aangekocht. Dat was na de vaststelling van het bestemmingsplan op 26 juni 2019. De leveringsakte werd op 25 september 2019 gepasseerd.

Op het perceel werd voorheen een champignonkwekerij geëxploiteerd. De daarvoor benodigde bebouwing is nog op het perceel aanwezig. Ook is op het perceel een tunnelgebouw aanwezig voor het maken van substraat voor de champignonenteelt.

Casarca wil de voorheen bestaande bedrijfsvoering weer opstarten. Zij kan zich niet verenigen met de bestemmingsregeling voor het perceel en heeft hierover verschillende beroepsgronden ingediend.

De bestemmingsregeling

5.1. In het bestemmingsplan is aan het perceel Lange Weisteeg 3 de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend, met de functieaanduiding "specifieke vorm van agrarisch - paddenstoelenteelt". Voor de gronden met die aanduiding is ook een bouwvlak op de verbeelding opgenomen.

5.2. Artikel 4.1 van de planregels luidt:

"De voor "Agrarisch met waarden" aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a. [...];

b. [...];

c. een paddenstoelenteeltbedrijf, uitsluitend ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - paddenstoelenteelt", met dien verstande dat een tunnelgebouw ten behoeve van substraatenteelt voor de eigen kwekerij uitsluitend op het perceel Achterdijk 5a Rossum is toegestaan;

[...]."

In artikel 1.70 van de planregels is bepaald dat onder paddenstoelenteelt moet worden verstaan: paddenstoelenteelt zonder mestfermentatie.

Artikel 4.4.1 van de planregels luidt:

"a. Voor nevenactiviteiten in de vorm van aan het buitengebied gerelateerde bedrijven als bedoeld in artikel 1, lid 1.3, geldt dat maximaal 25% van de totale vloeroppervlakte van de bedrijfsgebouwen tot een maximum van 350 m² mag worden gebruikt ten behoeve van deze nevenactiviteiten.

b. Voor nevenactiviteiten welke zijn opgenomen in de navolgende tabel en die zijn gelegen ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - nevenactiviteit" als bedoeld in lid 4.1, geldt dat de oppervlakte van deze nevenactiviteit niet meer mag bedragen dan is weergegeven in de navolgende tabel:

[...].

c. De nevenactiviteiten mogen uitsluitend worden uitgeoefend door de eigenaar van het agrarische bedrijf, dan wel door de bewoners van de bedrijfswoning van het desbetreffende agrarische bedrijf.

d. Er mag geen sprake zijn van een onaanvaardbare verkeersaantrekkende werking.

e. Er mag geen detailhandel plaatsvinden anders dan detailhandel in lokaal geproduceerde agrarische producten."

Artikel 4.4.4 luidt:

"Onder strijdig gebruik met deze bestemming wordt begrepen het gebruik dat afwijkt van de bestemmingsomschrijving, waaronder in elk geval wordt begrepen:

a. het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van het houden van vee en/of het telen van gewassen indien dit leidt tot een toename van de stikstofemissie ten opzichte van de feitelijke en planologisch legale situatie zoals die blijkt of kan worden afgeleid uit:

1. een vergunning als bedoeld in artikel 2.7 lid 2 van de Wet natuurbescherming, een omgevingsvergunning waarbij de toestemming op grond van artikel 7, lid 5, van de Wnb is aangehaakt, of een melding op grond van artikel 2.7 van de Regeling natuurbescherming, ten tijde van de vaststelling van dit bestemmingsplan, welke zijn opgenomen in bijlage 7 "Overzicht vergunningen Wet natuurbescherming", dan wel

2. indien een vergunning of melding als bedoeld onder a ontbreekt: de bestaande planologisch legale activiteit en de daarbij behorende stikstofemissie die ten hoogste feitelijk door die bestaande planologische legale activiteit wordt veroorzaakt;

[...]."

In artikel 1.18, van de planregels is vastgelegd dat ten aanzien van het gebruik onder "bestaand" wordt verstaan "het legale gebruik van grond en opstallen, zoals aanwezig op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan".

De beroepsgronden

5.3. Casarca wil in het tunnelgebouw substraat bereiden voor de eigen champignonkwekerij, maar ook voor champignonkwekerijen van derden.

Zij vreest dat het bestemmingsplan dit niet mogelijk maakt, omdat in artikel 4.1, onderdeel c, van de planregels is bepaald dat "een tunnelgebouw ten behoeve van substraatteelt voor de eigen kwekerij uitsluitend op het perceel Achterdijk 5a Rossum is toegestaan".

Casarca stelt dat het bereiden van substraat (zowel voor eigen gebruik, als voor derden) op haar perceel mocht plaatsvinden op grond van het vorige bestemmingsplan. Uit ruimtelijk en milieuhygiënisch oogpunt is er geen reden om deze activiteit niet meer toe te staan. De raad heeft het bereiden van substraat dan ook ten onrechte niet mogelijk gemaakt.

Dit is des te bezwaarlijker vanwege het bepaalde in artikel 4.4.4 van de planregels. Dat artikel - waarin is bepaald dat een toename van de stikstofemissie niet is toegestaan - is immers van toepassing bij gebruik dat afwijkt van de bestemmingsomschrijving, zo stelt Casarca.

Casarca betwijfelt of het bereiden van substraat is aan te merken als een nevenactiviteit die ter plaatse is toegestaan. Als dit zo is, dan levert de planregeling volgens Casarca nog steeds een ongerechtvaardigde beperking voor haar op. Hiertoe stelt zij dat het oppervlak van het bestaande (en vergunde) tunnelgebouw groter is dan het oppervlak dat maximaal is toegestaan voor nevenactiviteiten.

Als laatste voert Casarca aan dat op het perceel buitenopslag plaatsvindt. Zij vreest dat de planregels hieraan in de weg staan.

Het standpunt van de raad

5.4. De raad stelt dat de champignonkwekerij van Casarca een paddenstoelenteeltbedrijf is als bedoeld in artikel 1.70 van de planregels. Volgens de raad vormt de substraatbereiding voor de eigen kwekerij een onderdeel van het reguliere teeltproces op zo'n bedrijf. De bereiding van substraat voor de eigen kwekerij is daarom toegestaan op grond van artikel 4.1, aanhef en onderdeel c, van de planregels. Op dit punt zijn de planregels duidelijk, zo stelt de raad.

De zinsnede "met dien verstande dat een tunnelgebouw ten behoeve van substraatteelt voor de eigen kwekerij uitsluitend op het perceel Achterdijk 5a Rossum is toegestaan" betekent volgens de raad niet dat een tunnelgebouw niet is toegestaan bij andere paddenstoelenteeltbedrijven. De raad stelt dat de zinsnede alleen betekenis heeft voor één specifiek bedrijf dat twee vestigingen heeft (namelijk een vestiging aan de Achterdijk 5a in Rossum en een vestiging aan de Kromakkerweg in Velddriel). De zinsnede heeft tot gevolg dat de bereiding van substraat (voor de beide vestigingen van dat specifieke bedrijf) alleen mag plaatsvinden aan de Achterdijk 5a in Rossum. Voor andere paddenstoelenteeltbedrijven is de zinsnede dus niet relevant, aldus de raad.

Substraatbereiding voor champignonkwekerijen van derden maakt volgens de raad geen onderdeel uit van het reguliere teeltproces op een paddenstoelenteeltbedrijf. Daarom is die activiteit niet toegestaan op grond van artikel 4.1, aanhef en onderdeel c, van de planregels. De bereiding van substraat voor champignonkwekerijen van derden is echter wel toegestaan als nevenactiviteit. Volgens de raad volgt dit uit artikel 4.4.1 van de planregels. Daarbij zijn beperkingen gesteld aan het oppervlak dat hiervoor mag worden gebruikt. Voor Casarca is het maximaal toegestane oppervlak voor nevenactiviteiten gelijk aan het oppervlak dat in het vorige plan voor nevenactiviteiten was opgenomen. Ten opzichte van dat plan wordt zij dus niet in haar mogelijkheden beperkt, zo stelt de raad.

Ook op het punt van de buitenopslag wordt Casarca niet beperkt door de planregeling. Volgens de raad is dit toegestaan voor zover dat nodig is voor de uitvoering van toegelaten

activiteiten.

Beoordeling

5.5. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan heeft de raad in algemene zin willen toestaan dat paddenstoelenteeltbedrijven op hun percelen substraat voor de eigen teelt bereiden. Volgens de raad maken de planregels dit mogelijk, omdat substraatbereiding voor de eigen teelt inherent is aan de bedrijfsvoering op een paddenstoelenteeltbedrijf.

De Afdeling volgt de raad niet in dit standpunt. Dit kan immers niet worden afgeleid uit artikel 4.1, onderdeel c, gezien in samenhang met artikel 1.70 van de planregels. Dat de bereiding van substraat voor de eigen teelt een regulier onderdeel is van de bedrijfsvoering op een paddenstoelenteeltbedrijf, is ook geen feit dat algemeen bekend mag worden verondersteld. Daarbij merkt de Afdeling op dat in het plangebied ook bedrijven gevestigd zijn die (als hoofd- of als nevenactiviteit) substraat bereiden voor derden. Alleen hieruit al blijkt dat (tegenwoordig) niet alle paddenstoelenteeltbedrijven hun eigen substraat bereiden.

Ook als het begrip "paddenstoelenteeltbedrijf" moet worden uitgelegd zoals de raad voorstaat (in die zin dat substraatbereiding voor de eigen kwekerij mogelijk is omdat dit inherent is aan de bedrijfsvoering), dan betekent dit niet dat deze activiteit bij elk paddenstoelenteeltbedrijf in het plangebied is toegestaan. Naar het oordeel van de Afdeling kan de zinsnede "met dien verstande dat een tunnelgebouw ten behoeve van substraatteelt voor de eigen kwekerij uitsluitend op het perceel Achterdijk 5a Rossum is toegestaan" in artikel 4.1, onderdeel c, van de planregels namelijk niet anders worden gelezen dan dat dit de enige locatie in het plangebied is waar substraatbereiding voor de eigen kwekerij mag plaatsvinden. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat een planregel omwille van de rechtszekerheid zo veel mogelijk letterlijk moet worden uitgelegd (zie onder meer de uitspraak van 22 januari 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:211](#)).

Gelet op het voorgaande kan de raad niet worden gevolgd in zijn standpunt dat op het perceel van Casarca substraatbereiding voor de eigen teelt mag plaatsvinden. De bestemmingsomschrijving komt op dit punt dus niet overeen met de bedoeling van de raad bij de vaststelling daarvan. Dit betekent dat de artikelen 1.70 en 4.1, onderdeel c, van de planregels zijn vastgesteld in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Op dit punt slaagt het betoog.

5.6. Over substraatbereiding voor champignonkwekerijen van derden heeft de raad overwogen dat deze activiteit in elk geval geen regulier onderdeel is van de bedrijfsvoering op een paddenstoelenteeltbedrijf. De raad stelt zich echter op het standpunt dat substraatbereiding voor derden is toegestaan als nevenactiviteit, voor zover daarbij wordt voldaan aan artikel 4.4.1 van de planregels.

De Afdeling volgt de raad hierin.

5.7. Het bedrijf van Casarca is niet opgenomen in artikel 4.4.1, onderdeel b, van de planregels waar specifieke bedrijven zijn vermeld.

Dat betekent dat voor haar perceel de regeling geldt van artikel 4.4.1, onderdeel a, van de planregels. Uit die bepaling volgt dat op haar perceel maximaal 25% van de totale vloeroppervlakte van de bedrijfsgebouwen, tot een maximum van 350 m², mag worden gebruikt voor substraatbereiding voor derden.

5.8. Casarca voert tevergeefs aan dat op dit punt sprake is van een beperking ten opzichte van het vorige planologische regime.

Voor het perceel van Casarca gold voorheen het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijks deel" dat de raad op 22 februari 2006 heeft vastgesteld. In de toelichting op dat plan (blz. 78-79) was het bedrijf "Lange Weisteeg 3 Ammerzoden - Champignon compostbedrijf" genoemd als één van de 17 agrarische bedrijven waar niet-agrarische nevenactiviteiten plaatsvonden. Daarbij was vermeld dat hiervoor maximaal 25% van het bebouwd oppervlak tot een maximum van 350 m2 van de bedrijfsgebouwen bij recht mag worden aangewend.

Omdat aan de plantoelichting geen bindende betekenis toekomt en omdat in de voorschriften van dat plan alleen het oppervlak van 350 m2 was vastgelegd (zonder dat daarbij het percentage van maximaal 25% van het bebouwd oppervlak was vermeld), heeft het college van gedeputeerde staten van Gelderland bij besluit van 17 oktober 2006 goedkeuring onthouden aan het voorschrift over niet-agrarische nevenactiviteiten.

Vervolgens heeft de raad bij besluit van 26 januari 2012 het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2009, reparatieplan (BP1065)" vastgesteld. Hierin zijn, voor zover hier van belang, voorschriften opgenomen als aanvulling op het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijks deel". Op grond van het nieuwe artikel 4.2, onder j, van de voorschriften waren op het perceel van Casarca niet-agrarische nevenactiviteiten toegestaan tot een vloeroppervlak van ten hoogste 350 m2 en ten hoogste 25% van het bebouwd oppervlak, mits er geen sprake is van een verkeersaantrekkende werking en mits geen detailhandel plaatsvindt anders dan verkoop van lokaal geproduceerde agrarische producten.

Het bij het bestreden besluit vastgestelde bestemmingsplan sluit op dit punt dus aan bij de voorheen geldende planregeling.

Casarca heeft niet aannemelijk gemaakt dat het toegestane oppervlak voor substraatbereiding als nevenactiviteit (voor levering aan derden) voor haar onvoldoende is. Gelet hierop ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat de raad het bestemmingsplan in zoverre niet in redelijkheid heeft kunnen vaststellen. In zoverre slaagt het betoog niet.

5.9. Op het punt van de buitenopslag volgt de Afdeling de raad in zijn standpunt dat buitenopslag mogelijk is, voor zover die opslag nodig is voor de uitvoering van bedrijfsactiviteiten die op het perceel zijn toegestaan op basis van de planregels. Zoals de raad heeft toegelicht, is voor een dergelijke buitenopslag, die passend is binnen de toegestane bedrijfsactiviteiten, niet de specifieke aanduiding "opslag", als bedoeld in artikel 4.1, onderdeel n, van de planregels nodig. Gelet hierop wordt Casarca in zoverre niet beperkt door de vastgestelde planregeling. Dit betoog slaagt niet.

Conclusie

5.10. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan, voor zover dat betrekking heeft op:

- artikel 1.70 van de planregels en

- de zinsnede "met dien verstande dat een tunnelgebouw ten behoeve van substraatteelt voor de eigen kwekerij uitsluitend op het perceel Achterdijk 5a Rossum is toegestaan" in artikel 4.1, onderdeel c, van de planregels,

is genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb.

Het beroep van Casarca is gegrond, zodat het bestreden besluit, voor zover het gaat om de hiervoor aangeduide plandelen, moet worden vernietigd.

De Afdeling ziet aanleiding om de raad met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb op te dragen om voor deze vernietigde planonderdelen, met inachtneming van deze uitspraak, een nieuw plan vast te stellen. Daartoe zal de Afdeling een termijn stellen.

5.11. Bij het voldoen aan de hiervoor omschreven opdracht dient de raad zich rekenschap te geven van de betekenis die artikel 4.4.4 van de planregels - mogelijk onbedoeld - voor het perceel van Casarca zou kunnen hebben, omdat ten tijde van de vaststelling van het plan geen feitelijke werkzaamheden op het perceel plaatsvonden.

Proceskosten

5.12. De raad moet de proceskosten van Casarca vergoeden.

Het beroep van [appellante sub 2]

6. [appellante sub 2] exploiteert een geitenhouderij op het perceel

[locatie A] in Velddriel. Zij is in of omstreeks 2012 eigenaar geworden van het perceel. Het beroep van [appellante sub 2] is gericht tegen de planregeling voor haar perceel. Haar bestaande (intensieve) geitenhouderij is volgens [appellante sub 2] ten onrechte niet als zodanig bestemd, omdat voor haar gronden niet is voorzien in de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij". Volgens [appellante sub 2] heeft het college van burgemeester en wethouders, op verzoek van de vorige eigenaar, een wijzigingsplan vastgesteld voor het perceel bij besluit van 9 augustus 2001, om vervolgens bij besluit van 13 december 2001 bouwvergunning te verlenen voor het bouwen van een melkgeitenstal. De geitenhouderij op het perceel was vanaf het begin een intensieve veehouderij. Bij het vaststellen van het eerstvolgende bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" in 2006 is volgens [appellante sub 2] hieraan ten onrechte voorbijgegaan. [appellante sub 2] wijst hiertoe op een "enquêteformulier" uit de periode voor 15 januari 2005. Dat formulier is door de toenmalige eigenaar van het perceel ingevuld en naar de gemeente verzonden, naar aanleiding van een door de gemeente verrichte inventarisatie bij het voorbereiden van het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel". In het enquêteformulier heeft de toenmalige eigenaar vermeld dat op het perceel 600 melkgeiten en 200 geitenlammeren worden gehouden, op 1,25 ha grasland. Door de intensieve veehouderij in het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" niet als zodanig te bestemmen, is volgens [appellante sub 2] het gebruik van de gronden onder de werking van het gebruiksovergangsrecht van dat bestemmingsplan gebracht. De raad heeft nu opnieuw een planregeling vastgesteld die de bestaande intensieve veehouderij niet toelaat. Dat betekent volgens [appellante sub 2] dat het bestaande legale gebruik van de gronden voor een intensieve veehouderij ten onrechte opnieuw onder de werking van het gebruiksovergangsrecht is gebracht. Aan het perceel dient de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" te worden toegekend, aldus [appellante sub 2].

6.1. Volgens de raad zijn de besluiten voor het vestigen van een melkgeitenhouderij op het perceel [locatie A] genomen in 2001. Daartoe is eerst een wijzigingsplan vastgesteld. Vervolgens is een bouwvergunning verleend voor het bouwen van een melkgeitenstal. De aanvraag van de toenmalige eigenaar van het perceel had betrekking op een melkgeitenbedrijf met 600 melkgeiten. Het bij de aanvraag behorende bedrijfsplan ging uit van een bepaald areaal aan te pachten landbouwgrond/grasland. De raad wijst hiertoe op een advies van de landbouwkundige van de provincie van 31 maart 2000 waarin staat dat het bedrijf zal starten met 550 tot ongeveer 600 melkgeiten in 2002, het perceel aan de Drielse

Veldweg een omvang heeft van 1.5 ha en dat de aanvrager 10 ha grond kan pachten van zijn ouders. Ook heeft de raad een overeenkomst overgelegd van 16 augustus 2000, tussen de toenmalige eigenaar van het perceel en een makelaar over (een opdracht tot) de aankoop van fosfaatrechten. In deze overeenkomst wordt melding gemaakt van een gepacht of te pachten grondareaal van 6 ha. De raad wijst er verder op dat in het eerstvolgende bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" uit 2006, het perceel [locatie A] niet is bestemd voor een intensieve veehouderij. De toenmalige eigenaar van het perceel heeft geen beroep ingesteld. Dit is een belangrijke aanwijzing dat de veehouderij in 2006 terecht is bestemd als een grondgebonden veehouderij. Het bestaande gebruik is dus niet onder de werking van het gebruiksovergangsrecht gebracht, aldus de raad.

6.2. Aan het perceel [locatie A] is de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend, met de aanduiding "bouwvlak".

In artikel 4.1, aanhef en onder a van de planregels is bepaald dat de voor "Agrarisch met waarden" aangewezen gronden zijn bestemd voor de uitoefening van een grondgebonden agrarisch bedrijf, met dien verstande dat bij een grondgebonden agrarisch bedrijf tevens een niet-grondgebonden veehouderijtak is toegestaan waarvan de oppervlakte niet meer mag bedragen dan 250 m², dan wel niet meer dan de bestaande oppervlakte.

6.3. Bij besluit van 22 februari 2006 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" vastgesteld. In dat bestemmingsplan was aan het perceel [locatie A], de bestemming "Agrarisch gebied", met de aanduiding "agrarisch bouwperceel" toegekend. Op het perceel rustte niet de aanduiding "IVH" (intensieve veehouderij).

6.4. Uit het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" volgt dat de geitenhouderij op het perceel [locatie A] niet was bestemd als een intensieve veehouderij. Dit is tussen partijen ook niet in geschil. Volgens [appellante sub 2] is de intensieve veehouderij echter ten onrechte onder de werking van het gebruiksovergangsrecht van dat bestemmingsplan uit 2006 gebracht. Ook in het thans voorliggende bestemmingsplan zijn de gronden niet bestemd voor een intensieve veehouderij, zodat het gebruik volgens [appellante sub 2] opnieuw onder de werking van het gebruiksovergangsrecht is gebracht.

Voor het slagen van het betoog van [appellante sub 2] is beslissend of het gebruik van het perceel in 2006 onder de werking van het gebruiksovergangsrecht is gebracht. Gelet op de hiervoor weergegeven bepalingen van gebruiksovergangsrecht van het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel", dient [appellante sub 2] aannemelijk te maken dat in de periode voor de vaststelling van dat bestemmingsplan op 22 februari 2006 op het perceel sprake was van een intensieve veehouderij. De raad behoeft dus niet aannemelijk te maken dat de geitenhouderij een grondgebonden bedrijf was (in de periode vanaf vestiging tot februari 2006). Indien [appellante sub 2] er niet in slaagt aannemelijk te maken dat sprake was van een intensieve veehouderij in de periode vóór 22 februari 2006, kan haar beroep op het gebruiksovergangsrecht niet worden gehonoreerd.

6.5. Uit de bouwvergunning van 13 december 2001, voor zover overgelegd in deze procedure, valt niet op te maken of de aanvraag van de toenmalige eigenaar betrekking had op een melkgeitenstal voor een grondgebonden agrarisch bedrijf dan wel voor een intensieve veehouderij. Ook uit de overige door partijen overgelegde stukken valt niet op te maken wat de aard was van de initiële geitenhouderij. Het door [appellante sub 2] overlegde enquêteformulier uit de periode voor januari 2005, dat is ingevuld in het kader van een onderzoek namens de raad voorafgaande aan de vaststelling van het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel", is op zichzelf gezien niet voldoende voor de aanname dat op

het perceel sprake was van een intensieve veehouderij, gelet ook op de door de raad overgelegde stukken. Uit die stukken volgt immers dat bij de vestiging van het bedrijf in 2001 melding is gemaakt van een bepaald areaal aan te pachten gronden. Verder is relevant de door de raad gestelde omstandigheid dat de eigenaar van het perceel geen beroep heeft ingesteld tegen het bestemmen van zijn veehouderij als een grondgebonden agrarisch bedrijf (in 2006).

[appellante sub 2] heeft ook nog gewezen op een bouwvergunning van 18 februari 2010 voor het vergroten van de geitenstal op het perceel. Hieruit kan, anders dan [appellante sub 2] stelt, niet worden afgeleid dat sprake was van een vergunning voor het vergroten van de geitenstal voor een (bestaande) intensieve veehouderij. In deze vergunning staat dat de aanvraag om bouwvergunning niet in strijd is met het ter plaatse vigerende bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel". Zoals hiervoor al is overwogen, liet dat bestemmingsplan geen intensieve veehouderij toe op het perceel. De Afdeling wijst verder nog op de door de raad overgelegde brief van het college aan [appellante sub 2] van 27 januari 2015. In deze brief staat over de bouwvergunning van 18 februari 2010 dat aan de toenmalige eigenaar van het perceel, tevens exploitant van de inrichting, bouwvergunning is verleend voor het uitbreiden van de bestaande stal. De stal is vergroot van 1.639 m² naar 3.420 m². Het aantal geiten is niet vergroot en ook de milieuvergunning is niet "uitgebreid". De uitbreiding is gedaan om meer opslag/stallings- en bewegingsruimte in het kader van dierenwelzijn te verkrijgen. In 2010 was het bedrijf met omliggende gronden nog in eigendom van de oorspronkelijke eigenaar en de bedrijfssituatie was vergelijkbaar met de situatie in 2006, aldus de brief van het college van 27 januari 2015.

6.6. De Afdeling is gelet op het voorgaande van oordeel dat [appellante sub 2] niet aannemelijk heeft gemaakt dat op het perceel [locatie A] vóór de vaststelling van het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" in 2006 een intensieve veehouderij werd geëxploiteerd, zodat geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat het gebruik van de gronden onder de werking van het gebruiksovergangsrecht van dat bestemmingsplan is gebracht. Daaruit volgt dat het bestaande planologisch toegelaten gebruik thans als zodanig is bestemd. De raad heeft in redelijkheid kunnen afzien van het toekennen van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" aan het perceel, gelet op de gevolgen hiervan voor de omgeving. Het betoog slaagt niet.

Conclusie

7. Gelet op het voorgaande is het beroep van [appellante sub 2] ongegrond.

Proceskosten

8. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Het beroep van [appellante sub 3]

9. [appellante sub 3] exploiteert een melkgeitenhouderij aan de [locatie B] in Velddriel. Zij kan zich niet verenigen met de planregeling voor haar eigen perceel, in het bijzonder met de "stikstofregeling" van artikel 4.4.4 van de planregels.

10. [appellante sub 3] betoogt dat artikel 4.4.4 van de planregels onduidelijk en daardoor rechtsonzeker is. De raad heeft beoogd om voor de planologisch toegelaten stikstofemissie aan te sluiten bij de bestaande legale omvang van de veestapel (of stikstofemissie), dan wel, indien voor een individuele veehouderij een vergunning is verleend krachtens de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) of de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998), bij de vergunde situatie. Volgens [appellante sub 3] is onduidelijk wat wordt verstaan onder een

"planologisch legale activiteit" als bedoeld in artikel 4.4.4 onder a, onder 2, van de planregels. Daarnaast wijst [appellante sub 3] erop dat haar bij besluit van 10 augustus 2016 een vergunning krachtens de Nbw 1998 is verleend. Op grond van deze vergunning kan [appellante sub 3] haar veestapel uitbreiden. Deze vergunning is ten onrechte niet opgenomen in de bijlage (7) bij de planregels, aldus [appellante sub 3].

10.1. Volgens de plantoelichting kunnen de in het plan opgenomen planologische uitbreidingsmogelijkheden voor veehouderijen negatieve effecten hebben op omliggende Natura 2000-gebieden, vanwege de uitstoot van stikstof. Voor het plan is daarom - in het kader van de milieueffectrapportage - een passende beoordeling verricht. De belangrijkste conclusie uit de passende beoordeling is dat bij uitbreiding van veehouderijen in cumulatieve zin negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen van de omliggende Natura 2000-gebieden niet kunnen worden uitgesloten. Om die reden is het noodzakelijk om in het bestemmingsplan regels op te nemen die garanderen dat er geen sprake kan zijn van een toename van de ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden. Deze maatregel is in het bestemmingsplan opgenomen in de vorm van de specifieke gebruiksregels van artikel 3.4.4 en artikel 4.4.4 (strijdig gebruik stikstof). Voor de formulering van de gebruiksregels is aangesloten bij de rechtspraak van de Afdeling, onder meer de uitspraak van 1 juni 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:1515](#) (Weststellingwerf).

In de plantoelichting staat dat voor de bestaande situatie wordt aangesloten bij de reeds verleende vergunningen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Een overzicht van deze vergunningen is als bijlage 7 bij de planregels opgenomen. Er zijn echter ook situaties waarin dergelijke vergunningen niet aanwezig zijn. In dat geval dient de ondernemer aan te tonen wat de bestaande ammoniakemissie is. Om deze bestaande emissie te kunnen bepalen wordt eerst bekeken of er in de afgelopen twee jaar een milieucontrole door de omgevingsdienst is uitgevoerd, waaruit de bestaande situatie kan worden afgeleid. Indien dat niet mogelijk is, krijgt de ondernemer de mogelijkheid de bestaande situatie aan te tonen aan de hand van de gegevens die hij heeft ingediend bij het CBS voor de landbouwtekening in het jaar voorafgaande aan de vaststelling van het bestemmingsplan, aldus de plantoelichting.

10.2. Aan het perceel [locatie B] is de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend, met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij".

Artikel 4.1, aanhef en onder e, van de planregels luidt:

"De voor "Agrarisch met waarden" aangewezen gronden zijn bestemd voor:

een bestaand niet-grondgebonden agrarisch bedrijf, met dien verstande dat een niet-grondgebonden veehouderij uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij".

Artikel 4.4.4. luidt:

"Onder strijdig gebruik met deze bestemming wordt begrepen het gebruik dat afwijkt van de bestemmingsomschrijving, waaronder in elk geval wordt begrepen:

a. het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van het houden van vee en/of het telen van gewassen indien dit leidt tot een toename van de stikstofemissie ten opzichte van de feitelijke en planologisch legale situatie zoals die blijkt of kan worden afgeleid uit:

1. een vergunning als bedoeld in artikel 2.7 lid 2 van de Wet natuurbescherming, een omgevingsvergunning waarbij de toestemming op grond van artikel 7, lid 5, van de Wnb is aangehaakt, of een melding op grond van artikel 2.7 van de Regeling natuurbescherming, ten

tijde van de vaststelling van dit bestemmingsplan, welke zijn opgenomen in bijlage 7 "Overzicht vergunningen Wet natuurbescherming", dan wel

2. indien een vergunning of melding als bedoeld onder a ontbreekt: de bestaande planologisch legale activiteit en de daarbij behorende stikstofemissie die ten hoogste feitelijk door die bestaande planologische legale activiteit wordt veroorzaakt;

[...].

In artikel 1.18, van de planregels is vastgelegd dat ten aanzien van het gebruik onder "bestaand" wordt verstaan "het legale gebruik van grond en opstallen, zoals aanwezig op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan".

10.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 20 december 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:3530](#), kunnen significante gevolgen door de stikstofuitstoot op voorhand worden uitgesloten indien voor de gebruiksmogelijkheden wordt aangesloten bij de feitelijke en planologisch toegestane situatie voorafgaand aan de vaststelling van het plan of - in andere bewoordingen - de planologisch legale situatie voor de vaststelling van het plan, echter alleen voor zover deze ook feitelijk is gerealiseerd. In een dergelijk geval kan een passende beoordeling achterwege blijven.

Daarnaast kan in een plan, zonder dat (opnieuw) een passende beoordeling behoeft te worden gemaakt, worden aangesloten bij de uitbreidingsmogelijkheden die voortvloeien uit een Nbw 1998- of Wnb-vergunning die ten tijde van het vaststellen van het plan in rechte onaantastbaar was, waaraan een passende beoordeling ten grondslag heeft gelegen en die in het plan een één-op-één-inpassing heeft gekregen. Indien aan deze voorwaarden is voldaan, kan gelet op artikel 2.8, tweede lid, van de Wnb (voorheen: artikel 19j, vijfde lid, van de Nbw 1998) een nieuwe passende beoordeling in beginsel achterwege blijven. De veronderstelling daarbij is dat de planologische uitbreidingsmogelijkheden reeds passend zijn beoordeeld in het kader van de verlening van de natuurvergunning en dat een nieuwe passende beoordeling redelijkerwijs geen nieuwe gegevens en inzichten kan opleveren over de significante gevolgen van de aldus vergunde projecten. In geval in de planregels wordt verwezen naar een natuurvergunning, moet het, gelet op de rechtszekerheid, wel duidelijk zijn om welke vergunning het daarbij gaat, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de datum en het kenmerk van de vergunning.

Bij de hiervoor genoemde systematiek waarbij wordt aangesloten bij een in rechte onaantastbare Nbw 1998- of Wnb-vergunning, is het volgende van belang. Uit de jurisprudentie van de Afdeling, bijvoorbeeld de uitspraak van 9 oktober 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:3417](#), volgt dat indien een vergunning is verleend krachtens het Programma Aanpak Stikstof (hierna: PAS), bij het vaststellen van een bestemmingsplan waarin de vergunde activiteit planologisch wordt gefaciliteerd, geen beroep kan worden gedaan op artikel 2.8, tweede lid, van de Wnb. In haar uitspraak van 29 mei 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1603](#), heeft de Afdeling immers geoordeeld dat de passende beoordeling die ten grondslag ligt aan het PAS, niet voldoet aan de eisen die het Hof van Justitie daaraan stelt. Indien de raad een krachtens het PAS vergunde ontwikkeling planologisch wenst te faciliteren, dient hij gelet op artikel 2.7, eerste lid, van de Wnb alsnog een (individuele) passende beoordeling te verrichten, althans vast te stellen dat die ontwikkeling niet zal leiden tot significante negatieve effecten voor beschermde natuurgebieden.

10.4. De Nbw 1998-vergunning van 10 augustus 2016 is verleend voor het "wijzigen van een legpluimvee- en melkrundveehouderij aan de Veilingweg 30 in Velddriel". Deze vergunning is verleend op grondslag van het PAS. Niet in geschil is dat aan deze vergunning geen

individuele passende beoordeling ten grondslag ligt. Gelet op hetgeen hiervoor in 10.3 is overwogen heeft de raad terecht afgezien van het opnemen van deze vergunning in de bij de planregels behorende bijlage 7 "Overzicht vergunningen Wet natuurbescherming". Het betoog slaagt niet.

10.5. De Afdeling is van oordeel dat de wijze waarop de referentiesituatie is vastgelegd in artikel 4.4.4, aanhef, onder a, onder 2, van de planregels in overeenstemming is met de hiervoor in overweging 10.3 toegelichte systematiek, met dien verstande dat in deze bepaling de duiding van het "peilmoment" ontbreekt. Het moet gaan om de situatie ten tijde van - of direct voorafgaande aan - de vaststelling van het plan. Het betoog slaagt.

Conclusie

11. Gelet op het voorgaande is het beroep van [appellante sub 3] gegrond. Het bestreden besluit dient te worden vernietigd wat betreft artikel 4.4.4, onder a, onder 2, van de planregels. Gelet op de nauwe samenhang dient ook de gelijklopende bepaling van artikel 3.4.4, onder a, onder 2, te worden vernietigd.

12. Nu niet aannemelijk is dat andere belanghebbenden hierdoor in hun belangen zouden kunnen worden geschaad, ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Awb op de hierna te melden wijze zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het bestreden besluit, voor zover dit is vernietigd. De Afdeling zal bepalen dat de vernietigde bepalingen als volgt komen te luiden:

"indien een vergunning of melding als bedoeld onder 1 ontbreekt: de ten tijde van de vaststelling van het plan bestaande planologisch legale activiteit en de daarbij behorende stikstofemissie die ten hoogste feitelijk door die bestaande planologisch legale activiteit wordt veroorzaakt".

Proceskosten

13. De raad moet de proceskosten van [appellante sub 3] vergoeden.

Het beroep van Stichting Dorp en Landschap Bommelerwaard

14. Stichting Dorp en Landschap komt blijkens artikel 2, eerste lid, onder a, van haar statuten op voor het bevorderen van een goed leefmilieu in de Bommelerwaard en de ruime omgeving. Haar beroep is in het bijzonder gericht tegen de planologische mogelijkheden voor intensieve veehouderijen.

Stikstofregeling

15. Stichting Dorp en Landschap betoogt dat artikel 4.4.4 van de planregels, gezien in samenhang met bijlage 7 van de planregels, in strijd is met artikel 2.7, eerste lid, van de Wnb. Voor de gebruiksmogelijkheden van een niet gering aantal veehouderijen is ten onrechte aangesloten bij de krachtens de Nbw 1998 of de Wnb verleende vergunningen, door deze vergunningen op te nemen in de bijlage bij de planregels. Volgens Stichting Dorp en Landschap zijn in bijlage 7 bij de planregels ten onrechte vergunningen opgenomen die zijn verleend op grondslag van het PAS. Deze regeling is door de Afdeling onverbindend bevonden in haar uitspraak van 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1603, wegens strijd met de Habitatrichtlijn. Als gevolg hiervan mag in het plan niet worden aangesloten bij de vergunningen die berusten op de passende beoordeling bij het PAS, aldus Stichting Dorp en Landschap.

15.1. De raad heeft na het nemen van het bestreden besluit onderkend dat - gelet op de jurisprudentie van de Afdeling - de Nbw 1998- en Wnb-vergunningen die zijn verleend op grondslag van het PAS ten onrechte zijn opgenomen in de bij de planregels behorende bijlage 7 "Overzicht vergunningen Wet natuurbescherming". De Afdeling verwijst voor het overige naar hetgeen zij in overweging 10.3 heeft geoordeeld in het beroep van [appellante sub 3]. Het betoog slaagt.

15.2. Op verzoek van de Afdeling heeft de raad een lijst overgelegd waarop is weergegeven welke in bijlage 7 bij de planregels vermelde vergunningen zijn verleend op grondslag van het PAS. Deze vergunningen dienen te worden verwijderd uit de bijlage. De beroepsgrond van Stichting Dorp en Landschap slaagt.

Schoofbandweg 10 en 12 en Veilingweg 11

16. Stichting Dorp en Landschap betoogt dat voor de percelen Schoofbandweg 10 en 12, en Veilingweg 11 in Rossum ten onrechte voorzien is in de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij". Het plan laat op deze percelen een intensieve veehouderij toe. Feitelijk gezien is op deze percelen echter geen sprake van een intensieve veehouderij en het is uitgesloten dat de gronden in de toekomst alsnog daarvoor in gebruik genomen zullen worden.

De agrarische bedrijfsvoering op het perceel Schoofbandweg 10 is geheel gestaakt. De veestallen, inclusief drijfmestkelders, zijn gesloopt. Beoogd wordt om op het perceel woningen te realiseren met toepassing van de rood-voor-rood regeling. De procedure daartoe is reeds in gang gezet. De voormalige bedrijfswoning is verbouwd voor kamerverhuur en wordt ook feitelijk bewoond door arbeidsmigranten.

Voor het perceel Schoofbandweg 12 was in het ontwerpplan niet voorzien in de aanduiding "intensieve veehouderij". Naar aanleiding van de enkele stelling van de eigenaar dat hij het voornemen heeft om ter plaatse vleeskalveren te houden, is deze aanduiding alsnog toegekend aan de gronden bij gewijzigde vaststelling.

Over het perceel Veilingweg 11 heeft Stichting Dorp en Landschap aangevoerd dat de stallen dermate zijn vervallen dat het niet mogelijk is om daarin landbouwdieren te houden zonder een ingrijpende verbouwing of volledige nieuwbouw. De (milieu)vergunning voor het houden van 300 vleesvarkens is in 2016 ingetrokken en er worden op het perceel volgens Stichting Dorp en Landschap al langer dan drie jaar geen varkens meer gehouden.

Stichting Dorp en Landschap wenst dat de aanduiding "intensieve veehouderij" voor de percelen Schoofbandweg 10 en 12 en Veilingweg 11 wordt geschrapt.

16.1. Volgens de raad is bij het vaststellen van het plan het uitgangspunt gehanteerd dat de bestaande planologische gebruiksmogelijkheden behouden blijven. De omstandigheid dat de gebruiksmogelijkheden voor de percelen Schoofbandweg 10 en 12 en Veilingweg 11 niet (volledig) worden benut, geeft geen aanleiding om daar anders over te denken.

Over het perceel Schoofbandweg 10 heeft de raad nog toegelicht dat ten tijde van het vaststellen van het plan de betrokken partijen nog in overleg waren over het omzetten van de agrarische bestemming naar een woonbestemming. Het was daarom nog niet mogelijk de beoogde ontwikkeling in het plan op te nemen. Daartoe zal een afzonderlijke procedure in gang worden gezet, aldus de raad.

16.2. Aan het perceel Schoofbandweg 10 is de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend, met de aanduidingen "bouwvlak" en "specifieke vorm van agrarisch - niet

grondgebonden veehouderij". Dit geldt ook voor de percelen Schoofbandweg 12 en Veilingweg 11.

In artikel 4.1, van de planregels staat dat de voor "Agrarisch met waarden" aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a. uitoefening van een grondgebonden agrarisch bedrijf, met dien verstande dat bij een grondgebonden agrarisch bedrijf tevens een niet-grondgebonden veehouderijtak is toegestaan waarvan de oppervlakte niet meer mag bedragen dan 250 m², dan wel niet meer dan de bestaande oppervlakte;

[...];

e. een bestaand niet-grondgebonden agrarisch bedrijf, met dien verstande dat een niet-grondgebonden veehouderij uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij";

[...].

Artikel 4.2.2 luidt:

"Voor het bouwen van gebouwen gelden de volgende regels:

a. gebouwen mogen uitsluitend binnen het bouwvlak worden gebouwd, met dien verstande dat:

1. bestaande gebouwen buiten het bouwvlak eveneens zijn toegestaan;

2. ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" uitsluitend bestaande veestallen zijn toegestaan.

In artikel 1.18 van de planregels staat dat onder "bestaand" wordt begrepen "het legale gebruik van grond en opstallen, zoals aanwezig op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan".

16.3. De raad heeft bij het vaststellen van het plan als algemeen uitgangspunt gehanteerd dat de bestaande planologische gebruiksmogelijkheden behouden blijven. Dit uitgangspunt is niet onredelijk, zij het dat in concrete gevallen aanleiding kan bestaan daarvan af te wijken. Op grond van de hiervoor weergegeven bepalingen (artikel 4.1, aanhef en onder e, gezien in samenhang met artikel 1.18, van de planregels) is op gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden", met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" een intensieve veehouderij toegelaten zoals "legaal" aanwezig op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan. Stichting Dorp en Landschap heeft onweersproken gesteld dat op de percelen Schoofbandweg 10 en 12 en Veilingweg 11 reeds een geruime tijd feitelijk geen sprake is van een intensieve veehouderij. In het licht van hetgeen Stichting Dorp en Landschap heeft aangevoerd is de Afdeling van oordeel dat de raad niet deugdelijk heeft onderbouwd waarom hij besloten heeft de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" voor de percelen Schoofbandweg 10 en 12 en Veilingweg 11 te handhaven. Het betoog slaagt.

Overige beroepsgronden

17. Stichting Dorp en Landschap bestrijdt de afwijkingsbevoegdheid van artikel 3.3.7 en artikel 4.3.7, van de planregels. Met toepassing van deze afwijkingsbevoegdheden is een uitbreiding mogelijk van veehouderijen op gronden met de bestemming "Agrarisch", onderscheidenlijk "Agrarisch met waarden". Volgens Stichting Dorp en Landschap is de

afwijkingsbevoegdheid voor het uitbreiden van veehouderijen met 500 m² per vijf jaar niet verenigbaar met het uitgangspunt dat het bestemmingsplan conserverend van aard is. Stichting Dorp en Landschap voert verder aan dat het niet duidelijk is op welke wijze en door welke instantie getoetst zal worden of een verzoek om toepassing van de afwijkingsbevoegdheid voldoet aan de in beide artikelen genoemde "Beleidsregel Plussenbeleid".

17.1. De raad heeft toegelicht dat de afwijkingsbevoegdheid voor het uitbreiden van veestallen van intensieve veehouderijen in overeenstemming is met de relevante bepalingen van de "Omgevingsverordening Gelderland", vastgesteld door provinciale staten van Gelderland bij besluit van 19 december 2018. Uit artikel 2.31 van de verordening volgt dat de raad in een bestemmingsplan onder voorwaarden mag voorzien in ontwikkelingsmogelijkheden voor niet-grondgebonden veehouderijen. De raad moet de voorwaarden voor uitbreiding nader uitwerken in beleidsregels. In hetzelfde artikel is bepaald dat - bij wijze van uitzondering - eenmaal per vijf jaar een uitbreiding mogelijk is van een niet-grondgebonden veehouderij of veehouderijtak van ten hoogste 500 m², zonder dat voldaan hoeft te worden aan de genoemde beleidsregels, aldus de raad.

17.2. Artikel 3.6, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) luidt:

"Bij een bestemmingsplan kan worden bepaald dat met inachtneming van de bij het plan te geven regels:

[...];

c. bij een omgevingsvergunning kan worden afgeweken van bij het plan aan te geven regels;

[...]."

17.3. Artikel 3.3.7, van de planregels luidt:

"a. Het bevoegd gezag kan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 3, lid 3.2.2, onder a, onder 2, ten behoeve van het eenmaal per vijf jaar bouwen van veestallen binnen het bouwvlak voor niet-grondgebonden veehouderij met een oppervlakte van ten hoogste 500 m².

b. In afwijking van sub a. kan het bevoegd gezag bij omgevingsvergunning een verdere uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderij ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" binnen het bouwvlak toestaan mits wordt voldaan aan de randvoorwaarden en uitgangspunten die zijn gesteld in de "Beleidsregel Plussenbeleid", die op 26 juni 2019 is vastgesteld door de gemeenteraad, of haar rechtsopvolger."

In artikel 4.3.7, is een gelijkkluidende afwijkingsbevoegdheid opgenomen voor de gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden".

17.4. Artikel 2.30 (uitbreiding niet-grondgebonden veehouderijbedrijf of veehouderijtak: handreiking beleidsregels) van de Omgevingsverordening luidt:

1. Gedeputeerde Staten stellen in een handreiking een algemeen kader vast voor de door het gemeentebestuur op te stellen beleidsregels Plussenbeleid.

[...].

Artikel 2.31 (instructieregel bestemmingsplan Plussenbeleid) luidt:

"1. Een bestemmingsplan maakt een uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderijbedrijf of niet-grondgebonden veehouderijtak alleen mogelijk als de uitbreiding voldoet aan door het gemeentebestuur in overeenstemming met de handreiking Plussenbeleid vastgestelde beleidsregels.

"2. Een bestemmingsplan kan eens per vijf jaar een uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderijbedrijf of veehouderijtak mogelijk maken met een omvang van ten hoogste 500 vierkante meter, waarop de vastgestelde beleidsregels niet van toepassing zijn."

17.5. In de toelichting bij artikel 2.30, eerste lid, van de Omgevingsverordening staat het volgende.

"Uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderijbedrijf of tak is toegestaan als het bedrijf extra maatregelen neemt ter verbetering van de ruimtelijke kwaliteit van de leefomgeving op het gebied van: dierwelzijn, landschappelijke inpassing en milieu. Voor deze extra maatregelen ("plusmaatregelen") stellen Gedeputeerde Staten voor gemeenten een Handreiking Plussenbeleid vast. Gemeenten moeten dit beleid toepassen vanaf het moment van inwerkingtreding van het Plussenbeleid (22 maart 2017) als zij bestemmingsplannen opstellen die betrekking hebben op niet-grondgebonden veehouderij. Dit kan zowel gaan om een postzegelplan voor een veehouderijtak als om een (deel)bestemmingsplan buitengebied."

In de toelichting bij artikel 2.31 van de Omgevingsverordening staat het volgende.

"Eerste lid: De gemeente moet in alle gevallen eerst beleid en beleidsregels vaststellen in overeenstemming met de provinciale verordening en visie, voordat een bestemmingsplan wordt opgesteld. Het Plussenbeleid is van toepassing op niet-grondgebonden veehouderijbedrijven en -takken. Met het Plussenbeleid wordt het ontstaan van een niet-grondgebonden onderdeel van een bestaand bedrijf en uitbreiding van een niet-grondgebonden bedrijf of onderdeel van een bedrijf groter dan 500 vierkante meter gebonden aan de kwalitatieve eisen van het Plussenbeleid. Ook een van oorsprong grondgebonden bedrijf dat met een niet-grondgebonden bedrijfsdeel uitbreidt, valt dus onder het Plussenbeleid.

Tweede lid: Een beperkte uitbreiding van maximaal 500 vierkante meter is zonder toepassing van de beleidsregels, eens in de vijf jaar mogelijk."

17.6. In artikel 3.2.2, onder a, onder 2, van de planregels is vastgelegd dat ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" uitsluitend bestaande veestallen zijn toegestaan. Daarvan kan worden afgeweken met toepassing van de afwijkingsbevoegdheid van artikel 3.3.7 van de planregels. Op grond van het bepaalde onder a is een beperkte uitbreiding met maximaal 500 m² per vijf jaar mogelijk. Bij een verdere uitbreiding moet worden voldaan aan de Beleidsregel Plussenbeleid.

17.7. De Afdeling overweegt dat de (gemeentelijke) Beleidsregel Plussenbeleid is vastgesteld door de gemeenteraad en dat dit beleid berust op een door gedeputeerde staten opgestelde "handreiking". De Beleidsregel Plussenbeleid geeft het door het college van burgemeester en wethouders te hanteren toetsingskader bij het beslissen op een aanvraag om het toepassen van de afwijkingsbevoegdheid voor het uitbreiden van een niet-grondgebonden veehouderijbedrijf of veehouderijtak. In dit beleid is - kortheidshalve - nader uitgewerkt dat een uitbreiding van de intensieve veehouderij alleen mogelijk is indien het bedrijf maatregelen neemt op het gebied van milieu, landschappelijke inpassing of fysieke

maatregelen op het gebied van dierenwelzijn. Stichting Dorp en Landschap heeft onvoldoende onderbouwd waarom dit beleid onduidelijk is. Het betoog slaagt niet.

17.8. De (redactie van) de afwijkingsbevoegdheid van artikel 3.3.7 van de planregels is afgeleid van artikel 2.31 van de Omgevingsverordening. Uit deze bepaling uit de Omgevingsverordening volgt dat een uitbreiding van de intensieve veehouderij moet voldoen aan de voorwaarden van het zogenoemde "plussenbeleid", met dien verstande dat provinciale staten in zoverre geen voorwaarden hebben gesteld aan een beperkte uitbreiding, dat wil zeggen een uitbreiding van maximaal 500 m² in vijf jaar. Dit wordt dus verder overgelaten aan de raad. De omstandigheid dat de provinciale omgevingsverordening geen voorwaarden stelt aan een beperkte vergroting van de intensieve veehouderij, laat onverlet dat een in het bestemmingsplan opgenomen afwijkingsbevoegdheid, gelet op artikel 3.6, onder c, van de Wro, door voldoende objectieve normen dient te worden begrensd. In dit geval stelt het plan geen inhoudelijke voorwaarden aan de toepassing van de afwijkingsbevoegdheid van artikel 3.3.7, onder a (en artikel 4.4.7, onder a) van de planregels. Het plan voorziet dus niet in een ruimtelijk beoordelingskader dat het college van burgemeester en wethouders in acht moet nemen bij het beslissen op een aanvraag om toepassing van de afwijkingsbevoegdheid. Dit is in strijd met artikel 3.6, eerste lid, van de Wro. Het betoog slaagt.

17.9. Het betoog van Stichting Dorp en Landschap dat het plan alleen vastgesteld had mogen worden indien dit leidt tot een afname van de stikstofdepositie slaagt niet. Op grond van artikel 2.8, derde lid, van de Wnb mag een plan - in beginsel - niet leiden tot een aantasting van de natuurlijke kenmerken van een Natura 2000-gebied. Hierin ligt niet besloten dat indien sprake is van een overschrijding van de kritische depositiewaarden een plan alleen mag worden vastgesteld als dat leidt tot een daling van de depositie.

18. Stichting Dorp en Landschap heeft zich in het beroepschrift voor het overige beperkt tot het verwijzen naar de inhoud van de zienswijze. In de overwegingen van het bestreden besluit is ingegaan op deze zienswijze. Stichting Dorp en Landschap heeft in het beroepschrift of op de zitting geen redenen aangevoerd waarom de weerlegging van die zienswijze in het bestreden besluit onjuist zou zijn. Het betoog slaagt niet.

Conclusie

19. Gelet op het voorgaande is het beroep van Stichting Dorp en Landschap gegrond.

Het bestreden besluit dient wegens strijd met artikel 2.7, eerste lid, van de Wnb te worden vernietigd voor zover in bijlage 7 bij de planregels "Overzicht vergunningen Wet natuurbescherming" de vergunningen zijn opgenomen die zijn verleend op grondslag van (de passende beoordeling van) het PAS. Deze categorie vergunningen is opgenomen op de bij deze uitspraak behorende bijlage en dient dus te worden verwijderd uit bijlage 7 bij de planregels.

Het bestreden besluit dient voorts wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb te worden vernietigd wat betreft de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" voor de percelen Schoofbandweg 10, Schoofbandweg 12 en Veilingweg 11.

Verder dient het bestreden besluit wegens strijd met artikel 3.6, eerste lid, onder c, van de Wro te worden vernietigd wat betreft artikel 3.3.7, onder a, en 4.3.7, onder a, van de planregels. Deze vernietiging leidt tot een onduidelijke redactie van de bepaling onder b. Daarom zal de Afdeling de artikelen 3.3.7 en 4.3.7 geheel vernietigen en herformuleren.

De Afdeling zal bepalen dat artikel 3.3.7 als volgt komt te luiden:

"Het bevoegd gezag kan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 3, lid 3.2.2, onder a, onder 2, ten behoeve van een uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderij binnen het bouwvlak mits wordt voldaan aan de randvoorwaarden en uitgangspunten die zijn gesteld in de "Beleidsregel Plussenbeleid", die op 26 juni 2019 is vastgesteld door de gemeenteraad, met dien verstande dat indien dit beleid nadien wordt gewijzigd, getoetst dient te worden aan het gewijzigde beleid."

De Afdeling zal verder bepalen dat artikel 4.3.7 als volgt komt te luiden:

"Het bevoegd gezag kan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 4, lid 4.2.2, onder a, onder 2, ten behoeve van een uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderij binnen het bouwvlak mits wordt voldaan aan de randvoorwaarden en uitgangspunten die zijn gesteld in de "Beleidsregel Plussenbeleid", die op 26 juni 2019 is vastgesteld door de gemeenteraad, met dien verstande dat indien dit beleid nadien wordt gewijzigd, getoetst dient te worden aan het gewijzigde beleid."

Proceskosten

20. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

De beroepen van [appellant sub 5] en Stichting Fijn Wonen

21. [appellant sub 5] en Stichting Fijn Wonen kunnen zich niet verenigen met het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden", voor zover daaraan tevens de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" is toegekend, voor het perceel Schoofbandweg 12 in Rossum. Hun betoog komt inhoudelijk overeen met het betoog van Stichting Dorp en Landschap, dat eveneens gericht is tegen deze aanduiding.

21.1. Het betoog van [appellant sub 5] en Stichting Fijn Wonen slaagt. Het bestreden besluit dient wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb te worden vernietigd wat betreft de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" voor het perceel Schoofbandweg 12. Voor de onderbouwing van dit oordeel verwijst de Afdeling naar overweging 16.3 in het beroep van Stichting Dorp en Landschap hiervoor.

Proceskosten

22. De raad moet de proceskosten van [appellant sub 5] vergoeden. De raad hoeft voor Stichting Fijn Wonen geen proceskosten te vergoeden.

Het beroep van [appellante sub 7]

23. [appellante sub 7] exploiteert een veehouderij op het perceel [locatie C] in Hedel. Zij beschikt over een (milieu)omgevingsvergunning voor het houden van ongeveer 60 melkkoeien, 60 stuks vrouwelijk jongvee, 60 stuks vleesvee, 50 schapen en 1.040 vleesvarkens. Het houden van het rundvee en de schapen wordt aangemerkt als grondgebonden agrarische bedrijvigheid. Het houden van de vleesvarkens is een niet grondgebonden agrarische activiteit. Het beroep van [appellante sub 7] is gericht tegen artikel 4.3.7, onder b, van de planregels. Deze bepaling maakt volgens haar ten onrechte geen onderscheid tussen een uitbreiding van de intensieve veehouderij enerzijds en het grondgebonden deel van de agrarische bedrijfsvoering anderzijds. Een uitbreiding van de veehouderij is alleen mogelijk indien wordt voldaan aan de "Beleidsregel Plussenbeleid", vastgesteld door de raad bij besluit van 26 juni 2019 (hierna: Beleidsregel Plussenbeleid). Dit

geldt dus voor zowel de grondgebonden als de niet-grondgebonden veehouderij. Het is volgens [appellante sub 7] niet nodig om aan de uitbreiding van de grondgebonden activiteiten dezelfde (belastende) voorwaarden te verbinden als aan de uitbreiding van de intensieve veehouderij.

23.1. Aan het perceel [locatie C] is de bestemming "Agrarisch met waarden" toegekend, met de aanduidingen "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" en "bouwwlak".

In artikel 4.1 van de planregels staat dat de voor "Agrarisch met waarden" aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a. uitoefening van een grondgebonden agrarisch bedrijf, met dien verstande dat bij een grondgebonden agrarisch bedrijf tevens een niet-grondgebonden veehouderijtak is toegestaan waarvan de oppervlakte niet meer mag bedragen dan 250 m², dan wel niet meer dan de bestaande oppervlakte;

[...].

e. een bestaand niet-grondgebonden agrarisch bedrijf, met dien verstande dat een niet-grondgebonden veehouderij uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij";

[...].

Artikel 4.2.2 luidt:

"Voor het bouwen van gebouwen gelden de volgende regels:

a. gebouwen mogen uitsluitend binnen het bouwwlak worden gebouwd, met dien verstande dat:

1. bestaande gebouwen buiten het bouwwlak eveneens zijn toegestaan;

2. ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" uitsluitend bestaande veestallen zijn toegestaan."

Artikel 4.3.7 (Uitbreiding niet-grondgebonden veehouderij) luidt:

"a. Het bevoegd gezag kan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in lid 4.2.2, onder a.2, ten behoeve van het eenmaal per vijf jaar bouwen van veestallen binnen het bouwwlak voor niet-grondgebonden veehouderij met een oppervlakte van ten hoogste 500 m².

b. In afwijking van sub a. kan het bevoegd gezag bij omgevingsvergunning een verdere uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderij ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" binnen het bouwwlak toestaan mits wordt voldaan aan de randvoorwaarden en uitgangspunten die zijn gesteld in de "Beleidsregel Plussenbeleid", die op 26 juni 2019 is vastgesteld door de gemeenteraad, of haar rechtsopvolger."

23.2. In het plan wordt onderscheid gemaakt tussen grondgebonden agrarische bedrijven, met eventueel een (ondergeschikte) intensieve veehouderijtak, en intensieve veehouderijen.

De gronden van [appellante sub 7] zijn planologisch gezien aangewezen voor een intensieve veehouderij, omdat aan het deel van haar perceel dat is aangeduid als "bouwwlak" tevens de

aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" is toegekend (artikel 4.1, aanhef en onder e, van de planregels).

Omdat de gronden van [appellante sub 7] zijn aangewezen voor een intensieve veehouderij, kan zij niet beschikken over de (ruimere) planologische mogelijkheden voor het uitbreiden van de stallen voor grondgebonden agrarische activiteiten. De raad heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat een regeling waarbij één agrarisch bedrijf in het plan deels wordt aangemerkt als een intensieve veehouderij en deels als een grondgebonden agrarisch bedrijf, vanuit ruimtelijk oogpunt ongewenst is. Een dergelijk bedrijf zou gebruik kunnen maken van zowel de uitbreidingsmogelijkheden die het plan biedt aan grondgebonden agrarische bedrijven als aan intensieve veehouderijen. Een dergelijke "hybride-bestemming" is ook niet in overeenstemming met de plansystematiek, althans [appellante sub 7] heeft niet gewezen op andere locaties in het plangebied waar één agrarisch bedrijf gedeeltelijk is bestemd als een intensieve veehouderij en deels als een grondgebonden agrarisch bedrijf.

Het betoog slaagt niet.

23.3. Overigens wijst de Afdeling erop dat zij naar aanleiding van het beroep van Stichting Dorp en Landschap artikel 4.3.7, onder a, van de planregels zal vernietigen en zelf zal voorzien door de redactie van artikel 4.3.7, onder b, aan te passen (zie de overwegingen 20.6 en 23 hiervoor).

24. Voor zover [appellante sub 7] betoogt dat de begrippen "vee" en "veestal" ten onrechte niet zijn gedefinieerd in de begripsbepalingen, overweegt de Afdeling als volgt. Volgens de raad is het niet nodig om deze begrippen te definiëren in de planregels. Voor de uitleg kan worden aangesloten bij de betekenis die aan deze begrippen wordt toegekend in het dagelijks spraakgebruik. [appellante sub 7] heeft niet nader toegelicht waarom de interpretatie van deze begrippen tot onduidelijkheden zal leiden. Het betoog slaagt niet.

Conclusie

25. Gelet op het voorgaande is het beroep van [appellante sub 7] ongegrond.

Proceskosten

26. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Het beroep van [appellant sub 8] en anderen

Inleiding

27. Het beroep van [appellant sub 8] en anderen is ingesteld door onder meer [appellant sub 8] en [appellant sub 8A].

[appellant sub 8] is eigenaar van het perceel [locatie D] in Hoenzadriel, kadastraal bekend gemeente Maasdriel, sectie P, nummers 638, 639, 661 en 811. Op het perceel bevindt zich de vrijstaande woning van [appellant sub 8] en een bijgebouw dat wordt gebruikt als kantoorruimte en voor opslag.

[appellant sub 8A] is eigenaar van het perceel [locatie E], kadastraal bekend sectie P, nr. 812. Op dit perceel ligt de vrijstaande woning van [appellant sub 8A]. Daarnaast is [appellant sub 8A] eigenaar van het kadastrale perceel sectie P, nr. 256, aan de overzijde van de Rooijensestraat.

Een smalle strook van de Rooijensestraat die grenst aan de zuidelijke perceelsgrens van de [locatie D] en 18, is feitelijk in gebruik genomen als tuin bij deze percelen.

27.1. De kadastrale percelen P638, P639 en P812 zijn bestemd voor "Wonen". Op deze percelen zijn de onderscheidenlijke woningen van [appellant sub 8] en [appellant sub 8A] gesitueerd.

Voor het zuidelijke deel van de percelen P811 en P661 is eveneens voorzien in de bestemming "Wonen". Het noordelijke deel van deze percelen is bestemd voor "Agrarisch met waarden". Op het perceel P811 ligt een voormalig agrarisch bedrijfsgebouw, dat thans gedeeltelijk in gebruik is als kantoorruimte (bij de woning). De grens tussen de bestemming "Wonen" en "Agrarisch met waarden" op de percelen P811 en P661 wordt bepaald door de achtergevelrooijlijn van dit bedrijfsgebouw: de gronden "achter" het gebouw zijn dus bestemd voor "Agrarisch met waarden".

Het perceel P256 ligt ten zuiden van de woning [locatie D], aan de overzijde van de Rooijensestraat. Dit perceel is bestemd voor "Agrarisch met waarden".

De hiervoor genoemde "smalle strook van de Rooijensestraat" maakt kadastraal gezien deel uit van de Rooijensestraat. Dit perceel is eigendom van de gemeente. Aan de Rooijensestraat is de bestemming "Verkeer" toegekend.

Woonbestemming [locatie D] en [locatie E]

28. [appellant sub 8] en anderen hebben in hun zienswijze de raad verzocht om hun percelen P811, P661, P256, en het deel van de Rooijensestraat dat zij in gebruik hebben genomen als tuin, (geheel) te bestemmen voor "Wonen". Volgens [appellant sub 8] en anderen heeft de raad hun verzoek ten onrechte niet gehonoreerd. De raad heeft aan de genoemde percelen ten onrechte geheel of gedeeltelijk de bestemming "Agrarisch met waarden" en "Verkeer" toegekend.

Percelen P811, P661 en P256

28.1. Volgens [appellant sub 8] en anderen bestaan geen ruimtelijke bezwaren tegen het toekennen van de bestemming "Wonen" aan (ook) het noordelijke deel van de percelen P811 en P661. De situatie op deze percelen is vergelijkbaar met die aan de Rooijensestraat 20a en 22, waarin de raad wel heeft voorzien in de bestemming "Wonen" voor het gehele perceel.

Het perceel P256 is feitelijk in gebruik als tuin bij de woning op het perceel [locatie E]. Dat dit perceel aan de overzijde van de weg ligt, betekent niet dat de bestemming "Wonen" voor het perceel niet ruimtelijk aanvaardbaar is.

28.2. Voor de percelen aan de Rooijensestraat waarop het beroep van [appellant sub 8] en anderen ziet, gold voorheen het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel", vastgesteld door de raad bij besluit van 22 februari 2006.

De percelen [locatie D] en [locatie E] waren geheel bestemd als "Agrarisch gebied", met per perceel de aanduiding "burgerwoning".

Het perceel P256, ten zuiden van de Rooijensestraat, was bestemd als "Agrarisch gebied".

28.3. Artikel 3.1 van de planvoorschriften luidde:

"De als "Agrarisch gebied" op de kaart bestemmingen aangegeven gronden zijn bestemd voor de volgende doeleinden:

- agrarisch (bedrijfsmatig) grondgebruik;

[...].

Artikel 3.2, onder k, luidde:

"Ter plaatse van de aanduiding "burgerwoning" op de kaart burgerwoningen mag/mogen de daar bestaande burgerwoning(en) gehandhaafd blijven, waaronder tevens herbouw wordt begrepen; uitbreiding van het aantal woningen is niet toegestaan. [...]."

Artikel 3.3 luidde:

"Op de tot "Agrarisch gebied" bestemde gronden zijn uitsluitend toegestaan gebouwen ten behoeve van agrarische bedrijven, burgerwoningen en openbaar nut alsmede andere bouwwerken die ten dienste staan van deze bestemming [...]. Een en ander met inachtneming van de volgende bepalingen."

In artikel 3.3.3 was een tabel opgenomen waarin bouwvoorschriften waren vastgelegd voor "burgerwoningen, bijgebouwen en andere bouwwerken". Uit deze tabel volgt dat de bestaande woning als zodanig was bestemd en dat bijgebouwen en andere bouwwerken toegelaten waren binnen het "verbale bouwperceel van de burgerwoning".

Het begrip "verbale bouwperceel van de burgerwoning" was in artikel 1, lid 61, van de planvoorschriften als volgt gedefinieerd:

"het gebied gelegen binnen een afstand van 10 m uit de bestaande zijgevels van de woning en het verlengde daarvan én binnen een afstand van 40 m achter de bestaande voorgevel van de woning en het verlengde daarvan".

28.4. De raad heeft toegelicht dat hij bij het vaststellen van de planregeling voor de percelen P811, P661 en P256 heeft aangesloten bij de planologische gebruiksmogelijkheden van het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" uit 2006. De percelen P811, P661 en P256 hadden in dat bestemmingsplan een agrarische bestemming, waarbij de bestaande burgerwoningen op de percelen [locatie D] en [locatie E] als zodanig waren bestemd. Omdat het bestemmingsplan uit 2006 uitging van zogenoemde "verbale bouwpercelen" (bij de burgerwoning) konden bijgebouwen en overige bouwwerken niet overal op het perceel worden opgericht. De feitelijke ligging van de woning bepaalde op welk deel van het perceel bijgebouwen en overige bouwwerken waren toegelaten.

[appellant sub 8] en anderen hebben niet bestreden dat de vastgestelde planregeling voor de percelen P811, P661 en P256, wat betreft de ligging en omvang van het bestemmingsvlak met de bestemming "Wonen", in wezen voortbouwt op de systematiek van het bestemmingsplan "Buitengebied binnendijs deel" uit 2006 en dat in zoverre geen sprake is van een in planologisch opzicht nadeligere situatie. Het uitgangspunt van de raad om bij het vaststellen van het plan aansluiting te zoeken bij de voorheen geldende planologische mogelijkheden, is niet onredelijk. Met de eventuele toekomstige eigendomsoverdracht tussen [appellant sub 8] en [appellant sub 8A] behoefde de raad in redelijkheid geen rekening te houden. Het betoog slaagt niet.

28.5. Over de door [appellant sub 8] en anderen gemaakte vergelijking met de percelen Rooijensestraat 20a en 22 heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat deze situaties verschillen van de situatie op de percelen [locatie D] en [locatie E]. De percelen 20a en 22 zijn volgens de raad "smaller" dan de percelen van [appellant sub 8] en anderen. Om deze reden strekt het bestemmingsvlak met de bestemming "Wonen" zich ter plaatse verder uit in noordelijke richting dan op de percelen van [appellant sub 8] en anderen. Wat betreft de oppervlakte is er volgens de raad geen noemenswaardig verschil.

In hetgeen [appellant sub 8] en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de situaties die zij hebben genoemd niet dezelfde zijn als de situatie op hun percelen. Het betoog slaagt niet.

28.6. De raad heeft in redelijkheid kunnen voorzien in de bestemming "Agrarisch met waarden" voor het noordelijke deel van de percelen P811 en P661, en voor het perceel P256. Het betoog slaagt niet.

Grondstrook Rooijensestraat in gebruik als tuin

29. [appellant sub 8] en anderen betogen dat aan een deel van de Rooijensestraat, direct ten zuiden van hun percelen, ten onrechte de bestemming "Verkeer" is toegekend. Ter zitting hebben [appellant sub 8] en anderen toegelicht dat de desbetreffende strook kadastraal gezien weliswaar deel uitmaakt van de Rooijensestraat, maar dat zij deze strook al vele jaren gebruiken als tuin. Dit deel van de weg is dus feitelijk niet in gebruik als weg, en het is niet aannemelijk dat dit zal veranderen. Daarom had de raad deze strook moeten bestemmen voor "Wonen", aldus [appellant sub 8] en anderen.

29.1. Volgens de raad hebben [appellant sub 8] en anderen een deel van de Rooijensestraat in gebruik genomen als voortuin, maar daarvoor heeft de gemeente geen toestemming gegeven. Het is niet uitgesloten dat de desbetreffende strook in de toekomst nodig zal zijn bij een herinrichting van de Rooijensestraat, aldus de raad.

29.2. De Afdeling begrijpt het betoog van [appellant sub 8] en anderen aldus dat de bestemming "Verkeer" voor de strook direct ten zuiden van hun percelen niet-uitvoerbaar is, omdat zij deze strook in bezit hebben genomen en hebben ingericht als voortuin. Voor het oordeel van de bestuursrechter dat een privaatrechtelijke belemmering aan de vaststelling van een bestemmingsplan in de weg staat, bestaat alleen aanleiding wanneer de belemmering een evident karakter heeft. Het staat vast dat de strook in kwestie eigendom is van de gemeente. De bestuursrechter treedt niet in de vraag of

[appellant sub 8] en anderen aanspraak kunnen maken op de desbetreffende strook door verkrijgende of bevrijdende verjaring, omdat dit een kwestie is die is voorbehouden aan de burgerlijke rechter. De gemeente kan - in beginsel - zowel privaatrechtelijk als publiekrechtelijk optreden tegen het gebruik van de strook als tuin bij de woningen van [appellant sub 8] en anderen indien dat niet rechtmatig is. In hetgeen [appellant sub 8] en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat er sprake is van een evidente privaatrechtelijke belemmering die in de weg staat aan de uitvoerbaarheid van de bestemming "Verkeer" voor dit deel van de Rooijensestraat.

29.3. Over de door [appellant sub 8] en anderen gemaakte vergelijking met het perceel kadastraal bekend Maasdriel, sectie P, nr. 709, dat feitelijk in gebruik is als tuin bij de woning aan de Hoenzadrielsedijk 34, overweegt de Afdeling als volgt. De raad heeft toegelicht dat deze situatie niet vergelijkbaar is, omdat het perceel P709 eigendom is van het waterschap en kadastraal gezien geen deel uitmaakt van de Rooijensestraat, maar een "groenstrook" is, direct ten oosten van de woning aan de Hoenzadrielsedijk 34.

In hetgeen [appellant sub 8] en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de situatie ten aanzien van het perceel P709 niet dezelfde is als de situatie die hier aan de orde is.

29.4. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de raad de strook van de Rooijensestraat

direct ten zuiden van de percelen van [appellant sub 8] en anderen in redelijkheid heeft kunnen bestemmen voor "Verkeer". Het betoog slaagt niet.

Bestaande maten woning en bijgebouw

30. [appellant sub 8] en anderen betogen dat de bestaande woning op het perceel [locatie D] niet als zodanig is bestemd. Deze woning heeft een inhoud van ongeveer 950 m³. Het plan laat ter plaatse een woning toe met een inhoud van maximaal 750 m³. Ook het bijgebouw op het perceel P811, met een oppervlakte van ongeveer 380 m², is niet als zodanig bestemd. In het plan is namelijk niets geregeld over de toegelaten oppervlakte van bijgebouwen, aldus [appellant sub 8] en anderen.

30.1. Aan het deel van het perceel [locatie D] waar de woning ligt, en aan de gronden ter plaatse van het bijgebouw, is de bestemming "Wonen" toegekend.

In artikel 18.1, onder a, van de planregels staat dat de voor "Wonen" aangewezen gronden zijn bestemd voor wonen.

In artikel 18.2.1 staat dat op deze gronden uitsluitend zijn toegestaan bouwwerken die ten dienste staan van deze bestemming, zoals woningen in de vorm van een hoofdgebouw met bijbehorende bouwwerken, alsmede bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

In artikel 18.2.2, aanhef, onder e, staat dat de inhoud van een hoofdgebouw niet meer mag bedragen dan 750 m³.

Artikel 18.2.3, aanhef en onder c, luidt: de gezamenlijke oppervlakte van bijbehorende bouwwerken mag per woning maximaal

100 m² bedragen, met een maximum bebouwingspercentage van 50 procent van het bouwperceel achter (het verlengde van) de voorgevel van het hoofdgebouw.

Artikel 38.5, onder a, luidt:

"Indien afstanden tot, bouwhoogten, goothoogten, dakhellingen, inhoud, aantallen en/of oppervlakten van bestaande bouwwerken die gebouwd zijn met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Woningwet of Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan meer bedragen dan ingevolge Hoofdstuk 2 is voorgeschreven, mogen deze maten en hoeveelheden voor die betreffende situatie als maximaal toelaatbaar worden aangehouden."

30.2. De Afdeling overweegt dat de bestaande woning op het perceel [locatie D], die een grotere inhoud heeft als 750 m³, als zodanig is bestemd. Ook het bijgebouw op het perceel P811 is als zodanig bestemd. Dat volgt uit artikel 38.5, onder a, van de planregels. Het betoog slaagt niet.

Gebruik loods perceel P811 als kantoor

31. [appellant sub 8] en anderen betogen dat in het plan ten onrechte niet is voorzien in het gebruik van (een deel van) de voormalige champignonloods op het perceel P811 voor kantoordoeleinden. Dit bijgebouw heeft een vloeroppervlakte van ongeveer 380 m². Een gedeelte van het gebouw is in 2011 omgebouwd tot een kantoorruimte en in 2012 als zodanig in gebruik genomen. De oppervlakte van het kantoorgedeelte bedraagt ongeveer 150 m². De raad had het bestaande gebruik als zodanig moeten bestemmen. Er bestaan geen ruimtelijke bezwaren tegen het medegebruik van het bijgebouw als kantoorruimte bij de woning, aldus [appellant sub 8] en anderen.

31.1. Volgens de raad is een gedeelte van de voormalige champignonloods omstreeks 2012 in gebruik genomen als kantoor. Dat was in strijd met het op dat moment geldende bestemmingsplan. Het plan laat toe dat de woning en bijgebouwen worden gebruikt voor aan huis verbonden beroepen tot een oppervlakte van maximaal 30 m². Dit is volgens de raad in beginsel voldoende. Het als zodanig bestemmen van de feitelijke oppervlakte (150 m²) doet volgens de raad afbreuk aan het uitgangspunt dat het gebruik als kantoorruimte ondergeschikt moet zijn aan de woonfunctie.

31.2. Artikel 18, lid 18.4.2, van de planregels luidt:

"Voor het uitoefenen van een aan huis verbonden beroep als bedoeld in lid 18.1 gelden de volgende regels:

a. de gezamenlijke vloeroppervlakte ten behoeve van de uitoefening van een aan huis verbonden beroep op de in lid 18.1 bedoelde gronden mag, in voorkomend geval samen met de vloeroppervlakte ten behoeve van de uitoefening van andere beroeps- en bedrijfsactiviteiten als bedoeld in 18.5.1, niet meer bedragen dan 30 m² van de totale vloeroppervlakte van de gebouwen op het betreffende bouwperceel;

[...]."

31.3. De Afdeling is van oordeel dat de raad in redelijkheid heeft mogen afzien van het als zodanig bestemmen van het bestaande gebruik van de voormalige champignonloods als kantoor. Bij dit oordeel betreft de Afdeling dat [appellant sub 8] en anderen alleen hebben gesteld dat geen ruimtelijke bezwaren bestaan tegen het als zodanig bestemmen van een oppervlakte van 150 m² voor kantoordoeleinden. Niet in geschil is dat zij de loods in gebruik hebben genomen voor kantoordoeleinden in strijd met het op dat moment geldende planologische regime. [appellant sub 8] en anderen hebben niet toegelicht waarom voor hun situatie een uitzondering gemaakt dient te worden op de "hoofdregel" van het gemeentelijk beleid dat maximaal een oppervlakte van 30 m² aangewend mag worden voor aan huis verbonden beroepen. Het betoog slaagt niet.

Gebruiksmogelijkheden nabijgelegen agrarische bedrijven

32. [appellant sub 8] en anderen betogen dat de onbenutte planologische mogelijkheden van een aantal agrarische bedrijven, in het bijzonder champignonbedrijven, aan de Rooijensestraat ten onrechte zijn gehandhaafd. Het handhaven van de onbenutte planologische mogelijkheden voor de genoemde percelen gaat ten koste van het woon- en leefklimaat in de omgeving, onder meer als gevolg van een (mogelijke) toename van de verkeershinder. Op de percelen Rooijensestraat 7, 24, 26 en 34, is sprake van bestaande champignonbedrijven. Op de percelen Rooijensestraat 9 en 38 is feitelijk al decennialang geen sprake van de teelt van paddenstoelen. [appellant sub 8] en anderen hebben ook nog gewezen op het perceel Rooijensestraat 20. Dit perceel is bestemd voor agrarische doeleinden, met bouwvlak, maar ook hier is volgens hen de bedrijfsvoering al lang geleden feitelijk gestaakt.

32.1. Volgens de raad is bij het vaststellen van het plan het uitgangspunt gehanteerd dat de bestaande planologische gebruiksmogelijkheden van agrarische bedrijven behouden blijven. Het handhaven van de onbenutte planologische mogelijkheden van de door [appellant sub 8] en anderen genoemde agrarische bedrijven aan de Rooijensestraat stuit volgens de raad niet op ruimtelijke bezwaren, zodat geen aanleiding bestond om deze te beperken. Dit standpunt van de raad is naar het oordeel van de Afdeling niet onredelijk. [appellant sub 8] en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij ernstig worden benadeeld door het handhaven van de (onbenutte) gebruiksmogelijkheden voor de genoemde percelen. Het betoog slaagt niet.

Conclusie

33. Gelet op het voorgaande is het beroep van [appellant sub 8] en anderen ongegrond.

Proceskosten

34. De raad hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Verwerken uitspraak op de landelijke voorziening

35. Uit een oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen het hierna in de beslissing nader aangeduide onderdeel van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart gegrond de beroepen van:

- a. Casarca B.V.;
- b. [appellante sub 3];
- c. Stichting Dorp en Landschap Bommelerwaard;
- d. [appellant sub 5];
- e. Stichting Fijn Wonen Schoofbandweg;

II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Maasdriel van 26 juni 2019 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Buitengebied herziening 2016", voor zover het betreft:

- a1. artikel 1.70 van de planregels (Casarca);
- a2. de zinsnede "met dien verstande dat een tunnelgebouw ten behoeve van substraatteelt voor de eigen kwekerij uitsluitend op het perceel Achterdijk 5a Rossum is toegestaan" in artikel 4.1, onderdeel c, van de planregels (Casarca);
- b. artikel 3.4.4, onder a, onder 2, en artikel 4.4.4, onder a, onder 2, van de planregels ([appellante sub 3]);
- c. bijlage 7 "Overzicht vergunningen Wet natuurbescherming" bij de planregels voor zover het betreft de in de bijlage bij deze uitspraak opgenomen vergunningen (Stichting Dorp en Landschap);
- d. de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" voor de percelen Schoofbandweg 10, Schoofbandweg 12 en Veilingweg 11 (Stichting Dorp en Landschap/[appellant sub 5]/Stichting Fijn Wonen);
- e. artikel 3.3.7 en 4.3.7, van de planregels (Stichting Dorp en Landschap);

III. bepaalt dat:

- a. artikel 3.4.4, onder a, onder 2, en artikel 4.4.4, onder a, onder 2, van de planregels als volgt komen te luiden:

"indien een vergunning of melding als bedoeld onder 1 ontbreekt: de ten tijde van de vaststelling van het plan bestaande planologisch legale activiteit en de daarbij behorende stikstofemissie die ten hoogste feitelijk door die bestaande planologisch legale activiteit wordt veroorzaakt".

b. artikel 3.3.7 van de planregels als volgt komt te luiden:

"Het bevoegd gezag kan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 3, lid 3.2.2, onder a, onder 2, ten behoeve van een uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderij binnen het bouwvlak mits wordt voldaan aan de randvoorwaarden en uitgangspunten die zijn gesteld in de "Beleidsregel Plussenbeleid", die op 26 juni 2019 is vastgesteld door de gemeenteraad, met dien verstande dat indien dit beleid nadien wordt gewijzigd, getoetst dient te worden aan het gewijzigde beleid."

c. artikel 4.3.7 van de planregels als volgt komt te luiden:

"Het bevoegd gezag kan ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch - niet grondgebonden veehouderij" bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 4, lid 4.2.2, onder a, onder 2, ten behoeve van een uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderij binnen het bouwvlak mits wordt voldaan aan de randvoorwaarden en uitgangspunten die zijn gesteld in de "Beleidsregel Plussenbeleid", die op 26 juni 2019 is vastgesteld door de gemeenteraad, met dien verstande dat indien dit beleid nadien wordt gewijzigd, getoetst dient te worden aan het gewijzigde beleid."

IV. bepaalt dat deze uitspraak voor zover het betreft de beslissing onder III. in de plaats treedt van het vernietigde besluit;

V. draagt de raad van de gemeente Maasdriel op om binnen 30 weken na de verzending van deze uitspraak, met inachtneming van wat daarin is overwogen, een nieuw besluit te nemen over de hiervoor onder II.a1, en II.a2 vermelde plandelen en het nieuwe besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mee te delen;

VI. verklaart de overige beroepen ongegrond;

VII. draagt de raad van de gemeente Maasdriel op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdelen II.d. en III. worden verwerkt in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl;

VIII. veroordeelt de raad van de gemeente Maasdriel tot vergoeding van in verband met de behandeling van de beroepen opgekomen proceskosten ten aanzien van:

a. Casarca B.V. tot een bedrag van € 1.496,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

b. [appellante sub 3] tot een bedrag van € 1.496,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

c. [appellant sub 5] tot een bedrag van € 1.496,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

IX. gelast dat de raad van de gemeente Maasdriel aan de hierna vermelde appellanten het door hen voor de behandeling van hun beroepen betaalde griffierecht vergoedt

- a. € 345,00 voor Casarca B.V.;
- b. € 345,00 voor [appellante sub 3];
- c. € 345,00 voor Stichting Dorp en Landschap Bommelerwaard;
- d. € 174,00 voor [appellant sub 5];
- e. € 345,00 voor Stichting Fijn Wonen Schoofbandweg.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. G.T.J.M. Jurgens en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. D. Milosavljević, griffier.

w.g. Minderhoud
voorzitter

w.g. Milosavljević
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 15 december 2021

418-208-739.

BIJLAGE

Nbw 1998-/Wnb-vergunningen bijlage 7 bij de planregels die zijn verleend op grondslag van het Programma Aanpak Stikstof (PAS)

(zaak)nummer van de vergunning en adres

- 2015-010169; Hoevenseweg 2, Hedel
- 2016-015260; Molenstraat 32, Hurwenen
- 2015-009806; Hurwenensestraat 7, Hurwenen
- 2015-010453; Molenstraat 37, Hurwenen
- 2015-016188; Veilingweg 1, Rossum
- 2015-016526; Schoofbandweg 12 Rossum
- 2015-016024; H.D. de Jonghweg 20, Rossum
- 2015-009720; Achterdijk 7, Rossum
- 2017-014774; Achterdijk 6, Rossum
- 2015-014505; Veilingweg 16, Velddriel
- 2015-014509; Veilingweg 19, Velddriel
- 2015-005159; Veilingweg 31, Velddriel
- 2017-012394; Veilingweg 11, Velddriel
- 2016-007054; Veilingweg 23, Velddriel
- 2015-014884; Maaijenstraat 38, Well

- 2016-002445; Molenachterdijk 3, Well